

Les Lletres i les Arts

NOVELLISTES CATALANS

Francesc Trabal

El caràcter tot especial de la producció novel·listica de Francesc Trabal sembla que estigui determinat pel precedent d'aquell originalíssim "Any que ve" que ens revela l'humorisme tabaleu amb tots els seus alts i baixos, tan aviat fi i espiritual, com d'un cerebrallisme incomprensible, com simplement barrinaire. Perquè Trabal, del qual no es pot negar que és un novel·lista de gran activitat i de condicions extraordinàries, només té dues qualitats invariables a través de totes les seves obres: l'humorisme tot personal, irònic de vegades per als lectors, i el menyspreu absolut de les lleis de la lògica i de la construcció, a les quals, aleshores, quan prenen partença d'una base arbitrària o absurda, acostumen a sotmetre's els novel·listes. Fora d'aquests dos elements, que basten a caracteritzar una obra ben original, podem esperar, en arguments i en episodis, en personatges i en descripcions, totes les fantasies i tots els resultats imprevisibles que puguem arribar a imaginar.

Francesc Trabal, creador d'un món de personatges, no té per a ell l'atenció providencial que tindrien dret a esperar del que els ha posat al món dels fantasmes de paper. Sempre em sembla el símbol i l'exemple més colpidor d'aquesta desprecupació del novel·lista Trabal: la mort absurda que suprimia a Xang-Hai, després d'uns episodis particularment prometedors per al pobre protagonista, l'amic predilecte de "L'home que es va perdre". Després de posar-lo a freqüència de la felicitat, de fer-nos esperar belles performances d'aquell personatge, el feia aixalar per un tramvia, i l'autor gairebé no tenia ni un mot de condol per aquell pobre titella que la seva fantasia acabava de suprimir.

"L'home que es va perdre" tingué la virtut d'indignar molts lectors i aleshores alguns crítics. Potser tant com "L'any que ve". I és que la idea inicial de la novel·la — com, per altra banda, observem-ho, la de totes les altres obres de Trabal — era original i prometedora, i les primeres planes començaven amb una fuga narrativa i una valentia davant de les dificultats que ens feien esperar una sàtira vivacíssima o una fantasia amable i divertida. Però l'autor volia dir als límits extrems l'obsessió de la pèrdua que atacava al seu protagonista principal, forçava més enllà de l'absurd la conclusió de la seva obra i hi feia intervenir personatges reals, com el milionari americà que finançava raïds transatlàntics i exposava un regim d'episodis incomprensibles sense prendre's la molestia d'explicar-los.

"Judith" era una novel·la eròtica que es resol·lia al capdavant en disquisicions metafísiques i gairebé filològiques. Hi havia moments d'una autèntica poesia amorosa al costat de detalls suggestius d'un realisme que desentonava de la narració. Tal com escau a la novel·la eròtica, hi havia molt poca trama i molt poca acció i els diàlegs i els soliloquis omplien el llibre. Al darrer full del llibre, tota la passió de l'obra es resol·lia en una escena absurda i grotesca: l'amada s'enfonsava en una banyera i volava enlairada fins a fer "un pet com una gla" i caure deserta. Aquesta conclusió seria per a mi un dels enigmes insolubles de la novel·la fins que arribi a desentrellar-ne l'obscur simbolisme que segurament enciu.

Recordarem ara que una vegada "La Rambla" va tenir la pensada d'oferir un premi a la millor novel·la esportiva. La categoria de les obres autènticament esportives que es presentaren al concurs devia ésser tan mesquina, que el Jurat, atenciu tal com calia al mèrit literari per damunt de tota altra condició, premià una novel·la de Trabal, "Quo Vadis, Sánchez?". El títol ja indica l'humorisme del llibre, que era, en molts aspectes, una sàtira dels excessos de les competicions esportives i una caricatura de la dèria dels campionats. Francesc Trabal feia, aquesta vegada, de providència benevolenta del seu protagonista i l'ajudava, per difícil que fos, si algun cop calia.

Després d'això, calia esperar una altra tombarella. La novel·la següent

era l'obra més seriosa que ha escrit Trabal. "Era una dona com les altres" era una narració discreta, sense exageracions, que volia evocar, a través d'una conversa i d'uns records, una figura femenina que precisament es caracteritzava per la seva normalitat. No mancava pas, però, algun episodi tan grotesc com l'explosió de l'amorament del dentista envers Erenia, i que ella inaugurava un to ciutadà i psicològic en l'obra de Trabal. "Era una dona com les altres" restava grisa i sense gaire interès, a despit del truc final del novel·lista en insinuar la possibilitat d'un emmetzinament de la protagonista pel seu marit, i en deixar penjada aquesta possibilitat.

A la contraportada de "Hi ha homes que ploren perquè el sol es pon", la darrera novel·la de Trabal, fins ara, hi ha anunciades, com d'aparició pròxima, quatre novel·les més. Podem esperar, doncs, quatre estils diferents en la varietat extraordinària de la inspiració del seu autor. Perquè "Hi ha homes que ploren perquè el sol es pon" és una novel·la amb un argument no massa original, però que conserva la seva força eterna: l'home que sent el dolor de la seva vellesa i veu allunyar-se del seu abast l'home — i els sentiments del senyor H. Carol Ferrerres sovint assolien una expressió ben respectable, totalment diferent del capteniment dels anteriors personatges de les novel·les de Trabal. I Fausta és també una figura ben agradable, malgrat que l'autor no s'amoïni gaire a caracteritzar-la. I Però per què introduïx Trabal en la seva novel·la aquell intermedi que su trenca les oracions? I Per què se li acut aquell episodi estrany de l'anada al poble vestit de carter? I aquells estrabots desconcertants que trobem sovint, i els últims paràgrafs del llibre, tot aplegat contribuïx a destruir l'efecte que el cas sentimental del senyor Carol ens podria haver inspirat.

Tanmateix, podem indignar-nos o no amb les coses curioses i arbitràries que passen en les novel·les de Trabal, però haurem de reconèixer, al capdavant, que és un novel·lista original i esperar que un dia es decidirà a rellegir un parell de vegades els nous productes de la seva fantasia, en benefici dels seus lectors ingenus, entre els quals em compto.

Rafel TASIS i MARCA

EL CORREU D'AVUI

★ Jocs Florals de Barcelona (any 1934): Segona llista de composicions rebudes: 61. Un alé ha remogut la suau pollancreta. "Tardor". 62. Un home modern. "Per una paucula". 63. Poemes d'amor i joventut. "Que aquest color rosat...". 64. El nom del príncep. "Acte de fe". 65. Barcelona a trenc d'aïra. "Sonet". 66. Idioma de Sant Feliu. "Les roses". "I caminava exaltat". 67. Poemes de Jordi. "Idillios matinals". 68. Al poeta Cabanyes. "Davant la seva tomba". 69. Comiat de l'emigrant. "A la mar". 70. Goies a l'hor de N. D. de les Neus, venerada a la Rencusa. "Santa Maria". 71. Nit del Pireneu. "Nit mística". 72. Al·lirament. "Conquesta de València". 73. Sonet del viure dolc barceloní. "Vuit sonets". 74. Sonet. "A una Mercè". 75. El germà d'En Romà Singlor. "tentate diu gerd ferre reentent qui valeant: humer... (Ho-raci)". 76. Anell de roses. "Excelsior". 77. El poeta i l'amaror que sabia escollir. "Estudi". 78. L'hereu. "Del camp". 79. Canis a l'amor. "A l'amada imaginària". 80. Recull de sonets. "Sota el sol del meu país". 81. De sol a sol. "Ciutadanes". 82. Ernest. "Exàbils psicològic". 83. A l'estimada. "Ab imit pectore". 84. A Jesús. "Renovació". 85. Cant de guerra. "Bellona". 86. Gran de muntanya. "Bucòlica". 87. Retauls. "Oculi Domini super justos". 88. Oda omissa. "Oh!". 89. Corpus Christi. "Fides et amor". 90. De la illa durada. "Mar bona, mar verda...". 91. Catalunya. "Visca Catalunya...". 92. El Bruç. "Pàtria desperta". 93. Cant de tardor. "Any nou". 94. El pastor de les belles tonades. "Amor". 95. Les deu verges. "Ecce sponsus venit". 96. Cançons pastorils. "Remades congeses". 97. Gúisores almodiques. "Benedicite omnia opera...". 98. La cançó que no mor mai. "Amor del ter-rer". 99. Pantes internes. "Serbando sempre nel credente core". 100. El mariner de la costa de llevant. "El Crist del mar". 101. Així és. 102. Sol. "Contra gustos no hi ha disputes". 103. La dansa dels catalans. "Nostra dansa". 104. Un tros de llibertat. "Catalunya triomfant". 105. El flor de "La Llorada". "Llegenda de Grenada". 106. Sardana arevenca. "Amorosa d'estiu". 107. Catalans d'Ibèria. "Unitat de cor". 108. El vici de sobrietas. "Lleugenda arevenca". 109. Poncelles i donzelles. "Germinal". 110. Mossa de platja. "Flor d'arany". 111. Dos d'apost. "A la fi el s'indigna l'estat". 112. A la mansió del dolor. "Record". 113. El meu Divendres Sant. "Com un altre París". 114. La festa de les Llengües. "Pentecosta". 115. La veu dels nostres munt. "Continuïtat". 116. Poemes de prada i de camp. "Imatges i figures". 117. La mort del rei de les tres branques. "Complau". 118. De la vida al camp. "Flors d'encis i de tra-

Els llibres nous

"La Comédie de Charlevoix" per DRIEU LA ROCHELLE N. R. F.

Drieu la Rochelle no és solament un dels escriptors més considerables de la seva generació — la generació que es revela immediatament després de la guerra —; és, també, el que ha estat informat d'una manera més rotunda per l'espectacle dels camps de batalla. La guerra li ha donat temes i motius, li ha polaritzat en certes direccions el pensament i, encara, més enllà d'aquesta influència al capdavant superficial, li ha deixat, gairebé imperceptible, una tendència febril a l'estil. Les històries aplegades en el seu darrer llibre, "La Comédie de Charlevoix" — històries de la guerra, més a la vora de la memòria que de la pura creació —, són sens dubte la seva obra més admirable.

Admirable, sobretot, perquè, deixant de banda aquell drine de veritat que el lector de Drieu la Rochelle ja sap que és inseparable de la seva manera, totes les qualitats del seu estil s'hi conjunquen. Escriptor que vegeja sempre la grandesa, l'assoleix amb un estil d'una sobrietat meravellosa, estil tan despullat que interessa nous entre el lector i els objectes una misteriosa vibració. Estil que, al no oposar a la frase sinuosa i musical de Montherlant, per exemple, i pròxim — sense la vitalitat frenètica — al d'algun escriptor americà de la generació de la guerra (Faulkner), s'adapta a la reflexió moral, al lirisme i a la narració simple amb una mateixa líquida docilitat.

Si la "Comédie de Charlevoix" supera tota l'obra novel·listica de Drieu la Rochelle és perquè el tema reclamava la creació activa de totes les possibilitats de l'autor. Els temes amorosos havien po-

ELS ESCACS

Exemples instructius

L'observació de les partides dels mestres és la pràctica més saludable per al jugador que tingui interès d'aprendre i perfeccionar-se. L'observació atenta de les partides proporciona una sèrie de coneixements difícils d'assolir per altres mitjans, i per altra banda proporciona el goig de contemplar belles combinacions, essent algunes d'elles veritables meravelles.

Hem escollit diverses posicions de partides, que reproduïm a continuació, en les quals belles combinacions rematen esplèndidament l'adversari.

El diagrama reproduïu la posició de la partida Torres-Alekhiine, jugada en torneig de 1922.

Una mirada atenta assenyalava la superioritat posicional del negre, malgrat el peu de Rei passat del blanc. Les negres dominaven molt més taulell i tenien el cavall ubicat en un "hol" fortíssim, a la vegada que dos al·lils en latència, que en un moment donat podien desenvolupar una combinació. Aquest és l'ensenyament d'aquesta final, ja que la base de la combinació d'Alekhiine consistia a explotar la potència latent de l'al·lil de 2 cavall, desbrossant-li el camí amb el sacrifici de peó.

La partida continua així:

1. ... P3D!

2. PXP, PXP

3. AXF, AXA

4. TXA, TXT

5. CXT, DXCTH

Heus ací el sacrifici inesp.

6. PXD, CYA

7. R1C, C6T mat.

A falta de diagrama, anem la següent posició de la partida Knoch-Alekhiine, jugada en el torneig de Keskemmet 1927:

Blanques, 9 peces: R1CR, T1D, D2R, T3D, A3AD, P2TR, P2CR, P2TD, P4CD.

LLIBRERIA CATALONIA

RONDA DE SANT PERE, 3

Aviat es posarà en venda l'obra

L'OREIG AL DESERT

de MIQUEL LLOR

Preu: 5 pessetes

Administració: LLIBRERIA CATALONIA Ronda de Sant Pere, 3

Negres, 10 peces: R1CR, T1D, T2D, A3AR, D5AR, P2CR, P2AR, P2TD, P4TR, P5D.

El negre té un peu més i tècnicament la partida guanyada. El gen d'Alekhiine troba la manera de guanyar brillantment gràcies a aquest peu passat, que demostra el perfil d'aquest peu, que serveix de base per a la combinació que segueix:

1. ... PXA!

2. TXT, TXT

3. TXT, ASD+

4. R1T, D5AD i mat a Tal-tre.

Si 4. TXA, DXA+

5. R1A, D5A+

6. R1R, DXPC i guanyen.

Si 3. D8R+, R2T

4. D1D, D5R

5. DXFA

Si 5. D5D, DXD; 6. TXD, P7A; 7. T5AD, ASD+ i guanyen.

... P7A

6. DXPT+, R1C i guanyen.

NUMERO 3

La posició és de la partida Euwe-Notboom, jugada en el torneig d'Amsterdam 1933. Heus la acció: Blanques, onze peces: R1CR, T1AR, T1D, D2R, C3AR, P2CR, P2AR, P2CD, P2TD, P3CR, P4R. Negres, onze peces: R1R, T1TR, T1TD, D2AD, A3D, P3TR, P4CR, P3AR, P2CD, P3TD.

Continua així:

1. CXPR!, AXC

Si 1., PXC; 2. D5T+, R2R; 3.

Revista de Premsa

El Parlament corporatiu

Rovira i Virgili a LA HUMANITAT assenyalen el confusionalisme en què cauen les dretes amb la seva alegria dels discursos de Manuel Azana i Julià Bessière, en els quals aquests senyors s'han mostrat partidaris d'una Cambra corporativa o econòmica: Lluís Irujo, diu Rovira i Virgili, no té res a veure amb la idea del Parlament corporatiu, tècnic o professional que legiti en el terreny econòmic, que volen les dretes, sinó que es tracta d'una cambra consultiva.

"La tesi d'un Parlament corporatiu que substitueixi el Parlament polític o que s'hi superposi, és una tesi reaccionària, per dir-ho amb un mot ben entenedor. En el fons, és una variant del vot corporatiu, del qual tant va parlar-se per ací un quart de segle ençà. Es tracta d'un procediment per a anul·lar o minvar la influència del sufragi universal. Per això el feixisme ha aprofitat aquesta tesi tot adaptant-la a les pròpies concepcions i als propis interessos.

A Itàlia, Mussolini ha entrat pel camí del corporativisme, que ell ha transformat en una organització monopolitzada per partit i controlada per l'Estat. Els caps de colla que ara menen la pobre República nominal de Lituània — on no ha pogut arribar-se a establir un règim democràtic — han fabricat una Constitució corporativa. I Dollfuss prepara, com a present pasqual d'enguany, la nova Constitució pseudo-federal, corporativa i "cristiana", amb quatre ordos o Cànclers, inspirada, segons el nan de Viena, en l'enciclica "Quadragesimo Anno". Una cosa cal dir en el projecte de Dollfuss: l'eliminació del nou de República. I Per què Gil Robles no aprèn aquesta lliçó de sinceritat del seu mestre austríac?

Demostro molta ignorància o molta periferia la confusió entre una Cambra corporativa de caràcter consultiu i un Parlament corporatiu veritable, és a dir, una Cambra amb facultats legislatives.

No hi ha cap inconvenient, des del punt de mira democràtic, en l'existència d'una Cambra consultiva. Personalment no ens entusiasma gaire, perquè hem pogut comprovar que durant els anys de la postguerra aquesta idea ha fracassat en diversos Estats. Creiem que, en matèria econòmica, com en qualsevol altra, són útils, i de vegades indispensables, els assessoraments; però hom pot obtenir-los de moltes maneres, i potser la manera més eficaç no és la de les grans Cànclers espectaculars. Malgrat d'aquesta opinió nostra, ens plaú de reconèixer que la idea dels senyors Bessière i Azana, molt diferent de la de les dretes, és perfectament compatible amb la més pura democràcia.

Hi pot haver, en règim democràtic, Cànclers consultius. Consells ordenadors. Comissions assessores. Juntes de tècnics. Instituts de savis. Però, com diu Henri de Jouvenel — al qual citen ara inoportunament alguns dels dretistes confusionalistes — la potestat legislativa no és l'han de tenir les Assembles polítiques, úniques capaces d'interpretar els sentiments de la majoria del poble.

El projecte d'amnistia

L'OPINIO

En treu les següents i gens folgues les conseqüències:

"Tots els qui prengueren part en el moviment de Sanjurjo el dia 10 d'agost de l'any 1932, aniran al carrer. Haurà caigut al no-res l'emoçió sentida pels republicans en ocasió d'aquells fets i les ànsies de justícia del país manifestades en el moment en què la vida de l'ex-general era reclamada al Govern Azana per no pocs ciutadans. Amb un any i mig, el president de Santofia, amb el misticisme purificador de les àquies del Jordà de Gil Robles, es nassajava pels carrers net de culpa i podria tramar amb els mateixos companys d'abans, amb l'experiència adquirida, un cop més reeixit.

Més avall, el projecte ens fa la merta d'un altre obsequi. Hi són amnistiat tots els infractors de la Llei de Vagues, els delinqüents amb motiu de conflictes del treball que no hagin començat atac a les persones, a la propietat i als agents de l'autoritat, i els de tirania il·lícita d'armes. Malgrat les restriccions que en el punt esmentat s'hi estableixen amb manifest desigualtat dels conspiradors monàrquics, hi ha nombrosos encants que, per dificultats naturals de la investigació policial, no han caigut amb prou plena digne al·ludic que en el se portar armes in-

següent. Però en el moment precis de sofrir agudament l'acoll dels pistolers, és una crida temeraria d'extimar de culpa els sorpresos amb les armes al damunt.

Un extrem, particularment greu, resta a comentar. És el perdó d'aquells reus de delictes sancionats pels Tribunals especials designats per les Corts constitucionals. Ultra l'atemptat que això significa a l'Assemblea més alta de l'Estat, encarnadora de la sobirania màxima, disposatària genèrica de l'anany del 14 d'abril, perquè unes Corts ordinàries desfan l'acord solenne d'unes Corts superiors, aquest acte esborra la mica de sanció que se n'havien endut els dictadors que durant vuit anys oprimiren el país.

Les lluites internes del Centre de Dependents

El Centre de Dependents passa una etapa de lluites internes entre els associats de tendències socialistes i burgueses. LLUITA, l'òrgan oficial del dit centre, publica un article en el qual diu que la tendència antisocialista és un estat d'esperit respectable en els associats que són autènticament dependents; però el troba intolerable en els que s'hi oïen eren dependents avui són amos. En conseqüència, els invita simplement a donar-se de baixa, i en cas contrari estimula els dirigents del Centre a eliminar-los.

"Es que ara perquè no són dependents voldrien que el Centre esmussés el seu sentit sindical i es convertís en una institució tan inofensiva, des del punt de vista de la lluita de classes, com és, per exemple, l'Orleó Català? Pel senyall fet que un individu, quan tenia vuit anys, es va fer del C. A. D. C. L. i, tret dret tota la vida a continuar essent-ne encara que de dependent passí a patró? Per a nosaltres hi ha més grandesa i més estimació al Centre en un home com Marià Vendrell, que quan va deixar d'ésser dependent es va donar de baixa del C. A. D. C. L., que no pas en tots aquells senyors industrials que pullulen entre nosaltres i persisteixen a voler quedar-se en una casa que no és la d'ells.

Ja varem dir un dia a tots aquests senyors, que ple Consell general del Centre, que si persisteixen a quedar-s'hi per esperit de catalanitat és malgranyat el temps que perden. No pateixin de la catalanitat del Centre i mirin, mirin molts d'ells per la catalanitat dels seus negocis i dels seus establiments. I mirin també per la catalanitat del Foment del Treball Nacional, de les Cambres de Comerç i de l'Indústria i d'altres corporacions per l'estil.

No s'hi val a jugar amb el sentiment patriòtic de Catalunya. L'esperit de catalanitat és una cosa massa sagrada per a servir-nos en per a les nostres finalitats. Ja hem dit que el dependent que no sigui col·lectivista i aduec que sigui anticol·lectivista ens mereix tots els nostres respectes. El que no està bé és voler olegar un sentiment de classe i de justícia social amb un patriotisme artificial sense vegades i inoportunitat altres.

Si els organismes directius del C. A. D. C. L. tenen a la seva mà els instruments necessaris per a procedir a depurar el cens dels socis actius de l'entitat tenen obligació d'utilitzar-los. Molt més tenint en compte que el reglament de la Secció Permanent d'Educació i Instrucció permet a tots aquests senyors ésser socis col·laboradors de les seves Escoles Mercantils Catalanes, cosa respecte a la qual no tenim res a dir. I si no tinguessin a la seva mà els referits instruments tenen el deure de crear-los tot seguit.

Per la catalanització de la Guia Telefònica de Catalunya

Tots els abonats catalans tenen el deure de fer inscriure llurs noms en català en la nova Guia Telefònica de Catalunya.

Vós, abonats català, que espereu per a fer-ho? Cal l'esforç personal de cadascú perquè tots els telèfons siguin catalanitzats.

Aquest esforç consisteix a fer la demanda per escrit a la Telefònica o a Palestra, abans del dia 31.

D'un a u les targes-formulari a la Protectora o a Palestra.

Shultz 8; següent Zitta, Kottuener, etcètera.

UNA PARTIDA JUGADA AL CAMPIONAT DE BULGARIA

Blanques — Gecheff

Negres — Manoloff

Gamut de D. acceptat

1. P4D — P4D; 2. C3AR — C3AR; 3. P4R — P4R; 4. P3R — P3D; 5. AXF — P4C; 6. C3A — P3R; 7. O-O — A4A; 8. C5R — CD2D; 9. P4A — D2A; 10. C5C — D1A; 11. CXPA1 — R2X; 12. P5A — A4D; 13. PXP+ — R1C; 14. AXA — C3A; 15. D5T — P3TR; 16. DXC — C3A; 17. TXC — PXT; 18. P7R+ — R2C; 19. C6D — Abandonen.

PARTIDA JUGADA AL TORNEIG DE PARIS

Blanques — Tartakower

Negres — Gramer

Obertura anglesa

1. P4AD — P4AD; 2. C3AD — P3CR; 3. P3CR — C3AD; 4. A2C — A2C; 5. P3D — P3D; 6. C3A — P3TR? (molt millor sembla C3A, car amb la jugada del text es perd un temps i es debilita el futur enroc negre); 7. P3TR — P4R; 8. A2D — A3R; 9. T1CD — CR2R; 10. P4R — D2D; 11. P3TD — O-O; 12. P4CD (fúncia manera de poder seguir jugant!); TD1C; 13. C5D — P4A; 14. P3C — CD1C; 15. CXC+ — DXC; 16. C4T — D4A; 17. D4R — P5A; 18. C3A — P4C; 19. C1C — P4TR; 20. C3A — P5C; 21. PXP — PXP; 22. AXP — PXP; 23. C3T — D1C; 24. A5T — A2D; 25. A3R — C3R; 26. A4A — T3A; 27. A5T — D6C; 28. R4D — T1C1R; 31. A3A — C5D; 32. AXC — PRXA; 33. C4C — T3A; 34. AXA — T3A; 35. T3T+ — R3T; 36. T1A+ — T3A; 37. T3T+

Blanques, 10 peces

Mat en dues jugades

La solució el dimarts vinent.

DR. A. VILANAU

La correspondència al Dr. Vilanau adreçar-la a Sant Joan de Mediona (Barcelona).

EL CINEMA

EL CINEMA

FILMS PARLATS A L'ARTIO

"ESKIMO"

Metro Goldwyn Mayer anuncia per aquesta temporada la presentació d'un film "rodar" i parlat a l'Artio. Estem convençuts que la competència que mutuament tenen establerta les productores cinematogràfiques ha ajudat més o menys a la realització d'aquest documental. Fa un parell d'anys la Paramount estrenà "Amb Byrd al Pol Sud", un interessant documental de l'expedició d'aquest comandant, actualment al Pol altra vegada, "S. O. S. Iceberg" és el film que la Universal ens ha presentat aquesta temporada, de mèrit indiscutible, per la part de documental i per la bellesa fotogràfica amb què ens presenta la pel·lícula. Ara, M. G. M. ens presenta al seu torn un documental de l'Artio.

W. S. Van Dyke, el conegut director cinematogràfic que ha rodat films a la mar del Sud, als deserts de Mèxic, al cor de l'Àfrica, ha estat el capità de l'expedició a l'Artio i el director d'aquest documental. Recordem d'aquest director "Ombres blanques", que veíem als principis del cinema sonor i un dels millors que d'ell hem vist. Més tard, amb "Manos culpables", "Tanzán de los monos" i "Trader Horn", tres films "standard" mancats de valor cinematogràfic. Darrerament s'ha presentat "Asesinato en la terraza", en el qual observem certs detalls de realització que acreditaven l'existència de la personalitat que indubitablement posseïx Van Dyke.

El primer de juny de 1932, quaranta-dues persones marxaven d'Hollywood, amb 50 tones, entre provisions d'equips, per esperar a Seattle, Washington, el transatlàntic "Victoria", que anava a Nome, Alaska. Allí trasbordaren a la goleta "Nanuk" i es dirigiren a Teller, lloc escollit com al millor per a començar les operacions. El recorregut havia estat de més de 20.000 quilòmetres. Immediatament fou precis construir un lloc habitable que s'havia de construir guardant l'equip farmacèutic, els aparells de registre del so i d'instal·lar-hi a la vegada un petit laboratori per a proves.

Aquesta expedició era la que marxà per a la filmació de "Eskimo", comandada per Van Dyke, amb l'ajut de Peter Freuchen, explorador danès i autor de l'argument del film. Les dificultats han estat innumerable, però sortosament no hi ha succeït ni tan sols un accident. L'estada a les terres àrtiques durà nou mesos.

Entre els problemes plantejats hi ha les caceres que efectuaren els esquimalos, puix que a la mateixa època d'octubre a novembre cacen els ossos polars, balenes i morsers. Els avions de l'expedició no tenien altra feina que traslladar els "cameramen" d'un lloc a l'altre. Durant aquest temps que l'expedició estigué a l'Artio s'editava un diari de quatre pàgines, "M-G-M-Eskimo-News", del qual tots eren col·laboradors.

Entre les temperatures que van haver de suportar, ultra una de normal de 32 graus sota zero, van arribar a 51 graus. De vegades un sol intens damunt la neu li donava tal lluminositat que feia completament impossible la fotografia, i així passava quan es tenia tots els esquimalos a punt de filmar; llavors no hi havia altre remei que un avió passés per damunt de l'"escenari" i deixés caure sobre la neu un producte rosa—aquest sistema és familiar als especialistes del maquillatge—que sorprenia els esquimalos que veien per primera vegada la neu rosa.

Al cap de nou mesos l'expedició tornà a Hollywood amb una dotzena d'esquimalos per a "rodar" les escenes d'intèrims. Després d'un any i mig el drama-documental quedà enllestit.

Entre els components de l'expedició cal esmentar C. M. Pratt, enginyer del so; Clyde De Vinna, "cameramen" que a les ordres de W. S. Van Dyke ha fet possible la realització de l'obra; Peter Freuchen, que acompanyà els expedicionaris en qualitat de guia i d'interpret; sis "cameramen" més, i dos enginyers del so, han ajudat els qui havien esmentat.

600.000 peus de film han estat emprats solament; 10.000 peus passen pel llenc. És necessària més d'un any per realitzar un film, la projecció del qual no dura més de dues hores.

M. M.

D'UN FILM A L'ALTRE

★ Marie Glory es donà a conèixer en "L'argent", film realitzat per Marcel Herbière fa cosa d'uns cinc anys. Des d'aleshores no ha deixat d'animar cel·luloide. Successivament ha estat interpretant genial de "Un drama en la nieve", "Monsieur, Madame y Bibi" i altres pel·lícules.

★ A través de la boira i del misteri de la nit, Ronald Colman ensopaga amb el seu viut retrat en la persona d'un cosí seu, acabat d'arribar d'Àustria, i així comença l'interessantíssim argument de "La máscara del otro", obra de gran èxit al teatre i en la novella.

Secunden Colman en la seva doble caracterització Elissa Landi i Juliette Compton, que encaren respectivament l'esposa i l'amiga. L'argument és en ell mateix una de les modernes llegendes més apreciades, John Chilcote, separat de la seva esposa, Eva, descendeix cada vegada més avall per l'escala de la dissipació i la degeneració mental. Mentre pronuncia al Parlament un important discurs sobreix un desmai. Caminant a tomballons a través de la boira troba casualment el seu "doble", al qual instal·la en el seu lloc tant al seu espai parlamentari com a la seva pròpia casa. Els estranyos problemes que es plantejaren a l'esposa i a l'amiga que tracten de reconèixer en el recent arribat un espòs i un amant, mentre Chilcote prossegueix el camí de la seva completa decadència, constitueixen el nervi de la pel·lícula i li presten un interès molt sostingut fins al final. Richard Wallace ha sabut mesclar l'interès sentimental amb l'humorisme, en què Ronald Colman és mestre, i amb un cert aire de misteri que recorda el "Capità Drummond", film d'èxit a l'estranger, que passa al quasi desaparèixer per la circumstància d'haver-se estrenat en versió muda en la primera època del cinema parlat.

★ W. S. Van Dyke ha dirigit "El boxeador i la dama", producció Metro Goldwyn Mayer. Aquest home és molt conegut del públic.

Myrna Loy, la interpret, aena mostra com a una de les millors cantants del cinema, amb un malís de veu suau i melodiosa.

Max Baer, un nom que és la revelació d'una estrella, Primo Carnera, el campió de boxa de totes les categories, i Jack Dempsey, qui ostentà durant alguns anys aquest mateix títol, tenen a llur càrrec rols de capital importància, que executen com si es tractés de veterans actors del cinema.

★ Salut és que Bing Crosby és un dels favorits del públic radiofoni dels Estats Units, les emissions dels quals se'l disputen. En certa ocasió, el simpàtic protagonista de la pel·lícula Paramount "Cocktail musical" no sabia què fer per cridar l'atenció dels seus oients, i inventa un concurs oferint cent dòlars a la persona que millor sapigués imitar-lo pel micròfon.

Dels diversos concursants que es presentaren, el famós cantant d'èlegies que cantaren en la mateixa audició que ell, sense indicar al públic qui era el veritable Bing. Aquest cantant en segon lloc i la majoria dels bolletes enviats pels radiofònics asseguraven que Bing havia cantat el darrer. Així, doncs, fou el concursant col·locat en darrer lloc qui s'emportà els cent dòlars.

★ "Justicia divina", producció Metro Goldwyn Mayer, té per protagonista Charles Laughton, que obtingué tan sorollosos èxits a Londres i Nova York.

En aquest film veiem un home passar pels sentiments més diversos que se succeïxen després d'haver tornat allò que pot anomenar-se un crim perfecte. El remordiment, l'obsessió continua i finalment el càstig, portat per la mà del destí o la justícia divina. Hom no pot oblidar Charles Laughton en la seva rialla sarcàstica en el moment que la seva ànima sofreix el més terrible cop de l'adversitat. Maureen O'Sullivan i Dorothy Peterson, en el rol de la mare i filla de l'empleat d'un Banc, al qual la necessitat li impulsa al crim, aconseguïxen commoure'ns profundament.

Seleccions amb tota cura per Le Roy Prinz, director coreogràfic de l'estudi Paramount, el grup de coreistes que van figurar en "Cocktail musical" van sorprendre les estrelles i directors d'aquest estupend film, amb la seva unitat a esmerçar les estones lliures entre escena i escena, no pas a reposar de les fatigues del ball, ni tampoc a criticar astres i estrelles, ni tan sols a flirtejar amb directors o galants, sinó a llegir amb gran serietat i aplicació.

L'especial del cas és que els llibres en la lectura dels quals s'absorbien, eren tots d'estudi, històrics o científics, car la majoria de les noies es preparaven per a advocades, metgesses, infermeres, mestres... o bé cursaven estudis comercials.

Edward Sutherland, director de "Cocktail musical", va preguntar un dia si no els agradava més llegir novel·les d'amor o de detecció, que els corrent en les notes de setze a vint anys, com elles. Van contestar les coreistes que no, puix que no tenien ganes de perdre el temps; llurs aspiracions no eren pas d'ésser coreistes tota la vida, i com que es podria donar el cas que no arribessin a actrius de cartell o estrelles de

primera categoria, valia la pena d'esmerçar el temps lliure en estudis que més endavant poguessin servir-les per a no morir-se de fam. Algunes confessaren que es guanyaven la vida ballant, a fi de disposar de temps per a estudiar una carrera, que era llur aspiració en la vida.

En "Cocktail musical" actuen Jack Oakie, Skeets Gallagher, Lilyan Tashman, Judith Allen, Ned Sparks, Grace Bradley i Harry Green, que tenen papers principals, representen tipus més o menys còmics, mentre que Bing, protagonista de la cinta, interpreta un personatge que no és gens còmic.

Aquesta excepció és deu a què Edward Sutherland, director del film "Cocktail Musical" no donà a Bing gaires ocasions de lluir. A pesar d'això, Bing confessà que el seu gust hauria estat cantar menys i tenir, en canvi, ocasió de competir amb Jack Oakie a l'hora de repartir acudits o interpretar hilarants situacions.

En aquest film apareix per primera vegada al llenc l'"sportman", boxador de fama mundial, Max Baer, junt amb Myrna Loy, que interpreta el rol de protagonista, i que en fa viure amb intensa emoció els pal·liaments d'una dona que posa tota la seva amor en un home que arriba a escalar els més alts llocs de la glòria.

Cooperen en la fase esportiva d'aquesta producció, el campió mundial de pesos pesats Primo Carnera i l'ex-campió mundial de totes les categories, Jack Dempsey.

Completen el repartiment d'aquest film el conegut actor de caràcter Walter Huston i el galan Otto Kruger.

No fa gaire temps, la producció americana arribava a nosaltres amb bastant de retard, després d'haver estat exhibida als Estats Units. Així, quan els barcelonins veien un film editat a Amèrica, és que els neoyorquins l'havien vist ja almenys un any—quan no dos o tres—abans. Això, naturalment, treia interès als assumptes i ens donava una idea retardada dels avanços de la tècnica. Avui les coses han canviat.

Avui es presenten molts films en la pròpia temporada de llur estrena a Nova York. Però no tenim cap tan ràpidament com "Cocktail musical": és una cinta d'humor, cançons i danses; és interpretada per Bing Crosby, Judith Allen, Jack Oakie i d'altres celebrats artistes; i acaba d'ésser estrenada al Broadway neoyorkí.

Després de la incorporació al cinema de Johnny Weissmuller, de Buster Crabbe i d'altres actors notables, la Metro ens ofereix un atleta també famós: Max Baer, campió nord-americà de pesos pesats.

Una altra sorpresa per als aficionats és la presentació en aquest film del gegant Primo Carnera i de Jack Dempsey.

L'argument d'aquest film té una importància excepcional, car ens mostra l'aspecte més profundament humà d'un d'aquests homes protegit solament per la sort i que des de l'anònim més complet atenyen la popularitat universal.

Dara i de sempre, els interessos creats han estat la muralla més forta contra tota innovació i l'obstacle que amb major violència s'ha aixecat davant el compliment de les lleis. El legislador s'oposà sempre amb l'enemiga acarnissada dels qui han convertit la il·legalitat en pràctica corrent i no estan disposats a entrar pel cercle anivellador de la llei.

"Civismo" és una palesa demostració del poder d'aquests "interessos creats" sacrificats per Benavente en la seva comèdia. En aquesta pel·lícula són els monopolitzadors de la venda clandestina de licors als Estats Units els qui s'oposen al lliure comerç decretat per la llei recorrent a l'atemptat personal per conservar llur criminal monopoli de l'època del contraban.

Richard Arlen, Charles Bickford, Jean Herscholt, Louise Dresser i Mary Brian són els interpret d'aquest film. La nova privada del film de Darryl Zwick, "La casa de Rothschild", del qual George Arliss és el protagonista, ha tingut lloc a Hollywood el 22 de febrer.

Charles Laughton és l'interpret de "Justicia Divina". Pel·lícula teatral de Lefrèz F. Dell que obtingué grans èxits als teatres de Londres i Nova York.

Adaptada al llenc per Ernest Vagda i Claudine West, Charles Laughton, l'interpret de "La vida privada de Enriquet VIII" encarnarà el paper principal d'aquest drama.

"Justicia Divina" és una producció Metro Goldwyn Mayer, en la qual ens sentim envoltats per l'ambient dramàtic que és notori des de les primeres escenes. Maureen O'Sullivan, Dorothy Peterson, Veron Teesdale, en llurs respectius papers d'esposa i filla d'un home que sofreix els remordiments d'un crim comès.

Pot dir-se amb justícia que "Mickey Mouse" és el rèptil del llenc, creat per Walt Disney, no cessa de fer parlar d'ell.

Durant la primera quinzena de març, la Fira d'Indústries Britàniques que se celebra a White City (Londres) fou visitada per S. M. la Reina d'Anglaterra, la qual exposà en una festa benèfica uns "sweaters" Mickey Mouse confeccionats personalment per tal de col·laborar en el dia de caritat. Ha comprat dos d'aquests "sweaters" per ofrenar-los l'un al Rei Jordi i un altre a la Princesa Isabel.

Dos dies més tard, la Duquesa de York, muller del príncep, anella, va assistir a la diu "kermesse" i li cridà particularment l'atenció un mànec decorat amb "mofes" representant els "Tres Porquets" de Walt Disney. La princesa va comprar per al seu fill personal dos mànecs que representen el "llor ferotge" d'aquest film en colors.

Bing Crosby havia fet diversos films musicals de curt metratge diversos d'èsser elevat a la categoria de galant jove en "Ondas musicales", pel·lícula a la qual seguí "Alegria estudiantil". Paramount l'elevà immediatament a la categoria d'estrella en la seva següent pel·lícula "Cocktail musical".

—Cree que les noies són molt necessàries. Encara més: m'atreveixo a dir que de vegades són inimportantíssimes. Però per al cas igual ocorre amb cervesa de qualitat, rosbi a l'anglesa i patates fregides. A mi m'agraden molt les noies; tant és així que em vaig casar amb una. Valg coñèixer la meua mitja tarongeta on la classe d'aritmètica, i d'ençà que ens hem casat el nostre fort ha estat la multiplicació. Quan m'asseia a menjar m'en volien tres: Ida (la meua esposa), Marjorie, Natalie, Edna, Marilyn i Janet—de moment no n'hi ha més.

—Per a mi una noia atractiva és aquella que no necessita lliçons de cuina, que es mostra a aplicar la dosi requerida de sal, mostassa i vinagre.

—Considerant el grup corrent de coreistes i el tipus de beutats que Mr. Goldwyn utilitza per a les escales, vos romanen en la meua nova cinta, no es podrà criticar que consideri el meu treball un gran plaer. Si jo hagués viscut els temps en què Roma era la senyora del món i un dels passatemps favorits era llançar noies als lleons, si les noies en qüestió haguessin estat per l'estil de les Goldwyn Girls més hauria preferit ésser lleó que ciutadà romà.

—I parlant de lleons—tal vegada li interessa saber que els que figuren en "Escándalos romanos" no em van donar ni una sola mossegada. Serà que no els agrada la carn... jueva, amic, recorda.

Cal recordar que Eddie Cantor és jueu.

Mentre els ciutadans de gran part dels Estats Units gaudeixen de cervesa per a beure fins a quedar associats, Hollywood i les seves estrelles continuen fideles a la llei seca, i els sols es permeten el luxe de beure un bloc de cervesa de tant en tant.

Richard Arlen, protagonista masculí de "Civismo", pel·lícula on veiem la vida americana de dos lustres enrera, ens explica la raó d'això.

Arlen, no obstant és gran partidari de la cervesa, i en terminar-se el rodatge de "Civismo" fou qui rebé amb més alegria la invitació de l'amador del film, Ralph Murphy, per assistir a una "beer party", a honor dels artistes del film, Arlen, Mary Brian, Charles Bickford, Jean Herscholt, Louise Dresser, Andy Devine, George F. Stone i altres components del seu repartiment. I si bé Mary Brian no acostuma a prendre ni una sola gota d'alcohol, es mostrà encisada i fins es permeté de beure cervesa.

Cora Sue Collins fou escollida personalment per Greta Garbo per a la pel·lícula "La reina Cristina de Suècia", de Metro Goldwyn Mayer.

La petita Cora Sue fou preferida a les dues-centes candidates que passaren pels ulls de Greta Garbo i el director Mamoulian.

El tema històric de la pel·lícula recorda la presentació de la infància de Cristina, durant la qual esdevé la muller del rei de Suècia Gustav Adolf, el qual pel·lícula, ultra artista intel·ligent, havia d'assemblar-se a les fotografies de la infància de Greta Garbo.

Aquesta complicada selecció inclogué l'estudi laboriós de totes les proves cinematogràfiques i retrats de tots els infants actors de Hollywood i entrevistes personals.

Però quan la petita Cora Sue, amb vestit adequat, es presentà davant Greta Garbo aquesta exclamà:

—Aquesta nena ha representat també la infància de Norma Shearer en "La llum eterna", i ha estat l'afortunada novament que apareix en la pel·lícula "La reina Cristina de Suècia".

"La reina Cristina de Suècia" reuneix, novament a la pantalla John Gilbert i Greta Garbo després d'una separació que ha durat cinc anys. La realització d'aquesta pel·lícula ha estat el somni de Greta Garbo durant molts anys. Així mateix torna al llenc un dels més polulars amants cinematogràfics.

No solament compta la pel·lícula amb

la presentació de més d'una dotzena d'altres papers importants, sinó que a més ofereix a l'admiració popular moltes de les millors vistes portades al llenc. El vestuari, és també una obra tan complexa i perfecta com mai no s'havia aconseguit.

La història de la reina del segle VII amb idees de segle XX resulta ésser el paper, més interessant de Greta Garbo, i li permet la seva extraordinària caracterització i regis vestits d'èlegia dels quals sap tan bé interpretar.

Es la història que Greta Garbo ha desitjat realitzar des que començà la seva vida artística. L'única pel·lícula segurament que podia decidir-la a abandonar novament, després d'un retir de dos anys, la seva casa a Estocolm.

Kett creà un Magnus gelós, l'amor del qual és menyspreat per la reina, que s'enamora de Gilbert. Lewis Stone executa el paper de conseller d'Estat; Elizabeth Young té l'altre únic paper important femení de la pel·lícula que revela un talent artístic latent, i G. Aubrey Smith és l'excel·lent guàrdia de la reina.

S. N. Behrman en els seus diàlegs és sempre simple i directe, la qual cosa, juntament amb la direcció de Rouben Mamoulian, fa una excel·lent pel·lícula.

"Pietra de Ronda" és un film dirigit per Florian Rey. Els interpret Antoni Portugués, una revelació, és una gran esportista, puix que a Madrid jugava al Polo molt bé; i en aquesta pel·lícula també va a cavall, Rosita Dier Jimenno, que coneixem de "Susana tiene un secreto"; Marina Torres, que recordem de "Agustina de Aragón", un film nacional mut, i Alfredo Hurtado "El Pitonius", formen els principals personatges d'aquest gran film nacional, que aviat l'estrenarem.

Entre els vestits que lluirà Marlene Dietrich en representar el paper de Catalina II de Rússia en el film, Paramount "Por mandado imperial", n'hi ha un que assega al seu gran valor material, el que li comunica la circumstància d'ésser una reliquia històrica.

Foi tot de punt, el vestit, que és una obra en veritat primorosa, formà part del guardarroba que portà a París l'emperadriu Alexandra, quan visità la capital francesa essent President de la República Raymond Poincaré. En el ball donat a l'Elísit, un dels darrers a què assistí la infelicitada, sobirana, lluí el dit vestit. Més endavant, trobant-se ja Europa devastada per la guerra, que havia de costar a Romanof el tron i la vida, l'emperadriu cedí aquest vestit perquè el producte de la seva venda s'apliqués al socors dels refugiats belgues.

El vestit es troba darrerament en poder d'una nord-americana, ja senyora L. R. Carson, resident a Los Angeles, la qual el tenia assegurat en deu mil dòlars. En saber que la Paramount projectava la filmació d'una pel·lícula dels temps de la Rússia de Catalina II, la Gran, la senyora Carson proposà a l'editorial cinematogràfica l'adquisició del dit vestit.

Travis Banton, el cap del guardarroba dels estudis Paramount, aconsellà que així es fes, tant pel valor històric del vestit com perquè sobornés caldria modificar-lo perquè s'adaptés a l'estil dels que s'usaven en l'època en què ocorre l'acció de la pel·lícula, però no quant a mides, puix que les de Marlene Dietrich i les de la darrera tsarina de Rússia són, amb lleus diferències, les mateixes.

Vienna, 1819. El "Congrés", aquell congrés que donà lloc a la pel·lícula de la Ufa, "El Congrés se divideix", ha acabat, després de quatre anys d'intençió, un acord general per a la pau. Vienn: entera s'extremia de goig i es dardordava en festes al so dels seus valsos, tan justament dits la "melodia del lliure", es respirava la fi: mai més guerra, pensaven, prou d'inquietudins... cadascun pensaven només a oblidar, ofegant en el pler de la dansa, les angories dels anys anteriors. I a tot arreu d'una a l'altra ribera del bell Danubi, sobre el "Prater" en flor, s'exhaurien capricioses platformes, on les orquestrats invitaven els vienesos a la dansa.

I a tot això, la competència entre els grans compositors suscitava rivalitats, i Josep Lanner i Joan Strauss munyaven un partit propi, i se suscitaven comiques contendes, que eren com una emulació, que els incitava a cercar les més belles inspiracions melòdiques, que, en forma de valsos, han prevalgut a través del temps, i ens delecten encara avui.

Les fastuoses corts europees volgueren importar aquesta novetat; i d'aquí que Ufa, recollint aquest episodi històric, ha introduït el film titulat "Guerra de valsos", del qual anirem donant detalls.

Avui arriba fins a nosaltres la notícia que Iberica Films, S. A., que com se sap, està acabant la producció de "Doña Francisquita" als estudis C. E. A., de Madrid, ha comprat la propietat d'autor per tal de poder filmar l'obra de Muñoz Seca titulada "Los cuatro Robinsones".

Després d'una confusió que lamentem, no aparegué oportunament al nostre diari la ressenya del concert que el violonista Francesc Costa donà dies enrera al Palau de la Música Catalana. Ens plau, doncs, ara subsanar aquesta ommissió i donar com a tementat concert.

Les actuacions del nostre violonista, no gaire prodigades, són esperades sempre amb gran interès per un públic nombros que li guarda el més fidel afecte. Així, la sala del Palau, com sempre que hi és anunciada Costa, aparegué ben plena i tota la tasca de l'artista fou seguida amb evident fruïció.

Una de les coses que sovint hem pogut aplaudir a Costa és el seu interès a donar a conèixer obres noves, esforç que no sempre és agraït com cal, però que els concertistes conscients del seu deure han de fer. En el programa del concert a què ens referim hi havia una novetat molt interessant: un "Duo concertant", de Stravinski, composticó en forma de Suite que consta de cinc temps: "Cançó", "Egloga I", "Egloga II", "Giga i Ditràmbic". És una obra en la qual l'autor s'imposa una gran sobrietat d'expressió, on tot és sintetitzat acuradament, però sovint les fases hi prenen una volada lírica que no sempre deixa tan lliure l'art de "Petruška".

Les dificultats d'execució són molt considerables i calgué admirar l'art amb què Costa i el seu col·laborador, el pianista Alexandre Vilalta, les superaren.

Completaïen el programa una "Sonata" de Beethoven, "Xacona", de

amb motiu de l'atorgament, a un autor fins ara desconegut, del premi teatral de la Generalitat i de l'anunci fet per aquesta Corporació que proposava representar l'obra premiada, pel seu compte enssem que acordava subvencionar el teatre nacional per tal d'aconseguir el seu reviscolament.

L'obra premiada té per títol "Els homes forts", i el seu autor és Albert Piera. L'interès de la comèdia radica en la vida dels homes que cerquen el poder i la felicitat en el món de les finances, siguin quins siguin els mitjans emprats per a atenyir llur ambició. A aquesta oposa l'autor els homes que satisfan ambicions més nobles, d'ordre intel·lectual. Al final de l'obra, la figura central, Enric, perd honor, fortuna i muller, car aquell l'abandonà per fugir amb un amic que resulta, en amor i en finances, més hàbil i més fort que ell mateix. El ha en la comèdia autèntiques pitzellades de vida i filosofia catalanes, com, per exemple, l'escena en què Enric declara, adreçant-se al seu germà Joaquim, que és un intel·lectual:

"En aquest món, triomfar vol de guanyar pessetes, i el que no en guanya és un fracassat. Tots el que, com tu, us passeu la vida llegint i contemplant, feu això perquè no sou capaçs de fer res més. Contempleu la vida perquè sou incapaces de dominar-la. Si us sentíssiu capaçs de crear, no perdrieu el temps mestegant llatines i escrivint coses que no interessen ningú."

Tal vegada l'autor, Albert Piera, en descriure en el fragment transcrit l'ambició de guany i el menyspreu envers les activitats culturals—que constitueixen una característica molt vistosa d'una grossa munió de catalans—ha assenyalat, sense adonar-se'n, la raó per la qual els afers d'art tenen a Catalunya una vida tan migrada. —Lawrence E. Fernandez.

Creiem que aquest documental, amb el qual podria passar sense comentari, voldríem, però, fer-ne un, dedicat als que no comprenen o no volen comprendre l'estreta relació existent entre el sentiment patriòtic i la vida del nostre teatre. El corresponent de "New York Times", observador sagaç de la nostra vida i els nostres costums, s'ha adonat perfectament que la decadència del nostre teatre s'esdevé en hores d'afèbliment del sentiment nacional. Procurem enfortir aquest i aquell tindrà vida plena.

Vitali i obres diverses de Desplantes, Nin, Milhaud, Stravinski, Franconeri i Tartini, i totes obtingueren una interpretació intensament expressiva i brillant que provocà repetides i entusiàstiques ovacions.

NOTICIARI

Del Liceu.—Veritable entusiasme ha despertat el programa anunciats per a les Festes de Primavera i tercer aniversari de la República, al nostre primer teatre líric.

Coneguda ja la fama de què ve precedida la massa coral de Romania, considerada una de les més importants d'Europa, l'èxit pot donar-se per descomptat: No menys elogis mereix l'organització de les dues úniques presentacions de l'òpera basca, de popular i cèlebre mestre Gars "Amaia". Aquesta obra, tan esperada pel nostre públic, assenyalà el pas més transcendental de la música nacional; i si això s'alegaix que l'obra s'ha presentada i representada amb tot els honors, intervinent tota la cèlebre massa coral de l'Orfèu Euzko Abertzalea, composta de 240 executants, la fama i popularitat dels espaspatzanos i Txistoliers, no és difícil augurar d'aquí més brillant èxit artístic.

El nostre públic, tan àvid dels esdeveniments, acudirà amb tota seguretat a aquestes manifestacions d'art.

En el festival basco-català, al Orfèu Euzko Abertzalea, hi presideix part el nostre benemèrit Orfèu Català.

Es gran ja la demanda de localitats per al primer festival de la massa coral de Romania, i per a la primera representació de l'òpera "Amaia".

Audicions Intimes (Casal del Meig).—Les sessions que Audicions Intimes, secció de l'Associació de Música da Camera, ve donant a la sala del Casal del Meig, han pres un to de selecció i qualitat que no d'aquests concerts una de les notes de major distinció de la nostra vida social i artística.

Dintre d'aquest ambient, una sessió com la del dimarts vinent, constituirà un veritable goig per als gustadors de les emocions de l'art més pur, puix que seran oferides tres obres, cadascuna de les quals justificaria l'interès de tota una sessió. Ens referim a la fuga i trio de "L'òfrena musical", de J. S. Bach; el "Septet", de Brahms; i el "Concerto", de Manuel de Falla.

L'interpretació d'aquestes obres està confiada a un petit conjunt format per alguns dels nostres eminents concertistes sota la direcció del mestre Eduard Toldrà, amb la col·laboració de Macara C. Kastner, clarinetista.

La dita entitat prepara per a dinstres poc temps una novetat del major interès: Tres concerts amb compositors, sota el títol general de "Tres panorames musicals romàntics: Schubert, Chopin, Liszt", per l'eminent pianista francès Alfred Cortot, que ha fet dels concerts comentats una creació incomparable.

EL TEATRE

La premsa nord-americana i el teatre català

El "New York Times", com és sabut, un dels diaris més importants del món, en el seu número del dia 18 de febrer publica, signat pel seu corresponent a Barcelona, un interessantíssim article sobre teatre català, del qual ens plau oferir la traducció als nostres lectors:

"L'autonomia perjudica la literatura catalana. El restabliment del català com a llengua oficial ocasiona una minva d'interès. —Obres castellanes als teatres de Barcelona. El Govern català ha acordat subvencionar el teatre nacional per aconseguir-ne el reviscolament."

Barcelona, 9 de febrer.

Un

INFORMACIO D'ESPANYA

El traspàs de serveis

(Ve de la primera pàgina)

La valoració — segueix dient el senyor Martí Esteve — s'ha fet d'acord amb la recaptació de l'any 1933, però aquesta norma, que ha estat aplicada d'una manera general, no ha estat susceptible d'aplicació en allò que es refereix a l'Eixample de Barcelona.

Per una llei que data de l'any 1892, llei que es feu a fi d'afavorir el desenvolupament de les grans poblacions, com Madrid, Barcelona, Sevilla i altres, les finques situades en el que s'anomena zona d'Eixample pagaven les contribucions territorials al Municipi en lloc de pagar-les a l'Estat. Transcorregut un termini de trenta anys, havien de revertir a l'Estat.

Després la mala situació que travessaven els ajuntaments feu que els governs concedissin algunes prorroques, fins que en temps de la Dictadura es fixà una nova prorroga en virtut de la qual la contribució territorial de les finques situades a la zona d'Eixample havien de revertir a l'Estat paulatinament en deu anys, o sigui una dècima el primer any, dues el segon, etc., fins arribar a la totalitat. Hi ha, doncs, un nombre considerable de finques que, per no pagar contribució a l'Estat, no poden ésser valorades segons l'any 1933. Aquestes finques han de revertir, no obstant, dins un termini que varia segons la data en què foren declarades a l'Eixample a l'Estat, i per tant a la Generalitat en funció del traspàs de la contribució. Per tant en haver d'ésser valorades les seves contribucions i aquestes valoracions s'han fet mitjançant un càlcul, en el qual han coincidit les representacions del Govern de la República i de la Generalitat.

—Puja molt la contribució de la zona d'Eixample? — A uns quatre milions de pessetes. Aquesta quantitat, amb els 30 milions de la resta de la contribució, formen la quantitat total de 43 milions que puja la valoració d'aquests serveis, i així — ha afegit el senyor Martí Esteve — al que haurà volgut referir-se el senyor Marraco en parlar d'errors de valoració, però, com ja he dit abans, això queda perfectament aclarit en la conversa que tinguerem dissabte amb el Sr. Nicolau d'Olivier i jo.

Conve advertir, demés, que la valoració de la zona d'Eixample forma part a part d'entre de la valoració total, però si he agraït part de les declaracions del senyor Marraco semblen un xic confuses, alguna cosa hi ha que me'n és estranya i que presentaria una proposta al Consell d'Alcaldes del primer d'abril, és a dir, que les seves valoracions coincideixin amb els anteriors després d'una reforma que hauria d'expressar el cap del Govern.

EL SR. MARTI ESTEVE CONFERENCIA AMB EL MINISTRE DE FINANCES I EL CAP DEL GOVERN

Avui ha visitat el ministre de Finances el conseller de Finances de la Generalitat, senyor Martí Esteve, el qual ha manifestat que havia realitzat un viatge a la zona d'Eixample, i que durant aquest viatge havia quedat impressionat amb el mal estat de les contribucions d'aquell departament que afecten Catalunya, entre d'altres la nova llei de comunicacions marítimes.

Aquesta tarda el senyor Martí Esteve ha celebrat una extensa conferència amb el president del Consell.

Acabada l'entrevista, el senyor Martí Esteve ha manifestat als periodistes que havia tingut una gran sensació de relaxació amb el cap del Govern, i que havia fet la impressió que el Consell de Ministres que se celebrava demà es tractaria preferentment de la valoració de la contribució territorial que ha de passar a Catalunya.

El senyor Martí Esteve té l'esperança que abans del primer d'abril s'hauran aconseguit tots els acords, tenint en compte que la contribució territorial ha d'ésser percebuda per la Generalitat en la data dita. Esqerra també que per al vinent diumenge estarà acabada la gestió dels assumptes que l'han portat a Madrid i que podrà tornar a Barcelona.

EL GOVERN DEL REICH NO PERMET QUE KEISERLING VINGUI A DONAR CONFERENCIES

Madrid, 26. — Han sortit difusitats perquè el col·laborador fil·losof alemany Keiserling pugui venir a Espanya a donar un curs de conferències sobre filosofia, a què havia estat convidat per diverses entitats culturals, especialment per les de Catalunya.

Sembla que el Govern del Reich es nega a expedir-li el passaport, i en vista d'això s'han enllestint negociacions entre el ministre d'Estat d'Espanya i el Govern del Reich per tal de resoldre aquestes dificultats.

La bomba de la comissaria de policia de Saragossa

(Ve de la primera pàgina)

Amb un forat obert a la cama dreta i un altre a l'espatlla, produïts per la metralla, ha ingressat a l'hospital provincial el senyor Joan Ibáñez Orozco, de vint-i-cinc anys, ajustador. Sortia del treball, i per dirigir-se a casa seva en hores desacomunades per ell ha estat víctima de l'explosió.

El menys greu dels ferits és Melchor Sanmartín Sanjuan, de quarantatre anys, amb domicili a l'Institut Goya, on presta servei el seu espòs. Presenta una ferida al ventre, de pronòstic reservat.

Aquests ferits han estat conduïts a l'hospital provincial en un taxi. L'alcalde ha acudit al lloc del succeït, a les cases de socorsos i a l'hospital provincial per tal de visitar els ferits i prodigar-los tota mena d'auxili. El governador civil, que es troba a l'hospital militar, on li practica recentment una operació, s'ha interessat per telèfon pels ferits, i ha disposat que se'ls auxiliï i ha preguntat detalls del succeït.

EL MINISTRE DE LA GOVERNACIO PROPOSA PENES EXTRAORDINARIES PER A AQUESTS DELICTES

Madrid, 26. — El ministre de la Governació, en rebre aquesta nit els periodistes, els ha donat detalls de l'ocorregut a Saragossa.

—Com veureu — ha afegit — aquest fet és d'aquesta mena de delinqüència que ha d'indignar i sublevar tota consciència honrada. El govern no s'ha de deixar dur ni per aquesta indignació ni per cap altre tipus de sentiment, però sí ha de meditar amb serenitat si no ha arribat el moment d'acabar amb aquests fets, que no són amb les mesures de prevenció que no són completes que siguin puguin fallar, sinó buscant la llei repressiva i l'exemplaritat que produïx els efectes, sense tenir per a això cap més preocupació que la del càstig dur per als delinqüents extrajurídics que així fereixen les convencions espanyoles. D'això convé que tot l'abast de les mesures marçades, tant civils com militars, s'apliquen a aquestes delictes, amb l'objectiu d'eliminar aquestes delictes, amb l'objectiu d'eliminar aquestes delictes, amb l'objectiu d'eliminar aquestes delictes.

—Si després de tot això, però com que després del Consell de ministres... Jo arribaria a la impopularitat i adoptaria mesures d'extrema energia que acabessin amb aquests delictes estridits.

Sembla que el ministre de la Governació té el permís de tractar d'aquest assumpte en el Consell de ministres de demà. S'afirma que en el Consell s'arribarà al moment de la necessitat d'adoptar mesures repressives, que amb el sol enfrontament no s'arribarà a aconseguir la llei repressiva que cal. També s'esmentava en el diàleg que el Consell s'haurà de fer constitucionalització d'aquesta mena de delictes d'extrema delinqüència, i es diu que hi podrà ésser aquesta la de nascer a la jurisdicció militar de delictes de força d'armes i explosius, la qual, com és sabut, en aquesta jurisdicció es poden imposar les penes més greus, malgrat que hagin estat comissos de la Constitució espanyola per als delictes de força civil.

EL GENERAL BATET A MADRID

Madrid, 26. — Aquesta tarda l'ha conegut amb el general cap de la Divisió de Catalunya, senyor Batet, el qual ens ha afirmat que el seu viatge a Madrid obria als assumptes relacionats amb l'aquiescència a Barcelona i Girona. A tal efecte ha visitat el ministre de la Guerra, al qual es presentà i han tingut una entrevista sobre novament demà. També s'entrevistà amb el president del Consell.

Davant les reiterades preguntes d'un redactor de l'Agència Mencheta, ha manifestat que aquest era l'únic objecte del viatge. El nostre company (i) ha preguntat sobre l'estat d'aquella guarnició, i ha dit que era excel·lent.

També li ha preguntat si la propaganda comunista es deixava sentir a les casernes.

—Indubtablement — ha respost — alguns arriben allí amb tal segell de comunistes; però és el cert que de seguida d'haver-hi entrat deixen de manifestar-se com a tals i no hi ha cap simptomatologia que pugui produir alarma.

També li hem preguntat sobre la competència de l'element militar amb el civil a mesura que avança l'aplicació de l'Estatut i la transferència de serveis, i ha dit que tampoc és exacte que hi hagi cap mena de tibanor. La instrucció, que alguns van dir que toparia amb dificultats en fer-la en castellà, es fa així, naturalment, perquè al que no en sap se'n ha d'ensenyar, i tot això guanya.

El tercer aniversari de la República

Programa oficial de festes publicat per la Gaceta

Madrid, 26. — La "Gaceta" publica un decret amb el detall de les festes per tal de commemorar el tercer aniversari de la proclamació de la República:

"Sábado, calor de abril. — Fiesta escolar a les onze de la matí. Per el Ministerio de Instrucción Pública se dictarán las instrucciones necesarias para que los rectores de Universidades, directores de Escuelas especiales, directores de Institutos y maestros de Escuelas nacionales, se reúnan, con arreglo a las normas dictadas por las autoridades locales, con objeto de escuchar primero la ceremonia central y continuar luego, con arreglo a lo que más abajo se indica, la local. La ceremonia central, que será objeto de radiodifusión, comprenderá:

Primero. Una breve alocución de una de las primeras autoridades de la República, en la que se pondrá de relieve el carácter nacional de la fiesta. Segundo. Elogio de la expansión española por el mundo y loor de la lengua española, de Castelar. Tercero. Cantos populares por la masa coral de Madrid. Cuarto. "Himno a la alegría", del último tiempo de la Novena Sinfonía de Beethoven, por la masa coral y la orquesta sinfónica, bajo la dirección del maestro Benedito.

La ceremonia local tendrá por base la cartilla, que se imprimirá a dos millones y medio de ejemplares, para que sirva de recuerdo en la fiesta a los escolares y a sus familias y al Cuerpo de enseñanza, que comprenderán: a) La última página escrita por Cervantes (dedicatoria de "Persiles y Sigismunda"). b) Elogio de la expansión española por el mundo, de Castelar. c) Romance del conde Arnaldos. d) El Amazonas y el Plata, de José Enrique Rodó. e) Cantiga, de Gil Vicente. f) La palabra, de Juan Maragall. g) Cosas del Cid, de Rubén Darío. h) Una poesía de Rosalía de Castro.

Por la tarde: Representación de "El alcalde de Zalamea", de Calderón de la Barca, en la plaza de toros o en la chupera del Retiro.

Por la noche: Gaiatana de las regiones, con carrozas alegóricas.

Domingo, 15 de abril: A las once de la mañana: Danzas regionales en la Chupera del Retiro, en la plaza de toros o en Plaza de la Armería. Por la tarde, en el Monumental Círculo, concierto vocal e instrumental, con la participación del Orfeón Donostiarra y la masa coral zarzuelera. Por la noche: Cantos folclóricos por los coros de Claret, en la Puerta del Sol o en la plaza de la Armería.

Lunes, día 16 de abril: Por la tarde, corrida de toros, cuyos beneficios se aplicarán a una obra social designada por el Ministerio del Trabajo. Por la noche: Concierto en el Teatro Español, por la Orquesta Filarmónica y masa coral de Madrid, bajo la dirección del maestro Pérez Casas, que ejecutará un programa de música instrumental y coral, y en particular números de las grandes polifonías españolas.

EL NOMENAMIENT DE CIUDADANO D'HONOR DE LA REPUBLICA

Madrid, 26. — A la "Gaceta" ha aparegut el decret sobre el nomenament de ciutadans d'honor. Diu així:

"Artículo único. Un ciudadano ejemplar, designado en las condiciones que más adelante se detallan, recibirá el 14 de abril, como distinción suprema de la Nación, el nombramiento de Ciudadano de Honor. El ciudadano así elegido por vida ejemplar, al servicio de la Nación, gozará de las siguientes prerrogativas:

El Gobierno dará cuenta a las Cortes de su nombramiento. El Ciudadano de Honor tendrá honores y precedencia inmediata después de los miembros del Gobierno, y recibirá de la Nación una medalla de oro especialmente grabada que llevará en el anverso una alegoría de la República y en el reverso la mención siguiente:

"La Nación agradece a don... Ciudadano de Honor a don... el 14 de abril de 1934. Fiesta Nacional."

L'assassinat d'un estudiant feixista a Madrid

Interessants revelacions d'un estudiant que es presenta com a autor del fet

Madrid, 26. — Aquesta nit s'ha presentat a la Comissaria del districte de Bonavista l'estudiant Lluís Estampá Bravo, el qual s'ha declarat autor dels tres delictes engatats a un estudiant feixista el divendres passat a la nit.

Davant aquesta inesperada declaració, el comissari ha interrogat Lluís, el qual, després d'incórrer en contradiccions ha explicat el funcionament de Falange Española i de la C. N. T. Acorralat a preguntes, ha manifestat que no era ell l'autor dels tres delictes sinó que havia estat obligat a declarar-ho per haver estat amenaçat de mort per diversos afiliats de la C. N. T. i de F. E. a les quals pertanyia.

Ha afegit que la nit del fet la víctima, junt amb altres companys, s'havien citat per a tornar els carnets de la C. N. T. La pistola amb què feren els disparats la va recollir de terra un individu anomenat Pedro Real Arribas, que pertany a F. E. Aquest la va lliurar a un directiu de l'esmentada entitat.

Afirmà que al domicili de Mateo Cañero hi havia armes. La policia va anar-hi, practica un escorcoll i va trobar una pistola de dos canons. Cañero fou detingut. Estampa diu que estava convençut que qui va disparar contra la víctima és un afiliat de la C. N. T. anomenat Guerra, detingut al lloc del fet per una parella de seguretat després del succeït.

La setmana santa a Sevilla

Sevilla, 26. — El diumenge va ésser esplèndid i arribà enorme afluència de forasters.

A les vuit del matí començaren els cultes a la Catedral. Ofici o cardenal, i resultà brillantíssima la processó de les palmes que es feu per l'interior de la Basílica. La primera cofradia que sortí fou la de Sant Benet, al barri de la Calzada. En passar per la porta de l'església esclatà una gran ovació. Després sortí la del Barri de la Fica. La Cofradia de la "Sagrada Cena" fou també presentada per enorme públic, que aclamà el seu pas.

Finalment, de l'església de Sant Josep, en el barri de l'Alameda, sortí Miraclo de l'Estrella, i es desbordà l'entusiasme. A la Campana, on les Cofradies entren a la carrera oficial, el públic arribà a la culminació de l'entusiasme aclamant l'imatge. Durant el trajecte els més afamats cantadors de "saetas" expressaren el seu sentiment i cant. La destilada de la Verge de l'Estrella per la Campana fou indescriptible. El governador presenciat el pas de les Cofradies de Setmana Santa des dels balcons de la Unió Mercantil, essent ovacionat pel públic.

A la Plaça de la República, des de la tribuna municipal presencià el pas l'alcalde, acompanyat de nombrosos regidors i alguns diputats.

En tot el trajecte, fins a la Catedral, les Cofradies foren aclamades, i la majoria de les processons entraren als temples a darrena hora de la matí.

El governador s'ha mostrat satisfet del resultat d'aquestes festes. Ha afegit que amb motiu de les preocupacions adoptades a l'entrada i sortida de les carreteres ha estat distingit un camió carregat amb dos sacs de mitges de seda, que procedien d'un ruïnari.

També ha dit que havia marxat cap a Madrid en avió el director general de Seguretat, i que tornaria a Sevilla acompanyant els ministres de Governació, Agricultura i Comunicacions.

S'ha reunit la junta permanent d'Estat

Madrid, 26. — Sota la presidència del senyor Alcalá Zamora s'ha reunit aquesta tarda la Junta permanent de l'Estat al ministeri d'aquest nom. Hi ha assistit el cap del Govern, el ministre d'Estat, Guerra i Marina i altres personatges de qui es compon l'òrgan. Per l'ordre dels assumptes de què s'ha ocupat la Junta permanent d'Estat no s'ha facilitat cap referència del que s'ha tractat en la reunió.

Les Cortes de la República

Avui els patrons de la Construcció de Madrid presenten l'ofici de locaut

Els metal·lúrgics mantenen va vaga

Madrid, 26. — A la Federació Patronal i a la Casa del Poble la normalitat és absoluta. L'afavoriment dels passats dies ha desaparegut. Unicament a la Casa del Poble s'ha celebrat una reunió del Comitè de vaga dels metal·lúrgics per a canviar impressions sobre la marxa del conflicte.

El secretari del Comitè de vaga ha manifestat que en la reunió celebrada han estudiat la fórmula del senyor Estadella, exposada pel senyor Riu, és a dir, el nomenament d'una Comissió arbitral, integrada per elements del Consell de Treball, Consell ordenador de l'Economia nacional i funcionaris tècnics de l'Estat. Comissió que en el termini de dos mesos ha de resoldre, en definitiva, l'acceptació o no acceptació de la setmana de quaranta-quatre hores.

La impressió que domina en els directius del Sindicat era optimista sobre l'acceptació d'aquesta fórmula. El secretari de la Federació Patronal ha fet les següents declaracions: —Aquesta tarda presentarem els oportuns ofícis al Jurat Mixt comunicant la nostra decisió de declarar el locaut. Aquest és un tràmit obligat per la llei. No creiem que ni per un moment es pugui dir que no apurarem les fórmules legals abans de prendre les resolucions extremes a què ens obliguen les circumstàncies, i que som els primers de lamentar.

—Després? —El president del Jurat Mixt ha de reunir immediatament les pòl·limes del conflicte perquè junt amb les parts afectades cerquin una solució harmònica al litigi en debat.

—Pot influir el president en la decisió que s'adopti?

—El president no té altra missió que procurar l'aveniment entre les parts, sense que pugui fer ús del seu vot diriment. Només en el cas que de comú acord ens sotmetem a un arbitratge o a un arbitratge arbitrari podrà influir el president per a evitar el corresponent locaut.

—I vostres persisteixen en la idea de declarar el locaut? —En absolut. Independentment d'aquesta qüestió obligada per la llei en el Jurat Mixt, demà presentarem a les autoritats els ofícis de locaut per a produir l'atur en el termini que assenyalen les lleis vigents, i que en l'actual estat d'expectació, és de cinc dies.

—I l'atur afectarà totes les societats que integren la Federació Patronal? —No; de moment, ens limitarem a presentar els ofícis de les afectades per la decisió ministerial, sense perjudici que a mesura que les circumstàncies ho demanin, s'intensifiqui l'atur amb totes les altres.

—Aleshores, no veu una solució que eviti que el conflicte es reproduïxi?

Nosaltres som els primers en desitjar que es trobi una fórmula que resolgui la qüestió. Si no fos perquè la indústria de la construcció ha arribat a uns extrems tals d'esgotament que no permeten aquests augmentos massa creixents, sense perjudici de la seva total ruïna, no s'hauria arribat a aquestes extremes de resistència. Hem donat sempre mostres de comprensió. Els obrers ho saben i ens estranya que se succeeixin els conflictes, alguns injustificats, de temps ençà.

UNA ASSEMBLEA A LA CASA DEL POBLE

Avui al saló-teatre de la Casa del Poble s'ha celebrat una reunió dels vassallats metal·lúrgics, que ha estat molt concorreguda i de llarga durada. Per absoluta aclamació ha estat aprovada una proposta en la qual s'estableix que continuï la vaga. Ha estat rebutjada de pla la fórmula de les autoritats, i s'ha acordat la no celebració del referèndum entre els vassallats perquè aquests decidixin per votació si ha de continuar el conflicte o no.

La Directiva del Sindicat, recollint l'acord de l'assemblea, s'ha dirigit a les organitzacions afectes a la Casa del Poble, en sol·licitud de solidaritat, i a altres federacions, tals com les integrades pels que presten servei a les fàbriques de tabac (tramvies, transports, fàbriques de maons, de ciment, etcètera).

LLEGIU MIRADOR

QUE SURT ELS 6 DIJOUS 30 CTS.

Es dona per discutida la totalitat del projecte de subsidis a la clerecia i es passa a la discussió de l'articulat

A dos quarts de cinc obre la sessió el senyor Alba. La desanimació és gran. Al banc blau prenen seient els ministres de la Governació, Marina i Justícia. Un secretari llegeix l'acta de la sessió anterior, que s'aprova.

Sense discussió queda aprovat el dictamen del Ministeri de Marina fent extensiva la llei de 20 de març de 1933 alia casos en què s'hagi pres acord sense actuar tribunal d'honor per a requerir l'enjudiciament a fi que se separi de la seva carrera.

També s'aprova definitivament un projecte de Guerra modificat l'article 16 de la llei de 12 de setembre de 1932, relativa al pas a la reserva dels coronels no declarats aptes en el curs de preparació per a l'ascens.

El mateix ocorre amb un altre dictamen del mateix Ministeri nomenant redactat sobre el projecte de llei reorganitzant l'Estat Major Central.

CONTINUA EL DEBAT SOBRE HAVERS DE LA CLERECIA

El senyor ROBUSTIA PEREZ I ARROYO, sacerdot agrari, consumeix un torn de la totalitat, i defensa els drets de la clerecia a percebre drets passius i es mostra d'acord amb el dictamen, encara que creu que no arriba a fer totalment l'acció reparadora que els sacerdots mereixen pels seus serveis al poble i a la pàtria. Al·ludeix els arguments exposats pel senyor Royo Villanova, Gordon Ordax i altres oradors que han intervingut. Parla dels béns amb què comptava l'Església, especialment a Catalunya, on sumaven una bona quantitat de milions. Nega que l'Església sigui l'autora d'escàndols públics, puix que no poden atribuir-se a la dita institució els defectes dels seus homes. Explica els grans beneficis que l'Església té prestats a Espanya. Comenta els vicis que s'han produït en l'Església des de Constantí fins als nostres dies. Diu que també hi ha defectes en la magistratura, en l'ensenyança i en totes les professions, però per això a ningú se li ocorre pensar que la justícia sigui dolenta i que l'ensenyança ha de desaparèixer.

Es dirigeix a tots els sectors de la Cambra per dir-los que deixin les passions i les diferències polítiques i facin justícia en aquesta ocasió. Considera un deure de justícia atendre les demandes de la clerecia espanyola davant de l'article 26 de la Constitució. Diu que no es tracta d'un deure d'humanitat, com s'ha dit repetidament en el curs del debat, sinó d'una acció de justícia.

El senyor CALDERON recorda les circumstàncies que concorregueren a la discussió i aprovació de l'article 26 de la Constitució. llegeix una llista de diputats que votaren el dit article. Refereix el que concorregué en presentar-se un vot particular a l'article 26, denunciant la seva reglamentació. No s'accepta, perquè hom pensava en la necessitat d'una llei especial, invocada per nombrosos oradors que impugnaren el dit article.

Contesta a les al·lusions que ha fet en el seu discurs el senyor Gordon Ordax sobre la seva actuació a la comissió de Pressupostos en l'any 1932, a la qual convenç perquè es proposés un al·legat als pressupostos de l'Estat, en els quals es reconeixia el dret als sacerdots a què fossin consignats els havers passius. Cita molts diputats radicals, que aleshores es pronunciaren a favor d'aquesta fórmula, en contra de la qual només votaren 144 dels 470 que aleshores tenia la

Cambra. De manera que la majoria no pensava que era anticonstitucional. Explica com la Comissió acceptà aquesta fórmula a pesar d'això la Cambra rebutjà després la proposta d'uns membres de la dita comissió, que ni tan sols havien assistit a les seves sessions. Però cap dels que impugnaven aquesta fórmula va dir que fos anticonstitucional, sinó que es limitaren a dir que no era moment la discussió del pressupost per a això. Aiegeix que no és l'únic la llei que la Constitució demanava, per a extingir el pressupost de la clerecia en dos anys, i el ministre de Justícia, senyor Albornoz, ho recull arbitràriament quan tots pensaven que no havia de fer-se.

El senyor GORDON ORDAX: Això és una fantasia. Això s'ha de demostrar.

El senyor CALDERON: Quan S. S. vulgui.

El senyor GORDON ORDAX: Doncs ara mateix.

El senyor CALDERON: Això és fàcil de comprovar amb el testimoni dels individus d'aquella comissió.

El senyor GORDON ORDAX: Però la comissió no és el Parlament.

El senyor CALDERON insisteix, no obstant, en què el parer de la Comissió, de diverses tendències polítiques, es mostri que no ho jutjaven anticonstitucional. Aiegeix que, a pesar de tot, aquest projecte no és absolutament just, puix que hauria d'abastar tots els que estaven legalment en possessió de llur càrrec el mes d'abril de l'any 1931, però cal, no obstant, acceptar-lo, perquè no crei dificultats al Govern i no provoqui en ell una divisió, que seria perillosa.

Demana, per últim, al senyor Gordon Ordax que retiri les esmentes presentades i que no obstrueixi la discussió del pressupost.

El senyor GORDON ORDAX: No obstrueix. Toies les esmentes són doctrinals, com ho demostrare.

El senyor CALDERON: Però és inútil, perquè la majoria està decidida a no deixar-los passar. Per tant, no té cap objecte que S. S. se defensin, si no és el de passar el temps.

El senyor GORDON ORDAX: ¿I per què no callarem S. S. en les Corts Constitucionals?

El senyor CALDERON massa que callem.

El senyor GORDON ORDAX: Però la V. S. presentava centenars de vots particulars i esmentes a qualsevol cosa.

El senyor CALDERON: —Nosaltres ens defensem com podem.

El MINISTRE DE JUSTICIA s'empara en què manifestat pel senyor Calderon, per a dir que no hi ha cap motiu per afirmar que les Corts Constituents s'oposessin a això. Aiegeix que no pot parlar-se d'anticonstitucionalitat del projecte quan la Cambra s'ha manifestat en contra d'aquesta opinió. Quant al contingut de funcionaris que a l'Estat mereixien una pensió, no hi ha cap dubte. Aiegeix que el Codi Penal, en definir els delictes dels funcionaris públics, inclou també els sacerdots. Això mateix succeïx amb la major part de la jurisdicció i així ho van afirmar també a les Corts Constituents els senyors de los Rios i Albornoz.

(Entra el ministre d'Indústria i Comerç.)

Aiegeix que, ultra el reconeixement d'aquest dret, és una cosa de justícia i d'equitat, i aquest mateix reconeixement indica el propòsit de complir el que disposa l'article 26 de la Cons-

Per a aquesta setmana ZEFIRS, MANTELLINES I CONFECCIONS de darrera novetat. a preus molt avantatjosos. a

El Barato

ZEFIR tul semi-Almagro, a ... 1'00 ptes.
ZEFIR tul finíssim, novetat, a ... 2'75 ptes.
VESTITS de senyora, orospó seda, a ... 24'— ptes.
VESTITS de senyora, orop marroquí, a ... 44'— ptes.
VESTITS de senyor, de bon estil, a ... 50'— ptes.
VESTITS de senyor, creuals, extra, a ... 58'— ptes.
VESTITS de non, forma marinera, de llana, a 10'50 ptes.
VESTITS de non, de llana superior, color, a 25'— ptes.

DARRERS DIES D'OBSEQUIS ALS COMPRADORS

Aproveiteu l'ocasió! Són obsequis de molta utilitat, el valor dels quals representa un 20 per 100 de rebaixa

VISITEU MALLAPRE, Sastre

Rebudes les novetats

RONDA DE SANT PERE, 24

Tel. 12335

situació, la que no es tracta més que de regular una situació creada per ell. Diu que no és aquest el moment de sectarisme, sinó que el que es tracta és de restablir la cordialitat entre tots els sectors nacionals.

El senyor MORENO SOLANO, socialista: —I els treballadors que són a la presó?

El MINISTRE DE JUSTICIA: —Què té que veure ara això? Guardar-se-ho la V. S. per a quan es discuteixi el projecte d'amnistia.

El senyor ROMERO SOLANO, socialista: Això no es discuteix aquí, sinó al carrer, que és on el poble va a resoldre. (Foris rumors.)

(Entra el ministre de Treball.)

El MINISTRE DE JUSTICIA: Refusa també per inoportunitat de la senyoreta de la Torre d'unes paraules d'Antonio Maura, quan deia que no s'havia de tolerar ingerències de la clerecia en el Poder públic, puix que ara no són possibles aquestes ingerències.

El senyor PRIETO: —Tenim alguns dubtes d'això.

El MINISTRE DE JUSTICIA: —El Govern ho demostra no tan sols amb paraules sinó amb fets. Acaba dient que no fa més que atènyer-se a la realitat i a tot el que demanda l'opinió.

El senyor GORDON ORDAX: —Rectifica insistint en els seus punts de vista i recorda el que va dir l'altre dia sobre els sacerdots bells que es moren de fam sense que el presuport s'hagi recordat abans d'ells ni se'n recordi ara.

UN DIPUTAT SACERDOT, popular agrari: Però aquests són molt pocs.

El senyor GORDON ORDAX: Celebro molt que un sacerdot reconegui que encara n'hi existeixen alguns, i ens fa una mica de vergonya veure que un sacerdot jove, que possiblement va a gaudir d'alguna d'aquestes pensions s'oposi al que jo demano per als sacerdots antics.

El MINISTRE DIPUTATS: Però m'hi oposo jo?

UN ALTRE DIPUTAT POPULAR AGRARI: Ampliarem el crèdit també per a això.

El senyor GORDON ORDAX: És el que em faltava sentir. De manera que aquests senyors estan tan convençuts de la seva força i de la submissió del Govern a ells que abans que el Govern digui res ja afirmen que amplien el projecte.

UN ALTRE DIPUTAT AGRARI: És la força dels nostres vots.

El senyor GORDON ORDAX afegeix que no li estranya que les forces de dreta vulguin violar la

Constitució, però si que és estrany que hi hagi un Govern republicà que s'hi avingui. Creu que el problema que ara es discuteix no ve a pacificar sinó a encendre la guerra civil, perquè això no és una qüestió de justícia, sinó de política. A les dretes no els interessa —i ho han dit aquí— el miserable subsidi, que tots han reconegut que no serveix per a res; el que els interessa és que es violi la Constitució. Per això no volen acceptar la fórmula que ha proposat, o sigui que es vagi a un subsidi sense tocar l'essència constitucional. El ministre ha reconegut que l'Estat no té cap obligació de donar aquests diners i que sols es dona a fi d'evitar que aquests sacerdots quedin desemparats. Llavors el que cal fer és investigar si l'Església no té mitjans per a atendre aquests sacerdots.

Si es vol una concòrdia cal plantejar d'aquesta manera el problema i donar el que s'ha de donar. El contrari és una concòrdia que té sons estranys per a les oïdes republicanes, car consisteix a aplacar els enemics de la República accedint a llurs desigs.

El MINISTRE DE JUSTICIA: Insisteix breument en recordar que el problema de la inconstitucionalitat del projecte ha estat resolt per la Cambra. Es dona per acabat el debat de totalitat i es passa a la discussió de l'article.

El senyor ANDRES MANO, socialista, defensa un vot particular demanant la supressió del dictamen. És rebutjat per la Comissió i després per la Cambra en votació nominal per 107 vots contra cap, car els socialistes i esquerres abandonen el saló per a no votar.

El senyor Casanueva ocupa la presidència.

El senyor PRAT, socialista, defensa un altre vot particular demanant que aquests havers de la clerecia es facilitin per aportacions voluntàries dels fidels regulats per l'Estat.

El senyor MARTINEZ MOYA, radical, diu que això no es pot acceptar, car la Constitució prohibeix que l'Estat mantingui cap mena de relacions amb l'Església.

Se suspèn la discussió i es posa a debat el dictamen de la Comissió de Govern sobre la composició de la Diputació foral de Navarra.

LA COMPOSICIÓN DE LA DIPUTACIÓN FORAL DE NAVARRA

Aquest proposa que la Diputació de Navarra es compongui de set gestors elegits pels ajuntaments de la província, a raó de dos gestors per cada un dels merindats de Pamplona i Estella, i una per cada una de les de Tudela, Tafalla i Sangüesa.

El senyor MORAITA, radical, defensa el vot particular demanant que la Comissió gestora de Navarra continui en la seva forma actual.

El senyor MOLINA NIETO, popular agrari, per la Comissió, rebutja el vot.

El senyor AIZPUN, popular agrari, explica el vot de la seva minoria, contrari al que demana el senyor Moraita.

El senyor MORAITA retira el vot.

El senyor PRIETO, en nom de la minoria socialista, diu que no es pot establir un precedent d'aquesta mena per a la Diputació de Navarra, que per a qualque altra. Demana, crida l'atenció de la Cambra sobre el fet que per primer cop es vagi a establir per una disposició legislativa una elecció de segon grau per a designar una Diputació provincial. Creu que això bé mereixia una declaració del Govern, puix que per la mateixa raó les altres províncies podrien demanar també recaptar per a ells un règim especial.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIÓN diu que la base de la referència del Govern sobre aquest assumpte, és el decret mateix de la Constitució de les actuals diputacions, el qual consigna clarament una excepció per a la comissió gestora de Navarra. Afegeix que no existint encara la llei —que aviat vindrà a la Cambra— la manca de regular la constitució no precisament de les diputacions provincials, sinó dels organismes que regulen les relacions intermunicipals no es pot dir que vagi o no a violentar la regulació general per la qual vénen a regular-se totes les altres.

El Sr. AIZPUN insisteix que Navarra té el dret indiscutible per a la legislació foral. Afegeix que ells només demanen aquest règim com a provisional fins que el Govern procedeixi a elegir les diputacions.

El Sr. PRIETO adverteix el que es diu en el decret que accepta el ministre, que és solament que es tingui en compte en el decret que aquests gestors tinguessin títolament l'audiència d'aquestes merindats, però de cap manera que fossin elegits per aquestes merindats. Si es vol que es vagi a elegir la diputació de Navarra per elecció popular.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIÓN rectifica breument. Diu que aquesta situació que es crea a la diputació de Navarra és solament provisional i afegeix que si bé no és el Govern el que ha tingut aquesta iniciativa, està, no obstant, d'acord amb el que es proposa i no defugiu la responsabilitat.

El Sr. PRIETO diu que li interessa consignar que el Govern consenteix que una gestora republicana es converteixi en una antirrepublicana.

Es procedeix a discutir per articles, i els socialistes demanen votació nominal i abandonen els escons. Com que no hi ha nombre suficient, se suspèn la discussió i s'ajunya la sessió a tres quarts de nou del vespre.

PELS PASSADISSOS

EL PROJECTE D'IMPOST DE CINC CÈNTIMS PER QUILO DEL COTÓ IMPORTAT

Madrid, 26. — El ministre d'Agricultura ha estat interrogat per alguns diputats, als passadissos de la Cambra, sobre el projecte de llei en el qual s'estableix un impost d'ecine cèntims per quilo de cotó importat amb destinació al foment de la dita matèria a Espanya.

El ministre ha anunciat el seu projecte de fetlar el dit projecte, i a aquest efecte ha dit que parlaria amb el President de la Cambra perquè no fos posat a discussió. Entén el senyor del Rio que s'ha de mantenir íntegrament el projecte, sense limitació de termini puix que els coneixedors no poden estar a expenses de si es fa o no la llei.

En aquest mateix sentit s'han expressat diversos diputats de la minoria socialista i de la Ceda.

El senyor Martínez Gil deia: —Aquí es trama una maniobra que cal posar en clar, i no hi ha d'haver sobre aquesta fórmula ni componendes en la Comissió, sinó que s'ha de portar al saló de sessions, perquè els agricultors no poden estar pendents que s'aprovi una llei; puix que el preparar les terres per al conreu del cotó exigeix almenys un any. Per altra banda, posats a discutir, serà bo que coneguem en què s'han invertit els milions que de l'any 1926 al 1929, i del 1929 al 1933 s'han recaptat, gràcies a l'impost de deu cèntims sobre el quilo de cotó importat i que es destinava a l'exportació.

Un diputat de la Ceda ha intervingut, i ha dit: —Si; això serà molt convenient, perquè el recaptat en aquests darrers dotze anys, segons les dades i estats que hem fet, ascendeix a 87 milions de pessetes, i hem de tenir en compte que aquests es destinen a primes d'exportació i que aquestes exportacions no arriben al cinc per cent del total del cotó importat.

Doncs això —ha afegeit el senyor Martínez Gil, és el que cal aclarir.

En primer lloc el que s'ha destinat a primes d'exportació, el que ha absorbit el Comitè Cotoner en les seves despeses de personal i material, idemés, va utilitzar l'eficàcia d'aquest impost, perquè és trist que mentre s'ha deixat la lliure administració d'aquest impost, que segons les nostres dades, ascendeix a 87 milions de pessetes, els catalans no han dit res, i ara que es concedeixen cinc cèntims, que no representen res respecte al preu del cotó, per a ajudar els agricultors, aquests vagin cercant dificultats i s'estigui maniobrant per a evitar aquest justíssim auxili. I això cal que es tregui endavant, perquè, com sigui que en els pressupostos no figura consignació per al conreu del cotó, si no surt endavant el projecte presentat pel ministre, els agricultors no podrien semblar, i això té molt més interès que totes les maniobres polítiques i totes les habilitats del senyor Cambó.

En una conferència que han sostingut el ministre d'Agricultura i els senyors Gil i Matesanz, el senyor del Rio deia que estava decidit a ratificar l'impost de cinc cèntims sobre el quilo de cotó importat per a dedicar-lo al foment d'aquesta planta a Espanya amb el fi de donar-li més amplitud i donar als agricultors una major sensació de seguretat.

El senyor Martínez Gil opinava que si no s'arribava a retirar el projecte era preferible que quedés tal com està sense acceptar l'essència del senyor Florensa sobre la durada d'aquest impost per un any.

El senyor Matesanz proposava terminantment a ambdues fórmules i dient que en primer lloc no hi havia ningú que creia un impost sobre una tarifa aranzelària, i que aquesta havia de suprimir-se en absolut, no solament el que en el projecte es crea, sinó el projecte ja creat a favor dels fabricants catalans.

ELS SENYORS GIL ROBLES I CASANUEVA CONFERENCIEN AMB EL MINISTRE D'AGRICULTURA

Aquesta tarda han celebrat una extensa conferència de prop d'una hora de durada els senyors Gil Robles i Casanueva amb el ministre d'Agricultura, senyor del Rio. En terminar el senyor Gil Robles ha estat interrogat pels periodistes, als quals ha dit: —Hem tractat únicament de la proposició del senyor Rodríguez Jurado sobre l'Institut de Reforma Agrària i sobre la qüestió del cotó; abans hem parlat el senyor Casanueva i jo sobre el problema, i també de l'organització del partit.

Els periodistes han insistit prop del senyor Gil Robles perquè els donés una versió exacta de l'ocorregut. El senyor Gil Robles ha manifestat que la seva referència reflexava la realitat.

Un periodista li ha preguntat la seva opinió sobre la reforma agrària, o més concretament, de com implantava la reforma agrària el senyor Ciril del Rio.

El senyor Gil Robles ha dit que en la primera reunió que celebrà la minoria es tractaria de la labor del ministre d'Agricultura en el que afecta a la reforma agrària.

La conversa ha girat després vers el problema del cotó, i el senyor Gil Robles ha dit que no creia oportuna la retirada del projecte, sinó que el que calia era no admetre la proposició del senyor Florensa i donar caràcter indefinit pel que respecta al temps sobre el cobrament dels cinc cèntims que quèlquam important, destinats al foment del cultiu d'aquesta planta a Espanya.

Un diputat de la Ceda li ha donat compte d'una proposició que estava disposat a sotmetre a la Cambra, d'acord amb les indicacions que acabava d'exposar el senyor Gil Robles, i aquest ha afegeit que era una qüestió que tenia molta importància, perquè hi havia coses inexplicables, i una d'elles era que no existint consignació en el pressupost de 1.600.000 per al comitè cotoner, resulta que aquest percebia la dita subvenció dels fons de la subsecretaria del Ministeri d'Indústria i Comerç.

EL QUE DIU EL MINISTRE D'AGRICULTURA REFERENT A LA QÜESTIÓ DEL COTÓ

Després de l'entrevista del senyor Gil Robles i el senyor Casanueva amb el ministre d'Agricultura, hem parlat amb el senyor Ciril del Rio, el qual ha manifestat que els diputats popularistes li havien parlat especialment de dos assumptes.

Un d'ells és el de l'expropiació de les finques de la grandesa d'Espanya, i l'altre, el relatiu al problema cotoner.

Quant a aquest darrer —ha dit—, són partidaris, com jo, que s'estengui l'assaj indefinidament, en comptes de limitar-lo a un any. En això —ha afegeit— no hi veig inconvenient, puix que el decret de 10 de gener que tractava de convalidar-lo, donant-li força de llei, abordava ja el problema del conreu del cotó en tota la seva extensió.

Respecte a l'aplicació de la Reforma Agrària, han insistit en què no ha de seguir l'Institut expropiant sense indemnització les finques per pertanyer a la grandesa d'Espanya; però el senyor del Rio ha reiterat el seu propòsit de seguir aplicant la llei, i s'ha posat a la disposició dels diputats de la C. E. D. A. per tractar d'aquest assumpte al saló de sessions en el moment que ells desitgin que es discuteixin les dues proposicions incidentals que tenen presentades.

Tornant al problema cotoner, ha manifestat el Sr. del Rio que demà s'ocuparia d'aquest dictamen. Sembla que s'a-

Darrera hora

DE BARCELONA

TAXI ROBAT PELS PIOTOLERS

Anit passada, a l'avinguda de Francesc Llairet, dos individus llogaren el taxi 5443 conduït pel xofer Martià Abel, i es van fer portar al carrer de Gaiarre. En arribar a aquest carrer els esmentats subjectes es llançaren sengles pistoles i obligaren el xofer a lliurar-los l'auto amb el qual fugiren.

Més tard l'auto de referència fou trobat abandonat al carrer de Port-Bou.

DE L'ESTRANGER

Martínez Alfara perd el títol de campió d'Europa

En ésser desqualificat al tretzè round en el seu combat contra Marcel Thill

Paris, 26. — En el combat que ha tingut lloc aquesta nit Marcel Thill ha vençut Martínez d'Alfara per desqualificació d'aquest darrer al tretzè round. Per tant Marcel Thill quedà proclamat campió d'Europa dels pesos semipesats.

Salvador de Madariaga gran creu de la Legió d'Honor

Paris, 26. — Al palau de l'Elisi el President de la República, senyor Lebrun, ha imposat aquesta tarda les insignies de la Gran Creu de la Legió d'Honor al ministre d'Instrucció Pública i ex-ambaixador d'Espanya a París, senyor Salvador de Madariaga.

Han assistit a l'acte l'esposa del senyor Madariaga, el general Brancimir, cap del Gabinet militar del President de la República; el secretari general de l'Elisi, i el cap del protocol.

Acabada la cerimònia el President de la República ha pres el te en companyia dels senyors de Madariaga.

Madariaga visita a Doumergue i Barthou

El senyor Madariaga ha estat aquesta tarda al Quai d'Orsay, on s'ha entrevistat amb el President del Consell, senyor Doumergue, i amb el ministre de Negocis Estrangers, senyor Barthou.

Tant el president com el ministre de Negocis Estrangers han expressat al senyor Madariaga els seus vus sentiments d'afecte per a Espanya, i han formulat cordials vots per la prosperitat de la República espanyola.

El senyor Madariaga visitarà demà el senyor Tardieu i s'acomiarà dels cos diplomàtics.

LA CLAUSURA DE L'ACTUAL LEGISLATURA AL JAPÓ

Tòquio, 26. — El president del Consell ha llegit aquest matí a la Cambra el discurs del Tron corresponent a l'actual legislatura, i ha clausurat després la 65 reunió de la Dieta.

Deis 50 projectes de llei que el Govern ha presentat a la Cambra, aquesta n'ha votat 48 durant la legislatura que acaba de finir.

FELIX BUSQUETS I BATLLE

morí cristianament el dia 24 del corrent
a 82 anys d'edat
(A. C. S.)

Els qui el ploreu: fills Josep, Enric i Francesca, fills polítics Maria Dachs i Tomàs Pumarola, néts, nebots i família tota i les raons socials "Busquets, Ribé, Rosell y C.", "Auxiliar Textil Algodonera" i "José Dachs Folguera", del Masnou, en comunicar a llurs amistats tan dolorosa pèrdua, agrairan un pietós record a la memòria del finat.

Per disposició expressa de difunt, no s'avisà l'hora de l'enterrament.

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT I A TERME Dia 26 de març de 1934									
VALORS		VALORS		VALORS		VALORS		VALORS	
Darrer	Precedent	Darrer	Precedent	Darrer	Precedent	Darrer	Precedent	Darrer	Precedent
DIWISSES									
ESTRANGERES									
France 100/100	48.40	48.40	France 100/100	48.40	48.40	France 100/100	48.40	48.40	48.40
Spain 100/100	33.70	33.70	Spain 100/100	33.70	33.70	Spain 100/100	33.70	33.70	33.70
Italy 100/100	17.30	17.30	Italy 100/100	17.30	17.30	Italy 100/100	17.30	17.30	17.30
Germany 100/100	37.30	37.30	Germany 100/100	37.30	37.30	Germany 100/100	37.30	37.30	37.30
Belgium 100/100	7.30	7.30	Belgium 100/100	7.30	7.30	Belgium 100/100	7.30	7.30	7.30
Switzerland 100/100	63.30	63.30	Switzerland 100/100	63.30	63.30	Switzerland 100/100	63.30	63.30	63.30
Portugal 100/100	9.90	9.90	Portugal 100/100	9.90	9.90	Portugal 100/100	9.90	9.90	9.90
MERCAT LLIBRE DE VALORS									
PI DE MES									
MESI MARÇ									
Interior	62.70	60.90	Interior	62.70	60.90	Interior	62.70	60.90	60.90
Exterior	10.30	10.30	Exterior	10.30	10.30	Exterior	10.30	10.30	10.30
Spain	21.60	21.60	Spain	21.60	21.60	Spain	21.60	21.60	21.60
Italy	51.90	51.90	Italy	51.90	51.90	Italy	51.90	51.90	51.90
Germany	40.60	40.60	Germany	40.60	40.60	Germany	40.60	40.60	40.60
Belgium	14.20	14.20	Belgium	14.20	14.20	Belgium	14.20	14.20	14.20
Switzerland	23.60	23.60	Switzerland	23.60	23.60	Switzerland	23.60	23.60	23.60
Portugal	60.30	60.30	Portugal	60.30	60.30	Portugal	60.30	60.30	60.30
France	43.00	43.00	France	43.00	43.00	France	43.00	43.00	43.00
Spain	16.90	16.90	Spain	16.90	16.90	Spain	16.90	16.90	16.90
Italy	13.60	13.60	Italy	13.60	13.60	Italy	13.60	13.60	13.60
Germany	59.70	59.70	Germany	59.70	59.70	Germany	59.70	59.70	59.70
Belgium	5.80	5.80	Belgium	5.80	5.80	Belgium	5.80	5.80	5.80
Switzerland	13.00	13.00	Switzerland	13.00	13.00	Switzerland	13.00	13.00	13.00
Portugal	41.50	41.50	Portugal	41.50	41.50	Portugal	41.50	41.50	41.50
France	42.90	42.90	France	42.90	42.90	France	42.90	42.90	42.90
MERIA									
Spain	10.10	10.10	Spain	10.10	10.10	Spain	10.10	10.10	10.10
Italy	10.10	10.10	Italy	10.10	10.10	Italy	10.10	10.10	10.10
Germany	10.10	10.10	Germany	10.10	10.10	Germany	10.10	10.10	10.10
Belgium	10.10	10.10	Belgium	10.10	10.10	Belgium	10.10	10.10	10.10
Switzerland	10.10	10.10	Switzerland	10.10	10.10	Switzerland	10.10	10.10	10.10
Portugal	10.10	10.10	Portugal	10.10	10.10	Portugal	10.10	10.10	10.10
France	10.10	10.10	France	10.10	10.10	France	10.10	10.10	10.10
VALORS									
Spain	10.10	10.10	Spain	10.10	10.10	Spain	10.10	10.10	10.10
Italy	10.10	10.10	Italy	10.10	10.10	Italy	10.10	10.10	10.10
Germany	10.10	10.10	Germany	10.10	10.10	Germany	10.10	10.10	10.10
Belgium	10.10	10.10	Belgium	10.10	10.10	Belgium	10.10	10.10	10.10
Switzerland	10.10	10.10	Switzerland	10.10	10.10	Switzerland	10.10	10.10	10.10
Portugal	10.10	10.10	Portugal	10.10	10.10	Portugal	10.10	10.10	10.10
France	10.10	10.10	France	10.10	10.10	France	10.10	10.10	10.10
VALORS									
Spain	10.10	10.10	Spain	10.10	10.10	Spain	10.10	10.10	10.10
Italy	10.10	10.10	Italy	10.10	10.10	Italy	10.10	10.10	10.10
Germany	10.10	10.10	Germany	10.10	10.10	Germany	10.10	10.10	10.10
Belgium	10.10	10.10	Belgium	10.10	10.10	Belgium	10.10	10.10	10.10
Switzerland	10.10	10.10	Switzerland	10.10	10.10	Switzerland	10.10	10.10	10.10
Portugal	10.10	10.10	Portugal	10.10	10.10	Portugal	10.10	10.10	10.10
France	10.10	10.10	France	10.10	10.10	France	10.10	10.10	10.10

ESTRANGER

La U. R. S. S.

La reorganització de la G. P. U. senyala les noves tendències de la política soviètica

Moscú, 26. — No es parla d'altra cosa a Moscou sino d'una imminent reorganització de la direcció política unificada d'Estat universalment coneguda per les inicials que la designen en rus: G. P. U.

Si s'ha de creure les persones ben informades, aquesta decisió hauria estat presa en el darrer congrés comunista de febrer. En el curs dels debats la qüestió hauria estat netament posada per un bolxevic de vella data: Kyrilenko, comissari del poble a la Justícia. D'altres comunistes s'haurien afegit per a demanar una reforma seria de la policia secreta que ha pogut en certs moments semblar un Estat d'interior, disposar pràcticament de poders il·limitats i fer una política pròpia. Per no citar sinó un cas, el març de 1933 diversos enginyers anglesos foren detinguts, segons es diu, per iniciativa de la G. P. U. sense que el comissari per als afers estrangers fos consultat. Hom sap d'altra part que segons l'article 63 de la Constitució de la U. R. S. S. la vigilància de la legalitat dels actes de la G. P. U. és confiada al procurador del tribunal suprem de la Unió. Aquest tribunal és dirigit per Akulov i Vychinski. El primer coneix bé els mètodes de la G. P. U., car ha estat durant molt temps un dels membres del col·legi d'aquesta institució. Es, segons sembla, per aquesta raó que és especialment encarregat de vigilar-la.

En fi: ha semblat als dirigents que el règim soviètic, essent des d'ara estable i no trobant oposició efectiva, hi havia interès, tant per a donar satisfacció a l'opinió interior (de la qual hom pot endevinar els sentiments per la G. P. U.) com per a crear a l'estranger la impressió d'un alleugeriment de la dictadura, de procedir a una reorganització general d'una institució que no ha estat mai popular enlloc.

En què consistirà aquesta reorganització? D'antuï, el nom mateix de la G. P. U. va a desaparèixer. Els serveis de la policia secreta constituiran des d'ara un comissariat del poble o seran simplement adjunts a l'Interior. La reforma en preveia i en limitaria els poders. Ella portaria una reorganització dels tribunals la competència dels quals seria acrescu-

da de les atribucions tretes a la G. P. U. Iagoda, que és actualment l'ànima de la G. P. U., no en deixarà, però, la direcció.

Es aquesta circumstància que provoca l'escepticisme de molta gent quant a la naturalesa de la reforma. Pot haver-hi una transformació realment profunda d'una institució que resta sotmesa a un mateix cap? Aquests esceptics fan remarcar també que la G. P. U. sota la seva forma actual, és el resultat d'una reforma, la del 1921. En aquesta època, Lenin reorganitzà la famosa Txeka, que esdevingué la G. P. U.

Les autoritats decidiren de reforçar les garanties dels ciutadans i dels béns soviètics. El mot d'ordre llançat pels dirigents fou d'introduir en tots els dominis de l'activitat del país els termes principis de la revolució. Els ciutadans i les organitzacions han de tenir la certesa que llurs drets seran salvaguardats. La competència i el camp d'acció de la comissió extraordinària per a combatre la contrarevolució (és a dir, la Txeka) han d'ésser limitades, i la comissió reorganitzada. Així s'expressava la resolució votada en 1921 per l'onzena Conferència del partit comunista. Pel seu cantó, Lenin declarava davant el IX Congrés pa-rus dels Soviets: "Cal limitar l'acció de la Txeka a les qüestions polítiques." En aquest discurs, Lenin expressa les seves aprensions que la Txeka, que ha tingut un paper preponderant en la defensa de la revolució, ultrapassés els límits i no perjudicés la revolució mateixa.

Un problema de mal resoldre

Qualsevol que siguin les precisions que ens aportin els proxims decrets relatius a aquesta reforma, hom ha de constatar que el fet mateix que el Govern procedeixi a aquesta reorganització és un símptoma de les noves tendències de la política general soviètica. Hom ha assenyalat les concessions fetes als camperols en els tres darrers mesos i les esquetes obertes en el sistema col·lectivista agrari. Hom sap també que el segon pla quinquennal, a la diferència del primer, preveu l'aixecament del nivell de les masses. A l'exterior, Rússia també ha entrat en el concert de les potències europees.

Bergery declara pels fets del 6 de febrer

París, 26. — En la declaració prestada davant la Comissió d'enquesta sobre els fets del 6 de febrer, el senyor Bergery donà detalls sobre les diverses organitzacions de dreta i respecte de la conversa amb el senyor Pate-notre ha dit que en ella s'havia dit que era inevitable un cop de mà, i que si el Govern no desarmava algunes organitzacions, seria inevitable l'armament de les forces d'esquerra i d'extrema esquerra.

El testimoni ha afirmat que no havia demanat mai al subsecretari d'Estat ni a cap altre funcionari facilitats per a armar cap mena de força.

El "front comú" que dirigeix el senyor Bergery no posseeix cap armament, i el testimoni ha afirmat que la campanya de premsa dirigida contra ell no té altre objecte que facilitar en certa manera l'armament de les organitzacions de dreta, que utilitza el Govern d'Acció Nacional per a preparar un segon cop de mà.

Finalment ha declarat que si no es desarma les organitzacions de dreta, és un deure de les esquerres armar-se també.

Després la Comissió d'enquesta ha escoltat la declaració d'una persona que es trobava el 31 de gener en un cafè i sentí que un grup d'individus tractava de llançar bombes contra la Cambra de Diputats.

El testimoni avisà el ministre de l'Interior.

I, ja han estat presentades algunes fotografies i el testimoni ha regut reconèixer un dels inculpats: es tractava del senyor Kerill.

HA MORT EL CELEBRE ALMIRALL ALFRED ACTON

Nàpols, 26. — El senador almirall Alfred Acton ha mort a l'edat de 69 anys. Durant la gran guerra exercí el comandament en cap de la plaça de Brindisi i de les unitats lligures de la base de l'Adriàtica.

En maig de 1917 dirigí l'acció de les forces italo-britàniques contra els navilis austríacs, en la qual resultà amb aversa d'importància el creuer austríac "Novara".

El balanç del Reichsbank empitjora

Després de l'estadística publicada sobre les exportacions, la qual demostra una considerable diferència en menys en relació a l'any passat, l'annunci de l'empitjorament de la situació del Reichsbank no sorprèn, essent-ne una conseqüència inevitable. Amb això es veu que la política, ara ultrademagògica, del govern nazi ha fet un gran mal a Alemanya, que encara pot adquirir majors proporcions.

Des del punt de vista econòmic, el govern hitlerista no pot gloriarse d'haver estat més avantatjat que els seus predecessors, els quals almenys sabien tindre millor els interessos nacionals.

Berlin, 26. — Avui ha estat publicat el balanç del Reichsbank, que demostra que la seva situació s'ha agreujat lleugerament.

En efecte, el dipòsit d'or és de 244.991.000 marcs, la qual cosa suposa una disminució de 200.000 de marcs en relació amb el balanç publicat últimament.

Von Papen passa per alt les qüestions polítiques

Berlin, 26. — La "Gazeta de la Borsa", de Berlin, publica un article del vice-canceller von Papen en el qual diu especialment que les temptatives d'animació mútua de l'economia serien infinitament més fecundes si es deixessin de banda les combinacions polítiques per a col·locar-se únicament en el terreny econòmic.

La capacitat creixent de la producció a tots els països industrials exigeix necessàriament una organització distribuïda de manera adequada en extensos territoris econòmics.

Es, per exemple, indispensable establir a l'Europa central, per damunt de les fronteres espais econòmics que permetin establir un millor equilibri entre els productes de la indústria i de l'agricultura.

Es tracta únicament de saber quants homes d'Estat trobaran l'energia que cal per a fer-se càrrec d'aquest aspecte del problema.

S'HA SIGNAT UN PROTOCOL ECONOMIC ENTRE U. R. S. S. I ALEMANYA

Berlin, 26. — L'Agència Alemana comunica que les negociacions econòmiques que es venien celebrant entre el govern del Reich i la U. R. S. S. han acabat en la redacció d'un Protocol final que conté el Reglament per a 1934.

Figura en el Protocol un Conveni relatiu a les relacions amb el Reichsbank i un Conveni jurídic en matèria de divises.

L'ambaixador francès a Roma s'entrevista amb Mussolini

S'ha parlat del discurs del duce del dia 10

L'ambaixador de França a Roma, comte de Chambrun, ha tingut una llarga conversa amb Mussolini, en la qual han estat aclarits alguns malentendiments derivats del discurs pronunciat pel Duce el 18 de març, i, més encara, s'hi han determinat els veritables fins del pacte estipulat al Palau de Venècia entre Itàlia, Àustria i Hongria.

No ens hem de deixar en els motius enumerats pel Duce per a justificar alguns punts del seu discurs que havien impressionat la premsa francesa, encara que ens semblen estranys i probablement molt explicats en la informació arribada de Roma. El que és important de destacar és que els nivells que semblaven coniar-se de nou en l'horitzó franco-italià s'han aixecat aviat, per sort. És clar que cal fer reserves per la forma de govern d'Itàlia, però no es pot deixar d'estar satisfet pel felicitat resultat de l'entrevista Mussolini-Chambrun. Les bones relacions entre França i Itàlia són essencials per a la pau europea i la tranquil·litat mediterrània.

Espanya, des d'aquest punt de vista, està interessada que hi hagi cordialitat de relacions i comunitat d'acció entre París i Roma.

No sabem si el discurs de Mussolini, pronunciat amb fins electorals o si les paraules anaven més enllà que el pensament, però no es pot deixar d'observar que el capítol de la premsa francesa i del govern de Praga—probablement després de consultar el Quai d'Orsay—ha estat moderat i correcte veritat d'evitar que l'incident prengués proporcions i se'n dificultés la solució.

Des de fa uns quants anys, la diplomàcia francesa ha regalat esforços per a millorar les relacions entre els dos països. Per això el discurs de Mussolini sorprené i havia fet temer que les coses tornessin a l'estat en què es trobaven abans que de Jowenell ocupés l'ambaixada de França a Roma. L'entrevista de Chambrun amb el duce ha vingut a tranquil·litzar els ànims més inquietos.

La notícia de Roma—que té evidentment un caràcter oficial—ens assegura que adue sobre la qüestió del desarmament hi ha possibilitats de conciliar la tesi francesa amb la italiana.

La importància d'una eventualitat tan gran i pot considerar-se decisiva per a la sort de la Conferència de Ginebra. En interès de la pau i per l'esperat desarmament, és de desitjar que aquesta comunitat d'idees sigui aviat una realitat.

Roma, 26. — Als cirkels polítics es declara que en l'entrevista celebrada entre Mussolini i l'ambaixador francès a Roma, M. de Chambrun, el primer ministre italià el posà al corrent del sentit i de l'abast dels acords danubians. Igualment li parlà del problema de les relacions franco-italianes, i examinaren alguns dels punts tractats en el seu discurs de diumenge passat.

Als centres oficials italians s'assegura que les reaccions inquietes de l'opinió francesa davant els esdeveniments de Roma, no poden procedir sinó d'interpretacions equivocades.

Es fa observar que França i Itàlia estan ara d'acord sobre una qüestió essencial, o sigui, la independència austriaca i els mitjans de protegir-la. Sobre el problema del desarmament, s'assegura que el punt de vista italià està més a prop que qualsevol altre punt de vista francès, i que Itàlia ajudarà les proporcions de França per a garantir-les concretes d'execució.

En l'allusió al revisionisme hongarès tampoc es veu un obstacle a una intel·ligència amb París i els seus aliats. L'actitud d'Itàlia sobre aquest assumpte, que a França s'ha considerat prematura i intempestiva hauria tingut especialment per finalitat tranquil·litzar Hongria i treure-la de l'espera d'Alemanya que defensa les seves reivindicacions nacionals.

Per tant, les recents declaracions del senyor Benesi es consideren a Itàlia com a satisfactòries, i es considera que l'actitud moderada que ha pres el ministre de N. E. de Txeccoslovàquia, marca una neta comprensió de la situació i del real abast dels recents acords.

AVUI BARTHOU ANIRÀ A BRUSSELS

París, 26. — El ministre de Negociis Estrangers, senyor Barthou, sortirà demà a les 9.15 d'aquesta capital amb direcció a Brussel·les.

El senyor Hymans oferirà un gran banquet al seu honor, i el senyor Claudel, ambaixador de França a Bèlgica, donarà també una recepció.

El senyor Barthou abandonarà demà mateix Brussel·les a les 20, per tornar a París.

Sobre aquest viatge corren rumors contradictoris: entre ells que seria ajornat "sine die", però això ha estat desmentit.

La visita de Barthou al seu col·lega belga té l'important significat de confirmar la bona amistat entre els dos països, que el darrer discurs de De Broqueville semblava haver alterat una mica.

Llegiu LA PUBLICITAT Propagandou-la!

Anglaterra, Estats Units i Japó

La possibilitat d'un acord entre Japó i Estats Units causa un gran malestar a Anglaterra

Londres, 26. — La correspondència diplomàtica que acaba d'ésser publicada simultàniament a Washington i a Tòquio, ha produït a Londres una vivíssima emoció. Es tracta de notes recentment canviades entre els ministres d'Afers Estrangers del Japó i dels Estats Units. En els medis polítics britànics hom no està lluny de veure en aquests documents alguna cosa d'equivalent a la promesa d'un pacte de no agressió. Sens dubte es felicitaria de tot allò que pot consolidar la pau al Pacífic, però hom no està sense aprensió sobre les conseqüències d'un esdeveniment, sobretot des del punt de vista del comerç britànic.

Per comprendre aquest estat d'esperit cal recordar que és per respondre a un desig dels Estats Units que Anglaterra va denunciar en 1921 la seva aliança amb el Japó. Aquest va irritar-se molt, car tingué la impressió de trobar-se isolat a l'Extrem Orient. Els anys passaren sense que el sentiment s'atenués. Les peripècies que la Conferència naval tripartita de Ginebra en 1927, després de la Conferència que tingué lloc a Londres en 1930, posaren en evidència les sospites del Japó, així que la seva resistència les pressions alguna vegada conjugades d'Anglaterra i els Estats Units.

En el conflicte sino-japonès, i especialment amb referència a l'ocupació de Manxúria pel Japó i a la constitució del Manxueuo, no hi ha dubte que la Gran Bretanya ha adoptat una actitud destinada a plaure en gran manera els Estats Units, i això va acreixir el ressentiment japonès.

Però heus ací que els anglesos assisteixen a un acostament nipó-americà, del qual ignoren el descabellament, però en presenten les grans potencialitats. Entreuen especialment que al·lber de l'aprensió d'un conflicte armat en el Pacífic amb els Estats Units, el Japó va a poder aplicar les seves energies a tirar endavant i perfeccionar el seu desenvolupament econòmic, així com també la seva política d'exportació comercial a Nian.

I així es produeix en el moment que acaben de fracassar les negociacions recentment començades a Londres entre els representants del Lancashire i els delegats dels cotoners japonesos.

La situació no deixa d'ésser delicada i l'esdevenidor de la producció cotonera anglesa es troba en condicions precàries.

Pel que es refereix al mercat xinès, els cotons japonesos tenen sobre els cotons anglesos el doble avantatge de la proximitat geogràfica i la inferioritat del preu de revingut. Neville Chamberlain, canceller de l'Exchequer, assenyalava a New-castle que una de les grans dificultats de les negociacions comercials anglo-japoneses residia en la diferència de nivells d'existència dels obrers d'ambdós països i en les repercussions que té inevitablement una mà d'obra barata en el joc de les relacions comercials.

Gràcies a un acord nipó-americà les indústries japoneses provisionades de cotó en brut pels productors dels Estats Units podrien augmentar considerablement la competència als fabricants de Manchester no solament a Àsia, sinó a l'Àfrica i fins a la conca mediterrània.

Més aquests possibilitats que tenen raó de tènier a Londres i que expliquen en gran part l'indiscutible malestar que els acords publicats a Tòquio i a Washington han provocat a Londres.

LES SECCIONS D'ASSALT NAZIS HAN COSTAT 891 MILIONS DE MARCS

Estocolm, 26. — L'òrgan del partit socialista suec "Social Demokraten", publica en el seu número d'avui una informació part de la qual és còpia de la revista alemanya "Der sa Pomm", relacionada amb les despeses efectuades pel govern del Reich per al sosteniment de les formacions hitlerianes.

Segons el dit diari, tan sols el manteniment de les seccions d'assalt i protecció hitlerianes ha costat durant el passat any la quantitat de 891.538.000 marcs, que ha estat satisfeta pel Tre-

Després de la nota francesa

John Simon tindrà una entrevista amb l'ambaixador francès per parlar sobre el desarmament

Londres, 26. — El Subcomitè ministerial del desarmament s'ha reunit per a examinar el contingut de la nota francesa.

L'ambaixador de França conferenciarà probablement demà amb Sir John Simon, i les diverses qüestions relacionades amb el rearmament d'Alemanya i els desigs exposats en la nota francesa seran probablement examinats en el curs d'un sèrie de converses que haurien de celebrar-se.

S'assegura que aquesta setmana tindrà lloc un Consell de ministres per a tractar de la qüestió. Sembla que dijous, als Commons, John Simon demanarà l'ajornament de la discussió sobre la nota francesa, a conseqüència de les preguntes formulades per diputats de tots els partits.

Aquesta setmana deuria aclarir-se l'actitud del Govern anglès, i es creu que es podrà arribar a una entesa amb França i amb Itàlia per tal que la Conferència de Ginebra reprengui la seva tasca.

Les eleccions italianes per a la designació de nous diputats

Les eleccions en els règims dictatorials, sense lloc per a les oposicions i sense control efectiu sobre la sinceritat i quantitat dels sufragis, tenen una importància molt relativa i els resultats s'han d'acollir a benefici d'inventari.

En el cas de les eleccions de diumenge a Itàlia, com en les del mes de març de l'any passat a Alemanya, hi ha una cosa interessant de remarcar, i és que els dictadors no poden deixar de basar el seu poder en la voluntat popular, manifestada més o menys sincerament amb un simulacre d'eleccions. O sigui que encara que la democràcia sigui materialment abolida, en certes nacions, espiritualment no ha estat destruïda.

Roma, 26. — Les eleccions per a la designació de nous diputats se celebraran ahir sense incidents i en mig de gran entusiasme.

Heus ací el resultat definitiu a totes les províncies:

Electors inscrits, 10.433.536; votants, 10.041.997; a favor del Govern, 10 milions 25.513; en contra, 15.265; diversos, 1.219.

El plebiscit nacional sembla resultar més eloqüent si es compara amb els resultats de les eleccions celebrades els anys 1924 i 1929.

En l'any 1924 els electors inscrits eren 12.069.336; els votants foren 7 milions 614.451, o sigui el 63,10 per 100.

Els vots favorables, 4.724.615, o sigui el 62,50 per 100; i els contraris, 2.633.219, és a dir, el 34,50 per 100.

En l'any 1929 els electors inscrits eren 9.651.962; i els votants 8.652.846, o sigui el 89,63 per 100.

El total de vots favorables emesos fou de 8.508.666, és a dir, el 98,33 per cent, i els vots contraris 136.270.

La reorganització de l'exèrcit estonià per reforçar el poder constituït

Tallin, 26. — Als centres autoritzats d'aquesta capital s'assegura que molt aviat es procedirà a una reorganització de l'exèrcit estonià, de conformitat amb una sistema territorial que dividirà el país, des del punt de vista militar, en vuit regions.

Aquesta reorganització implicarà un important moviment dels caps militars.

La depuració de Centres polítics

El Govern continua desenrotllant la seva acció amb l'objecte de depurar els Centres polítics de tots els elements subversius, i especialment d'antics combatents de la guerra de la independència, que provocaren recentment un moviment sediciós de tendència nacional socialista.

Relacionat amb aquesta labor acaba d'opromulgar-se un decret pel qual s'autoritza al ministre de l'Interior a procedir en els casos que s'especifiquen contra els membres d'aquells partits l'activitat dels quals està prohibida com a conseqüència de l'estat de guerra.

TABU

EL PERFUM DELICIOS QUE MAI NO ACABA D'EVAPORAR-SE

Dana

La banda Stavisky

(Ve de la primera pàgina)

Voix, Romagnino, Hayotte, Pigaglio, Niemen.

Però també descobrim relacions entre certs homes d'aquests i certs membres de la "Sureté Générale", la qual cosa explica el fracàs de la primera enquesta, o millor, l'absència de tota enquesta seria.

No cal oblidar que Niemen, per exemple encara que empresonat, no ha estat interrogat.

La desaparició de les joies

Abans de la fugida de Stavisky certes joies han estat venudes o posades en garantia. Després de la mort del "patró" de seguida han circulat per París i altres llocs joies que no han estat retrobades.

Quines són les persones susceptibles d'haver estat barrejades a les transaccions? Quins són els indrets on cal buscar-los? Al cap de la llista cal citar evidentment els nostres cinc homes de l'estat major. On i amb qui se'ls ha vist sovint abans i després del crim?

Ací no acusem. Fem una llista que conté més noms innocents que culpables, però tots els personatges de la qual serien interrogats amb profit.

Es d'antuï Tribut "director del 'Frolic'; és administrador del Cercle Internacional—que encara no ha estat clausurat, encara que dos membres de la direcció siguin ja empresonats.

Es Cerf, el seu associat, detingut també; després, Reixer, un dels grans comanditaris; Schmid, un altre associat.

Afegim-hi altres noms que hom murmura en el "medi", els d'altres grans magnats de cercles i de simples comparses, gent que hom troba en els tres o quatre indrets on han circulat les joies.

Gugenheim, Gestorfer, Gichel, Grouseau, Roquebert, Garfunkel, Jalabert, Abecassis l'algerià, Semmenovitch, Tette, de Hannover, Alec, el comandant Klupmann, el dentista, i Molter.

No es tracta d'una acusació. Hi ha en aquesta llista gent honorable. Diem només que totes les persones que hom citaria podrien ésser consultades, car totes saben coses susceptibles d'ésser interessants.

Les talons de xecs

Què passa sobre aquest punt no és més fàcil?

Tenim l'inspector Bonny que rep una part dels xecs de mans de Hainnaux, dit "Jo-les-cheveux-blancs". Tenim aquest mateix Jo que continua servint-se de xecs no lliurats. Tenim els xecs trobats a casa de Gaudier, còmplice de Romagnino. Cal, doncs, consultar Romagnino, Hainnaux, Gaudier, inspector Bonny.

L'assassinat de Prince

Hom ha mort Stavisky per apoderar-se de les joies, dels talons de xecs i també, sens dubte, per tranquil·litzar els que, en cas que el gangster hagués anat a l'estranger, haguessin quedat deshonrats.

Hom ha mort el conseller Prince la vetlla d'un report que anava a lliurar sobre l'afar.

No és lògic d'inscriure abans que tot, en la llista de persones a interrogar tots els que hem citat abans. Els de l'estat major, els dels xecs i els de les joies?

A la llum d'aquesta llista, hom podrà estudiar les principals pistes següents fins ara:

Pista Semenovitch

Un home dels jocs i de les joies, tot a la vegada, que és encara indicador de la policia i en relació amb certs medis de Constantinoble i de Rússia.

Després de vuit anys de vida comuna, es va casar de sobte, va es-collir Dijon com a fi del seu viatge de noces i s'instal·là al mateix tren de Prince. Coneix l'estat major i coneix tots els dels "Frolic's" i de l'"Internacional".

Pista del ganivet

Hom creu reconèixer Romagnino com el comprador del ganivet al basar de l'"Hotel de Ville". Romagnino respon que era a París el dia del crim. Això no impedeix la compra del ganivet. Això tampoc contraria la pista Simenovitch.

Pista de la Plaça Boucicaut

El guarda de la plaça Boucicaut ha vist dos homes espitar el conseller Prince i creu reconèixer en un d'ells un membre de l'estat major.

Pista de l'auto Tribut

El cotxe "Chrysler" de Tribut, després d'haver estat al garatge Reiser, a Fontaine-le-Port, hauria anat a Dijon el 20 de febrer. Hom parla també del "Ford" blau que ha estat tres dies absent del garatge.

GEORGES HAINNAUX ES CONSTITUEIX PRESSO

París, 26. — Georges Hainnaux, conegut per Jo-les-cheveux-gris i també per Jo-la-Terre, s'ha constituït espontàniament a les oficines de la Sureté Générale. Rebut per l'inspector David, ha declarat que no s'havia escapat com s'havia pretès i que des que havia sabut l'ordre de detenció contra ell havia pensat posar-se a les ordres de la justícia.

Des de feia uns quants dies que la premsa parisense assenyalava Hainnaux com a l'home que havia donat els xecs a Bonny. El divendres passat ja intentà fugir i es refugià a Boulogne-sur-Seine, on tenia un domicili. Hainnaux ha d'ésser interrogat pel jutge Ordonneau, i està per ara acusat de suspicte.

Les joies de Stavisky

París, 26. — El perit en joies encarregat de l'assumpte del descobriment de les de Stavisky, en un establiment londinenc, ha examinat aquest matí les dites joies, i n'ha identificat algunes com a pertanyents a l'estafador.

Per altra part, l'artista anglès del Teatre Empire, que empenyorà a l'establiment establint aquestes joies, per encàrrec de Romagnino, home de confiança de l'estafador, serà interrogada per les autoritats sobre aquest punt de l'assumpte.

Diversos magistrats i policies ginebrins han expressat la convicció que el famós estafador Stavisky estigué a Ginebra a finals de l'any passat, a l'objecte de depositar en un Banc d'aquella ciutat una part de les seves joies.

Dimissió de Proust

El president del Comitè republicà del Comerç de la Indústria i de l'Agricultura i diputat pel Departament d'Indre i Loire, M. Louis Proust, ha presentat la dimissió del seu càrrec de President del dit Comitè.

El senyor Proust basa la seva resolució en què com que el seu nom ha estat barrejat entre els dels complicats en l'assumpte Stavisky, volia recobrar la seva llibertat d'acció.

Bardi de Fourtou s'enfada

"Le Journal" dona compte que la presència al Palau de Justícia del general Bardi de Fourtou ha donat origen a diversos incidents.

El defensor del general ha protegit contra la presència de fotografis i periodistes, i ha fet que aquesta abandonessin el lloc on es trobaven.

En sortir del despach del jutge, on se li ha notificat l'acusació que sobre ell pesa de tràfic d'influències, l'ex-general s'ha trobat davant d'alguns fotografis, i en el paroxisme de la ira s'ha dirigit contra ells, i ha entaulat un cos a cos amb un dels reporters, i han caigut a terra tots dos.

Diumente quedà resolt el conflicte de la indústria de l'automòbil dels E. U.

Washington, 26. — El gran conflicte sorgit en la indústria de l'automòbil, que amenaçava provocar una vaga de més de 500.000 obrers i que a més posava en perill el programa de reconstrucció del president, sen

BARCELONA AL DIA

Pels Centres Oficials

GENERALITAT

Visites. — En absència del senyor president, el senyor Alavedra va rebre les següents visites:

Senyor Santroma, del Vallès, acompanyat del senyor Galés, amb una comissió per tractar del problema del vi; el Consell executiu i el Comitè comarcal del Partit Republicà Democràtic Federal, acompanyats del diputat a Cortes senyor Joan Ferrer i pel diputat al Parlament de Catalunya senyor Joan Mora; el diputat doctor Aiguader i el vocal del Tribunal de Garanties senyor Sbert.

El preu de la farina i del pa. — Ahir a la Generalitat fou facilitada la següent nota:

"Part de la premsa local del dia 23 s'ha fet ressó d'una nota de la Lliga d'Industrials Fiequers, en la qual s'acusa de parcialitat el cap de la Secció provincial del ministeri d'Agricultura en fixar els preus de la farina i del pa per al mes de març.

Es cert que a la farina se li assigna el preu de 73 pessetes com a límit màxim, sense que això vulgui dir que els fabricants i comerciants hagin forçosament de vendre-les a aquest preu, com així s'ha pogut comprovar per les investigacions fetes i declaracions rebudes de les entitats oficials relacionades amb aquest afer, que evidencien el fet que durant el propi mes de febrer les farines de classe corrent, usuals en la panificació, procedeixin o no de la regió, s'havien venut a un preu promedi de 70 pessetes els 100 quilos, sense que fins a la data es tingui conegut que les farines de magatzems manquin de farines d'aquesta classe i preu, ans al contrari degut a la paralització del mercat hi ha existències suficients.

Com en circumstàncies anteriors i anàlogues, els càlculs efectuat a aquest preu de 70 pessetes han servit de base, d'acord a la Secció amb el conseller d'Economia i Agricultura de la Generalitat, per a la taxa que s'ha establert a la farina i al pa, i que ha permès, sense perjudicar els industrials flequers, no pujar el preu del pa com aquests pretenien; pujada que, sense un fonament irrefragable, l'opinió en tot moment veuria amb disgust i en les circumstàncies actuals seria inoportuna.

Disposat que la taxa es fixi mensualment per les dades adquirides del mes anterior, no pot aduir-se l'alteració que posteriorment pugui experimentar el mercat d'alça o baixa, que obligaria a una taxa diària.

El conseller d'Economia i Agricultura i la Secció provincial d'Agricultura, amb estricte esperit de justícia i imparcialitat, han de procurar no lesionar els interessos dels industrials flequers i farinaires, però també els menys respectables del públic consumidor."

Nens i vells

poden calmar llurs dolors sense perill de cap mena amb el VERAMON. Degut a la seva composició química nova, el VERAMON no ataca el cor ni perjudica per res l'organisme. Es per això el calmant de dolors recomanat sobretot a les persones delicades o de constitució feble. Els nens de menys de set anys poden prendre només mitja tauleta, dosis que resulta ja eficaç. Aprofiti vostè també els avenços de la medicina; contra el mal de cap i de queixal prengui VERAMON, el calmant de tota confiança.

FULL DE DIETARI

Problemes i solucions

Si és veritat que en tots els diaris trobem la nova del plantejament d'un conflicte o altre, convé remarcar que també hi trobem la nova de la solució d'aquells. Si no fos així, temps ha que el món hauria acabat per aturament de totes les seves indústries. Es promouen moltes vegades, però tard o d'hora totes troben una sortida i el treball es reprèn en condicions millors o normals.

No calia que prenguéssim la ploma per fer aquesta constatació? És possible. Però el negre pessimisme que segrega alguna diària inclina a aquesta mena de descobertes. Evidentment, no vivim en el millor dels mons, però de tant en tant convé fer avinent que tampoc vivim en el pitjor.

Hi ha molts problemes, massa problemes! Tanmateix els homes que suporten les responsabilitats d'aquesta hora no deixen de trobar algunes solucions. (Solucions mediocres, pegats transitoris, cataplames que alleugen el mal sense arribar a guarir-lo del tot?)

Naturalment! Cap equip polític, ni sociològic, ni econòmic, ha tingut la sort de descobrir panaces d'eficàcia perdurable. I si en altres èpoques hem vist que determinades solucions duren dècades i fins segles, hem de començar a adonar-nos que els metges d'avui, per savis i destres que siguin, han d'accontentar-se amb resultats més efímers.

El que xoca en aquesta impaciència d'alguns homes de dreta és que si els demanem: "Bé, doncs, vós Què, què faríeu?", us responen: "Ja veureu, nosaltres, els conservadors, no podem adoptar solucions radicals i entrègues... Però els homes d'esquerra, que no tenen compromisos, ni els ve d'un pam, podrien fer coses que de moment sevarien la gent, però que al capdavant beneficiarien tothom... o gairebé tothom..."

I si, després d'escollir alguna d'aquestes solucions vósaltres els demanem: "Però vós i els vostres, si les esquerres feien això, protestaríeu?" Us responen: "Es clar; quin remei ens toca? Si som conservadors..."

Carles SOLDEVILA

L'ACTUACIO SOCIAL

ELS PATRONS

Federació Patronal de Perruquers i Perruqueres per a Senyores de Catalunya. — Aquesta entitat celebrarà assemblea general extraordinària demà, dimarts, a les 22 hores de primera convocatòria i a les 22:30 de segona, al seu estatge social, carrer del Consell de Cent, número 262, principal.

ELS OBRERS

La Germandat de Cambrers de Barcelona ha constituït la seva Junta directiva de la forma següent:

President, Pere Montoliu; vice-president, Joan Dupré; secretari, Juli Gerard; vice-secretari, Camil Pérez; tesorera, Guillem Cabot; comptador, Lluís Carbo; vocals: Bonaventura Casanoves, Joan Vaquer i Josep Rosales.

Hores de consulta: Presidència i Tresoreria, de quatre a sis de la tarda; Secretaria, de set a vuit.

Sindicat Obrer Indústries de la Fusta. — Tots els treballadors de les Indústries de la Fusta són avisats que aquest Sindicat, igual que tots els que s'allotjaven al carrer Alt de Sant Pere, s'ha traslladat al carrer d'Anselm Claver, 9. També s'advertirà a tots els interessats que la Junta i Comissions atendran els seus companys tots els dies, de sis a vuit de la tarda, per a tota reclamació relacionada amb el treball.

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció Primera es veié una causa contra Josep Botana, acusat d'haver robat, pel "procediment del gat", mil dues-centes pessetes a un individu. El fet ocorregué al carrer del Cid. El fiscal sollicità que li fos aplicada la pena d'un any i un dia de presó.

A la Secció Primera no es veié cap causa.

A la Secció Tercera va compareixer Josep Codina i Altés, acusat d'un delicte d'estafa. Tot i que el processat va negar els fets que li eren atribuïts, el fiscal demanà que li fos imposada la pena de quatre mesos i un dia de presó.

A la Secció Quarta comparegueren Francesc Jorba i Carles Marçal, acusats d'un delicte d'asseccament de béns ocorregut a Terrassa. El fiscal va demanar per a cada un d'ells l'aplicació de la pena de tres mesos d'arrest i tres mil pessetes de multa.

VARIA

La policia va posar a disposició del Jutjat número set, que el tenia

ANUNCIS JUDICIALS

EDICTO

En virtut de lo dispuesto por el Sr. Juez de primera instancia del Juzgado número tres (antes Distrito del Hospital), de esta ciudad, por providencia fecha seis del mes corriente, en méritos de expediente de suspensión de pagos del comerciante de esta capital D. Ramón Ynsa Arias: por el presente edicto se hace público, para conocimiento de las personas interesadas, que por la citada providencia de seis del corriente ha sido admitido a trámite el mencionado expediente de suspensión de pagos del D. Ramón Ynsa, al que representa el Procurador D. Rafael Giménez Fronti, y que ha sido designado único Interventor el acreedor D. Eduardo K. S. Earle. — Barcelona, veinte de Marzo de mil novecientos treinta y cuatro. — El Secretario, José Pastor.

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el señor Juez de primera instancia del Juzgado número diez de esta capital en auto de diez y nueve del actual dictado en el procedimiento judicial sumario que establece la Ley Hipotecaria, promovido por Don Buenaventura Vila Ribas contra la entidad "Virgen de la Caridad Tejidos Mira Devera" por el presente se anuncia por primera vez y término de veinte días la venta en pública subasta de la finca siguiente:

Una casa situada en la calle del Duque, número dos, de la ciudad de Cartagena, de superficie doscientos noventa y siete metros cuadrados; consta de tres pisos con varias habitaciones y linda a Oeste o derecha entrando, con herederos de Don Joaquín Moreno, al Este o izquierda, con Doña Anastasia López, y al Sur o espalda, con Doña Josefa Basilio.

Valorada en la escritura base del procedimiento en doscientos cuarenta y cinco mil pesetas.

El remate tendrá lugar en la Sala Audiencia de este Juzgado, sito en el Palacio de Justicia, Salón de Fermín Galán, el día treinta de Abril próximo, a las doce, advertiéndose:

PRIMERO: Que los autos y la certificación del Registro a que se refiere la regla cuarta del artículo ciento treinta y uno de la Ley Hipotecaria estarán de manifiesto en la Secretaría que se entenderá que todo Solicitador acepta como bastante la titulación, y que las cargas o gravámenes anteriores y los preferentes, si los hubiere, al crédito del actor continuarán subsistentes, entendiéndose que el rematante los acepta y queda subrogado en la responsabilidad de los mismos, sin destinarse a su extinción el precio del remate.

SEGUNDO: Que servirá de tipo para la subasta el pacto en la escritura de constitución de hipoteca, y no se admitirá postura alguna que sea inferior a dicho tipo.

TERCERO: — Que para tomar parte en la subasta deberán los licitadores consignar en la mesa del Juzgado o el establecimiento destinado al efecto, el diez por ciento del tipo de subasta, sin cuyo requisito no serán admitidos.

CUARTO: Que todos los gastos de subasta y demás inherentes a la misma, así como el pago de derechos a la Hacienda, vendrán a cargo del rematante.

BARCELONA, veinticuatro de Marzo de mil novecientos treinta y cuatro.

El Secretario Mariano Puigades — rubricado

EXPOSICIONS D'ART

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 613
ROBERTO RUBER
EL PUERTO BLASCO
A. BOSCH
BARTOMEU PUJO
Fins al 16 del corrent

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 34
P. SASTRE JAYMA
Fins al 23 de març

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 38
PERE GARCIA
J. FERRER-PALLASA
Fins al 12 d'abril

SYRA

CIPUTACIO, 202 — Telèfon 18740
JOAQUIM SUNYER
MANUEL COPELLO
PERE AMAT
Trobats decoratius

SALA PARES

PETITXOL, 6
CAMPS-RIERA
Fins al 6 d'abril

SALA GASPÀR

CONSELL DE CENT, 324 — Tel. 12044
Pintures, Dibujos, Marcs, Gravats,
Miralls i Motilones
VICENT NAVARRO
Dibujos

GALERIES VALENCIANO

PLAZA MACIA, 10
EXPOSICIO DUNYAC

RENART

Diputació, 271 — Telèfon 18617
Dibujos — Obres per a premsa
JACINT OLIVE
Pintura

Joan Monsons contra Transports

Calvet i Mútua Aliança. — A un quart de dotze. — Reclamació de alarjes: Joan Barreda contra Maria Genova.

A dos quarts de dotze. — Accident del treball: Josep Estévez contra Muñoz Matesanz.

A les dotze: Accident del treball Josep Camprubi contra Climent Cima.

Butlletí Pedagògic

ELS MESTRES

El conflicte dels normalistes. — A l'Ateneu Enciclopèdic Popular es va celebrar ahir a la tarda l'anunciada assemblea d'alumnes i normalistes, mestres nacionals i cursistes dels anys 28, 31 i 33. L'objecte d'aquesta reunió era tractar de la vaga plantejada a tot Espanya dels alumnes normalistes i a la qual han sumat les seves simpaties molts mestres nacionals i els esmentats cursistes, i donar compte a la vegada de les gestions realitzades a Madrid pel Comitè.

Va presidir l'acte el senyor Enric Adroher, al qual — va dir — s'havien adherit totes les associacions d'alumnes normalistes d'Espanya. Fets us de la paraula després, el senyor Alejo Bertran, delegat del Comitè que va anar a Madrid per a gestionar la solució de l'actual problema del Magisteri.

Es referí al pla professional i diu que als que el cursen els serà concedida plaça de 4.000 pessetes, passant a figurar a l'escala, darrera dels mestres de la mateixa categoria, 40 que vol dir — va afegir — que els mestres de 3.000 pessetes, que seran tots els que no hagin ingressat al Magisteri pel pla professional, quedaran endarrerits, exposant-se a romandre eternament al sou de 3.000 pessetes. Afegí que es va convenir amb el ministre d'Instrucció Pública que serien estudiades les peticions dels alumnes normalistes, sempre que els cursistes depessin l'actitud que haurien adoptat. I els vaigistes — afegí — hem accedit a aquesta condició proposada pel ministre, en el benentès que si en el termini de quinze dies no s'estudia i resol favorablement el que se sollicita, serà repressa la vaga, però amb una major intensitat que fins ara. El senyor Joan Hervás va manifestar que no han aconseguit encara els mestres cap de les reivindicacions a que aspiren. Va parlar després del Magisteri i va dir que calia que acabessin per tot l'any 1934 els irrisoris sots de 3.000 pessetes, quedant establert el de 4.000. Es va ocupar del pressupost d'Instrucció Pública i va dir que amb sols 28 milions de pessetes poden equiparar-se els mestres als funcionaris tècnics de l'Estat.

L'assemblea, després, va ratificar les conclusions següents: Primera. — Que tots els alumnes de pla 1914 o pla professional, en ingressar al Magisteri, han de fer-ho pels darrers números de l'escala. Segona. — Equiparació dels mestres als altres funcionaris tècnics de l'Estat, en el termini de quatre anys. Tercera. — Organització normal administrativa del ministeri d'Instrucció Pública. Quarta. — Supressió del sou de 3.000 pessetes. La reunió, en la qual hi va haver molt d'entusiasme, va acabar en un dels quarts de dues de la tarda.

ENSENYAMENT SECUNDARI

Conferències de divulgació a l'Institut de la Seu d'Urgell. — Diverdres passats van ésser inaugurades aquestes conferències amb la del director de l'Institut, senyor J. Gasó, el qual va dissertar sobre el tema "L'electricitat". La sessió fou oberta per l'alcalde de la ciutat, senyor Buena Ventura Reñes, el qual manifestava que aprofitava aquesta circumstància per a fer pública la satisfacció dels ciutadans de la Seu per l'obra que està fent l'Institut Nacional d'Ensenyament Secundari. Després, el senyor Gasó, va explicar la seva explicació acompanyant-la de diverses experiències sencelles d'electroestàtica i electromagnetisme. Va acabar indicant que els coneixements moderns respecte a la naturalesa de l'electricitat. Va assistir a l'acte una nombrosa concurrència.

PUBLICACIONS REBUDES

"Iberica", any XXI, núm. 2028. Barcelona, 17 març 1934. — "Cultura y Deporte", any III, núm. 17. Barcelona, febrer 1934. — "Agricultura i Ramaderia", any XVIII, núm. 2. Barcelona, febrer 1934. — "Investigación", any II, núm. 32, Matèria 9 març 1934. — "Vida Tortosina", any VIII, núm. 342, Tortosa, 17 març 1934. — "Avio Transport", any V, núm. 47, Barcelona, 10 març 1934. — "Teatre", núm. 4, Barcelona, març 1934. — "Espana Banaria", any III, núm. 34, Barcelona, 1 març 1934. — "L'Eixerç", any III, núm. 75, Barcelona, 25 març 1934. — "Acrò" del C. A. D. C. L., any IV, núm. 52, Barcelona, març de 1934. — "Cultura Zaratustra", any XIV, núm. 622, Tortosa, 17 març 1934. — "Butlletí del Centre Enciclopèdic Balmes", any IV, núm. 5, Balaguer, desembre de 1933. — "Revista Financiera Banco de Vizcaya", any III, núm. 23, Bilbao, febrer 1934.

ELS CALÇATS MES ELEGANTS

poden comprar-se al

Palau del Calçat EL BARATO

A PREUS MOLT LIMITATS

- SABATES de senyora, de xarolina, gran novetat, taló Boutier; el parell ... 15' ptes.
- SABATES de senyora, tall anglès modern, ante, amb xarolina negra; el parell ... 21'75 ptes.
- SABATES de senyora, de xarolina negra, taló Bully 4 cm.; el parell ... 14'75 ptes.
- SABATES de senyor, pell fantasia negra, amb xarolina; el parell ... 16'75 ptes.
- SABATES de senyor, pell de color, de bon boxcliff; el parell ... 14'75 ptes.
- SABATES de dona, de xarolina negra, tall Bebé, del 24 al 26; el parell ... 5'75 ptes.

A més, obsequien tots els compradors amb grans

PRESENTS

el valor dels quals representa un

20 per 100 de rebaixa

BARCELONA AL DIA

Cursos i Conferències

CAMPANYA FEMENINA CONTRA LA PROSTITUCIÓ

Conferència de Maria Pi de Folch
El cicle de conferències organitzat amb motiu de la campanya femenina contra la prostitució tingué el dijous passat un magnífic èxit amb la conferència de la senyora Maria Pi de Folch. L'Amplia sala de l'Ateneu Barcelonès resultà insuficient per a encabir la nombrosa concurrència, en gran nombre femenina, que s'hi congregà.

Començà l'acte amb la presentació de la conferència per Amanda Llebot, qui en féu un fervorós elogi; tot seguit la senyora Pi, amb paraules emocionades, començà dient:

El traspass de serveis de protecció a la dona al Govern de la Generalitat és un fet, i per tant ja està en mans del nostre Parlament legislar en aquest sentit.

Seguint les petjades de països de llarga tradició liberal, Anglaterra, Suècia, Noruega, on les dones ben aviat s'havien preocupat de reivindicar allò que aixecava llur condició civil política i social, hem de pensar en aquelles germanes nostres marcades per la prostitució reglamentada. És una injustícia social que atenyi totes les dones i de la qual tenim el deure de preocupar-nos. Aquesta campanya no té bandera de partit ni de grup; només té una senyera: per la justícia.

Altament, com a problema moral es creu en el deure de situar el fet de la prostitució no precisament en els baixos fons, on és un problema de misèria i ignorància que mou a compassió, sinó en el clar-obscur del cos social, en el camp de la prostitució lliure, clandestina, on el comerç queda veïat per dissimular-se el diner sota múltiples formes, però on regna la indiferència sentimental més absoluta. Cita textos de Michelet i de Bertrand i Russell que ajuden a situar el problema en les zones socials boresques que la il·legalitat no pot atènyer, que l'opinió pública aparenta no veure, però que la moral no pot ni ha d'ignorar.

Seguidament enuncia les característiques essencials del fet prostitució que interessa a destacar.

1. Que és de totes les èpoques i civilitzacions.

2. Que és molt diferentment considerada segons es produeix dins del paganisme o dins del cristianisme.

3. Que en tots els països i civilitzacions no sols es produeix diferentment segons les classes, sinó que en les classes baixes, desposseïdes, és immoraltat i envileïment, mentre que en les classes altes és refinament, elegància, espiritualitat.

4. Que a major llibertat sexual correspon una minva de la prostitució envileïdora.

5. Que malgrat que la religió i la literatura volen enlutar la mare, en la realitat l'espòs, considerada com a procreadora arriba poc a l'amistat, a la compensació espiritual amb l'home, mentre que l'amiga comparteix amistat i plaer, ja que totes les societats han demanat a l'ideal d'espòs la negació, per no dir l'oposició de les qualitats que demanen a l'ideal d'amiga.

Recorria en la història les seves afirmacions, acusant el contrast entre l'ètica sexual pagana i l'ètica sexual cristiana. Posa de relleu l'exacerbació sexual de l'ètica mitjana amb l'augment de l'esperit ascètic i la literatura místico-religiosa d'aquells temps, i remarca també l'oposició històrica i gènica entre les ètiques antigues, les gèssies japoneses, les dames de salons i Corts i d'altra banda les espòs i les prostitutes de la misèria de tots els països i èpoques.

En arribar al segle XIV, amb l'industrialisme, diu que les fàbriques, ambdes del treball a baix preu de les dones, engendraren totes les que volien anar-hi, i amb aquest motiu minva la prostitució de les classes baixes. Prompte, però, la realitat és la salar de misèria (cita Concepció Arenal) i les grans concentracions tornen a nodrir abundantment els rengles de la prostitució misèrica i inhumana, que fa dels barris obrers de Londres un immens hordell. L'espectacle angorós d'una Josefina Butler a emprendre la seva campanya abolicionista, que culminà amb la creació de la Federació Internacional Abolicionista, organisme avui integrat en la Societat de Nacions. Mentrestant l'antiga prostitució elegant, democràtica, va descendint a dansings i salons de te.

Arribada als nostres dies, diu que la prostitució en les classes desposseïdes és un problema en el qual el factor econòmic deixa molt entrera el factor moral. En canvi, en la burgesia és un problema moral de mites que aconsegueix fins a la mort com a tragèdia inevitable, que altres resolen trencant amb la moral legal, convencional. En un cas i altre, tant per la seva organització econòmica com per la seva falsa moral, la nostra societat oprimeix durament les dones i diu inevitablement les dues prostitucions.

Hem de treballar per una organització econòmica més justa, però en el nostre estat social actual hem de combatre tot seguit l'organització de la prostitució que envileix i reglamentada, que degrada i conserva sota del comerç organitzat unes institucions supervivència d'antigues servituds, i així:

Degrada totes les dones sense excepció.

Queda igualment en dany per a la salut pública.

Desvaloritza l'amor pel reconeixement de la compra i venda del plaer i és un dany psicològic incalculable per a tots.

Només pot caure damunt el problema de la prostitució cometent una gran injustícia.

I sobretot perquè necessita una corrupció de menors que alimenti el comerç. Aquesta crim social justifica prou la campanya abolicionista de totes les dones.

Finalment digué que el món ha avançant per la mica de veritat que l'home ha anat cospant del que l'envolta, però aquesta veritat del món natural ha estat el progrés de la ciència i de la tècnica. El progrés moral no començarà fins que se sotgi dins dels principis morals que sustenten la col·lectivitat sense por de veure tot el que hi ha. La prostitució reglamentada és el reconeixement oficial d'una doble moral: una únicament entorn de la propietat i que per tant l'excepció de tot deure de moral sexual per a l'home, una altra, entorn de la sexualitat normal per a la dona, doble moral que ha impedit la formació d'una moral única veritable basada damunt el sentiment de justícia. És per aquesta moral Augusta que totes les dones hem de treballar.

La magnífica dissertació de la senyora Pi de Folch, que impressionà vivament l'auditori, fou subratllada amb una entusiàstica ovació i amb efusives felicitacions.

ACADEMIA DE JURISPRUDÈNCIA I LEGISLACIÓ

"L'heretament fiduciari al Pallars Sobirà"

Anit, a les set, tingué lloc, al Col·legi de Notaris de Catalunya, l'anunciada conferència del senyor Ramon Roca i Sastre, sobre el tema: "L'heretament fiduciari al Pallars Sobirà". Aquesta conferència forma part del curs que sobre les "Varietats comarcals del Dret civil català" ha organitzat per al curs present l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya.

Presidint l'acte, junt amb el conferenciant senyor Roca i Sastre, el president de l'Acadèmia, senyor Roig i Bergada; el president accidental de l'Acadèmia de Barcelona, senyor G. Echevarri; els senyors Par Tusquets i Vergés, degans dels Col·legis de Notaris i Procuradors, respectivament, i el senyor Maspons i Anglès.

Començà el conferenciant per recordar un costum d'alguns pobles de l'alt Pallars, que li suggereix un símil amb aquesta conferència, i a continuació explica la posició sistemàtica del tema dins la institució dels heretaments.

Exposa el concepte de l'heretament fiduciari i entra en la història i procediments de la institució. Entén que es tracta d'una fórmula jurídica d'origen consuetudinari, exigida per una necessitat sentida per a la millor efectivitat del règim patrimonial dels patrimonis familiars, a les regions on impera aquesta concepció patrimonial del Dret.

Amb tota terca precedents i actituds de legislacions que integraren o influenciaren el règim jurídic de Catalunya.

Quant al Dret romà, el considera contrari; a tota mena de delegacions en tercer de la facultat d'elegir i designar hereu.

En el Dret canònic, amb la seva tendència a favor de la vallesa i eficàcia de les disposicions "mortis causa", un ambient favorable que reperíu suavitat la prohibició romana i tolerà l'heretament fiduciari.

En el Dret germànic troba un precedent en la institució practicada pels francesos anomenada "affinité" i regulada en la Llei Salica i en la Riguriana i també en la "Lex Alamannorum", en la qual institució, que era una transmissió hereditària sobre vius, intervenia entre el causant i l'hereu un intermediari anomenat "Salmann", que efectuava la transmissió dels béns hereditaris.

També troba precedents històrics de l'heretament fiduciari en les cartes d'indultació del període feudal, reguladores de l'ordre de successió en els feus amb facultats electives de successors atorgades al senyor.

El Dret castellà conegué el testament per comissari, i si bé hi ha certes connexions entre aquest i l'heretament fiduciari, entén que es tracta de dues institucions completament distintes, i que per tant el testament per comissari no té cap relació amb Catalunya, si bé en certa opinió de Tristany troba certa influència de les lleis de Toro sobre el punt de la delegació al conjunt de la facultat d'elegir hereu.

En els "mayordazgos" castellans de tipus electiu hi veu més bé una variant de la institució dels heretaments distributius.

Situa el conferenciant l'aparició de l'heretament fiduciari al segle XIV, coincidint amb el desenvolupament de l'heretament o contracte d'institució hereu, com a règim comú o general de Catalunya, a la qual cosa atribueix gran influència a la Sentència de Guadalupe de Ferran II i a la constitució de Peip II estenen arreu de Catalunya la llegítima clàssica romana del quart.

Cita en confirmació que al Pallars l'heretament no es podia conèixer en el segle XIV, una ordenació d'Arnau Roger, comte del Pallars l'any 1337.

Passa a exposar les darreres circumstàncies històriques de l'heretament fiduciari, i acaba demostrant la necessitat que el legislador català, d'una manera reposada, estabreixi unes normes supletòries, que creu fan falta per a completar la institució, si bé recomana procedir amb gran respecte per tal de mantenir intacta la institució tal com és viscuda.

Acaba la part històrica amb dades de Dret comparat en relació a Aragó, País Basc, Mallorca i Navarra, i fa una referència als codis estrangers.

Seguidament exposa la fonamentació de l'heretament fiduciari, el qual respon a la necessitat que el fill que es queda com a cap de casa en els patrimonis de règim patrimonial de les

nostres famílies pageses sigui idoni o sigui amb aptitud i vocació per a continuar la prefectura del grup domèstic. L'heretament va a solucionar el cas en que per una mort prematura del pare o de la mare, o sigui en un temps en el qual els fills no siguin d'edat adequada per a poder fer la selecció necessària i comprovar el més apte i indicat per a continuar la casa.

Parla de dos règims diferents existents a Catalunya: un de familiar i patrimonial de sistema col·lectivista, no societari o de classe, sinó familiar, del qual es deriva un sistema successori especial a favor de l'hereu i l'anomenat dret de casa, a favor dels cabalers que considera com un pòssede de la primitiva "coparticipació" en el patrimoni familiar que no era objecte de propietat individual. L'altre sistema, que viu dels principis de la propietat individual romana i que ha passat a les legislacions modernes, és un règim de to individual, completament distint.

Passa després a precisar la veritable naturalesa jurídica de l'heretament fiduciari, i assenyalant les diferències fonamentals que guarda respecte als hereus de confiança, els hereus distributius, el testament per comissari i el mandat. Considera l'heretament fiduciari com una institució que atribueix al fiduciari elector un dret real de disposició limitada i concreta, com un dret que atribueix a un tercer el poder jurídic d'influir en certa direcció en una esfera jurídica d'altri.

S'ocupa dels elements o requisits de l'heretament fiduciari. Estudia els elements personals, dedicant-se especialment a la persona del fiduciari o si els dos parents electors en qual punt és on troba més deficient la institució, sobretot en no regular les condicions d'indoneïtat dels dos parents, amb relació a les circumstàncies de proximitat, classe de parentiu, edat, sexe, residència, moralitat, etc.

Estudia els elements reals i seguidament els formals, entre els quals exposa la necessitat de poder fer l'elecció tan sols en acte entre vius, autèntica en escriptura pública i no en acta. Precisa la inexistència d'un Consell de parents en aquest punt per reglar general, ja que cada parent pot efectuar l'elecció unilateralment.

Indica el problema de si és convenient o no la determinació d'un termini prudencial dins del qual es pot fer l'elecció d'hereu, passant el qual, sense fer-ho, caduca l'heretament fiduciari, i entra en joc la norma successòria establerta subsidiàriament o la successió intestada, i per últim, estudia la inscripció al Registre de la Propietat de l'heretament fiduciari i de l'elecció efectuada.

Segueix estudiant la part referent als efectes en les fases respectives, o sigui, mentre el pare o la mare viuen; un cop morts aquests, un cop feta l'elecció i en el cas excepcional d'extinció de l'heretament fiduciari.

Per a finalitzar, estudia els diferents casos d'extinció de l'heretament fiduciari per mort, incapacitat, renúncia dels parents, inexistència de fills, etc., i acaba la dissertació sobre la necessitat d'estudiar a fons aquesta institució, que significa un instrument de perfeccionament del joc dels nostres heretaments.

El senyor Roca i Sastre, en acabar l'exposició de l'interessant treball, fou objecte d'una càlida ovació, tributada per la concurrència que emplenava la sala d'actes del Col·legi Notarial.

Estudia els elements reals i seguidament els formals, entre els quals exposa la necessitat de poder fer l'elecció tan sols en acte entre vius, autèntica en escriptura pública i no en acta. Precisa la inexistència d'un Consell de parents en aquest punt per reglar general, ja que cada parent pot efectuar l'elecció unilateralment.

Indica el problema de si és convenient o no la determinació d'un termini prudencial dins del qual es pot fer l'elecció d'hereu, passant el qual, sense fer-ho, caduca l'heretament fiduciari, i entra en joc la norma successòria establerta subsidiàriament o la successió intestada, i per últim, estudia la inscripció al Registre de la Propietat de l'heretament fiduciari i de l'elecció efectuada.

Segueix estudiant la part referent als efectes en les fases respectives, o sigui, mentre el pare o la mare viuen; un cop morts aquests, un cop feta l'elecció i en el cas excepcional d'extinció de l'heretament fiduciari.

Per a finalitzar, estudia els diferents casos d'extinció de l'heretament fiduciari per mort, incapacitat, renúncia dels parents, inexistència de fills, etc., i acaba la dissertació sobre la necessitat d'estudiar a fons aquesta institució, que significa un instrument de perfeccionament del joc dels nostres heretaments.

El senyor Roca i Sastre, en acabar l'exposició de l'interessant treball, fou objecte d'una càlida ovació, tributada per la concurrència que emplenava la sala d'actes del Col·legi Notarial.

Estudia els elements reals i seguidament els formals, entre els quals exposa la necessitat de poder fer l'elecció tan sols en acte entre vius, autèntica en escriptura pública i no en acta. Precisa la inexistència d'un Consell de parents en aquest punt per reglar general, ja que cada parent pot efectuar l'elecció unilateralment.

Indica el problema de si és convenient o no la determinació d'un termini prudencial dins del qual es pot fer l'elecció d'hereu, passant el qual, sense fer-ho, caduca l'heretament fiduciari, i entra en joc la norma successòria establerta subsidiàriament o la successió intestada, i per últim, estudia la inscripció al Registre de la Propietat de l'heretament fiduciari i de l'elecció efectuada.

Segueix estudiant la part referent als efectes en les fases respectives, o sigui, mentre el pare o la mare viuen; un cop morts aquests, un cop feta l'elecció i en el cas excepcional d'extinció de l'heretament fiduciari.

Per a finalitzar, estudia els diferents casos d'extinció de l'heretament fiduciari per mort, incapacitat, renúncia dels parents, inexistència de fills, etc., i acaba la dissertació sobre la necessitat d'estudiar a fons aquesta institució, que significa un instrument de perfeccionament del joc dels nostres heretaments.

El senyor Roca i Sastre, en acabar l'exposició de l'interessant treball, fou objecte d'una càlida ovació, tributada per la concurrència que emplenava la sala d'actes del Col·legi Notarial.

Estudia els elements reals i seguidament els formals, entre els quals exposa la necessitat de poder fer l'elecció tan sols en acte entre vius, autèntica en escriptura pública i no en acta. Precisa la inexistència d'un Consell de parents en aquest punt per reglar general, ja que cada parent pot efectuar l'elecció unilateralment.

Indica el problema de si és convenient o no la determinació d'un termini prudencial dins del qual es pot fer l'elecció d'hereu, passant el qual, sense fer-ho, caduca l'heretament fiduciari, i entra en joc la norma successòria establerta subsidiàriament o la successió intestada, i per últim, estudia la inscripció al Registre de la Propietat de l'heretament fiduciari i de l'elecció efectuada.

Segueix estudiant la part referent als efectes en les fases respectives, o sigui, mentre el pare o la mare viuen; un cop morts aquests, un cop feta l'elecció i en el cas excepcional d'extinció de l'heretament fiduciari.

Per a finalitzar, estudia els diferents casos d'extinció de l'heretament fiduciari per mort, incapacitat, renúncia dels parents, inexistència de fills, etc., i acaba la dissertació sobre la necessitat d'estudiar a fons aquesta institució, que significa un instrument de perfeccionament del joc dels nostres heretaments.

El senyor Roca i Sastre, en acabar l'exposició de l'interessant treball, fou objecte d'una càlida ovació, tributada per la concurrència que emplenava la sala d'actes del Col·legi Notarial.

Estudia els elements reals i seguidament els formals, entre els quals exposa la necessitat de poder fer l'elecció tan sols en acte entre vius, autèntica en escriptura pública i no en acta. Precisa la inexistència d'un Consell de parents en aquest punt per reglar general, ja que cada parent pot efectuar l'elecció unilateralment.

Indica el problema de si és convenient o no la determinació d'un termini prudencial dins del qual es pot fer l'elecció d'hereu, passant el qual, sense fer-ho, caduca l'heretament fiduciari, i entra en joc la norma successòria establerta subsidiàriament o la successió intestada, i per últim, estudia la inscripció al Registre de la Propietat de l'heretament fiduciari i de l'elecció efectuada.

Segueix estudiant la part referent als efectes en les fases respectives, o sigui, mentre el pare o la mare viuen; un cop morts aquests, un cop feta l'elecció i en el cas excepcional d'extinció de l'heretament fiduciari.

Per a finalitzar, estudia els diferents casos d'extinció de l'heretament fiduciari per mort, incapacitat, renúncia dels parents, inexistència de fills, etc., i acaba la dissertació sobre la necessitat d'estudiar a fons aquesta institució, que significa un instrument de perfeccionament del joc dels nostres heretaments.

El senyor Roca i Sastre, en acabar l'exposició de l'interessant treball, fou objecte d'una càlida ovació, tributada per la concurrència que emplenava la sala d'actes del Col·legi Notarial.

Estudia els elements reals i seguidament els formals, entre els quals exposa la necessitat de poder fer l'elecció tan sols en acte entre vius, autèntica en escriptura pública i no en acta. Precisa la inexistència d'un Consell de parents en aquest punt per reglar general, ja que cada parent pot efectuar l'elecció unilateralment.

Indica el problema de si és convenient o no la determinació d'un termini prudencial dins del qual es pot fer l'elecció d'hereu, passant el qual, sense fer-ho, caduca l'heretament fiduciari, i entra en joc la norma successòria establerta subsidiàriament o la successió intestada, i per últim, estudia la inscripció al Registre de la Propietat de l'heretament fiduciari i de l'elecció efectuada.

Segueix estudiant la part referent als efectes en les fases respectives, o sigui, mentre el pare o la mare viuen; un cop morts aquests, un cop feta l'elecció i en el cas excepcional d'extinció de l'heretament fiduciari.

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFÈRICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 26 DE MARÇ DE 1934

Previsió: Les baixes pressions al sud d'Itàlia, que arribaran a la Mediterrània, amb vents del sud-est i del sud-oest, i a l'Empordà. Al centre i a l'oest de la Península Ibèrica hi ha un anticicló, amb vents del nord-oest i del nord-est, però amb temperatures baixes. De les Illes Britàniques fins a Espanya hi ha un anticicló, amb vents del nord-oest i del nord-est, però amb temperatures baixes. A l'est d'Espanya hi ha un anticicló, amb vents del sud-oest i del sud-est, però amb temperatures baixes.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA, A LES VUIT

La nebulositat és gairebé general i existeixen nombroses boires a la Catalunya, a l'Alt Urgell i a la Ribagorça.

Piu a tota la costa de Llevant i a la vall de Noya i al Port de la Bonança.

A tota la costa de l'Empordà hi ha vent fort del nord, que produeix molta nebulositat.

El vent de nou a la Bonança és de 2-40 metres; a l'Estang de 1-40 metres; a la Molina de 20-40 metres; i a Noya de 60-80 metres.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

PER A AVUI

Lycium Club (Fontanella, 18, tercer). — A les 19.15, la senyora Maria Pi de Folch donarà la setena lliçó d'ètica: "Què podem esperar de la cultura?"

Associació d'Ideals Pràctics (Santa Anna, 28, primer). — A les 20, conferència en francès per M. S. M. Cochins. Tema: "La fraternitat universal".

Societat Oftalmològica de Catalunya. — A les 22, sessió científica, en la qual es desenvoluparan els següents temes: Dr. F. Bordas: "Cicloplegia per a paràlisis intestinals". Dr. R. Freixas: "Trastorns circulatoris del nervi òptic".

Casal d'Esquerra Estat Català (Corts Catalanes, 62). — A les 22, conferència pel conseller de Governació de l'Ajuntament, senyor Josep M. Masip. Tema: "Una administració d'Esquerra a l'Ajuntament de Barcelona".

El diumenge a la tarda va celebrar junta general ordinària la "Associació de la Premsa Diària de Barcelona", sota la presidència del senyor Joan Burgada i Julia.

Oberta la sessió, i després d'èsser aprovada l'acta de la junta anterior, el secretari accionista, senyor Eduard Masip, va llegir la memòria anual reglamentària, que també fou aprovada.

Iguament van ésser aprovats els comptes corresponents a l'any 1933, presentats pel tesorero, senyor Rodríguez Codina.

Seguidament es procedí a la votació per a adreçar com a socis els senyors que ho tenien sol·licitat, ingressant a l'Associació els senyors Lluís Samà de Morales, de "El Diàrio"; Justes Riquelme, de "Diario de la América"; Rafael Delcós, de "Diario de Barcelona"; i Manuel Nogareda, de "El Día Gráfico".

A seguida es procedí a nomenar vice-president segon de l'entitat, càrrec que estava vacant, i fou elegit per unanimitat el senyor Julià Clapera i Roca.

Seguint l'ordre del dia es va llegir una proposició dels senyors Ricard, Roselló i Clapera referent a la jubilació dels periodistes, per la qual se sol·licitava que es veiés d'obtenir dels Poders públics que, en cas que sigui aprovat l'augment a 15 cèntims dels diaris, es destini una part d'aquest augment a un fons de jubilacions. Fou aprovada, després d'unes explicacions del senyor Matos relacionades amb aquest important assumpte.

També va ésser aprovada una proposició del senyor Roselló referent a l'obligatorietat dels contractes de treball dels periodistes.

A requeriments del senyor Clapera s'acordà que l'Associació es dirigís al president de la Generalitat sol·licitant sien condonades les multes i sancions que pesen sobre alguns diaris barcelonins.

Després d'un breu de caràcter general formulat pel senyor Solà i Guardiola, al qual va donar amplis explicacions el senyor Burgada, es va donar per tancada la sessió.

Tot seguit va celebrar junta general reglamentària la Germandat de l'Associació, i s'aproven diversos assumptes de tràmit.

La Germandat de l'Associació de la Dependència Mercantil de Barcelona celebrarà junta general ordinària al seu estatge social, carrer de Sant Romà, 7, principat, demà, dimecres, a dos quarts de deu de primera convocatòria i a les deu de segona.

El Casal del Camp dies enera dirigi una crida als naturals del Camp de Tarragona que habitualment resideixen a Barcelona, a l'objecte d'exposar-los la finalitat de l'entitat i de convidar-los a col·laborar a la seva tasca patriòtica. La crida esmentada fou degudament oïda pels comarcans del Camp, i per això avui el Consell directiu de l'entitat es complia a regirar-los la seva atenció, ensenys que comunica a tots els simpatitzants, especialment els que envien adhesió, que poden passar tots els dies, de set a nou dels vespres, per la secretaria de l'entitat, Plaça del Teatre, 3, principal, on se'ls atindrà en allò que sol·licitin.

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

L'activitat Política

Acció Catalana Republicana

ACCIO CATALANA I L'ANIVERSARI DE LA PROCLAMACIÓ DE LA REPÚBLICA

Sabem que són moltes les entitats d'Acció Catalana que preparen actes commemoratius de la proclamació de la República i que la majoria projecten donar a aquesta commemoració un singular relleu. Res ho demostra tant com les demandes d'oradors per a actes públics que ja han estat adreçades al Secretariat del Partit, les quals són tramitades ràpidament.

L'esmentat Secretariat prega a les entitats adherides que tinguin actes en projecte que no deixin de comunicar-los-ho tot seguit, a l'objecte de poder organitzar degudament la participació i desplaçament dels oradors que li siguin sol·licitats.

Esquerra Republicana de Catalunya

El Casal Nacionalista d'Esquerra Republicana de Catalunya, estatjat al carrer Baix de Sant Pere, 35, pral., entitat organitzadora de l'homenatge al President de la Generalitat de Catalunya, senyor Lluís Companys, ha començat ja a rebre adhesions al dit homenatge com també donatius per a contribuir al lliurament del bust del president, del qual és autor l'escriptor Angel Tarrac.

Com ja era d'esperar són moltes les entitats polítiques, culturals, científiques, esportives i d'altre caire que han demanat dades respecte a l'acte en projecte, i són evacuades totes les consultes a satisfacció. Es prega a totes aquelles entitats que desitgin informació respecte al dit homenatge, que telefonin al núm. 2348 del Comitè organitzador, centralitzat al Casal al qual ens referim més amunt, qual·sevol dia, de tres a cinc de la tarda i de nou a onze de la nit, on seran atesos degudament.

Ultra les diverses entitats que han demanat informació, hi han hagut també molts particulars, entre ells un grup de senyorettes, que han manifestat desigs de contribuir moralment i materialment a l'homenatge que tant d'interès ha desenvolupat arreu de Catalunya, al President de la Generalitat senyor Lluís Companys.

Al sol anuncia de la subscripció oberta per la Joventut de l'Ateneu Republicà de Gràcia, per tal d'engrossir la subscripció protrasllat de les despulles del malaguanyat Francisco Catà, s'ha vist corresposta pels socis de l'Ateneu amb aportacions que ascendeixen a 278 pessetes. Segueix oberta la subscripció.

Els federals de Sabadell contra el feixisme

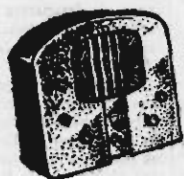
Ahí, una Comissió del Consell Executiu i del Comitè Comarcal del Partit Republicà Federal, va estar a la Presidència per tal de fer lliurament al senyor Companys del següent document. En absència del senyor Companys, van fer-ne lliurament al seu secretari senyor Alaydrà. Dia així:

"Honorable senyor: Marçal Domènech, secretari del Consell Executiu del Comitè Comarcal del Partit Republicà Democràtic Federal a la circumscripció de Barcelona-Província, pel present document, li plau detallar a continuació l'acord pres pel Consell del Comitè Comarcal el dia 18 de març de 1934 el qual és:

Primer. — Ofereix a l'honorable senyor President de la Generalitat de Catalunya, en nom del partit, a l'objecte de fer un front únic de Partits Democràtics contra el feixisme, en el ben entès, que cada

Aquesta és l'organització Philips

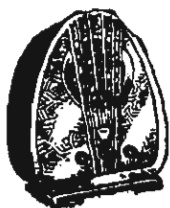
(Sucursal Barcelona)

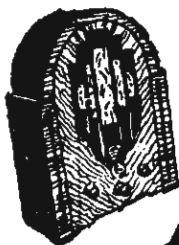
TIPO 938.

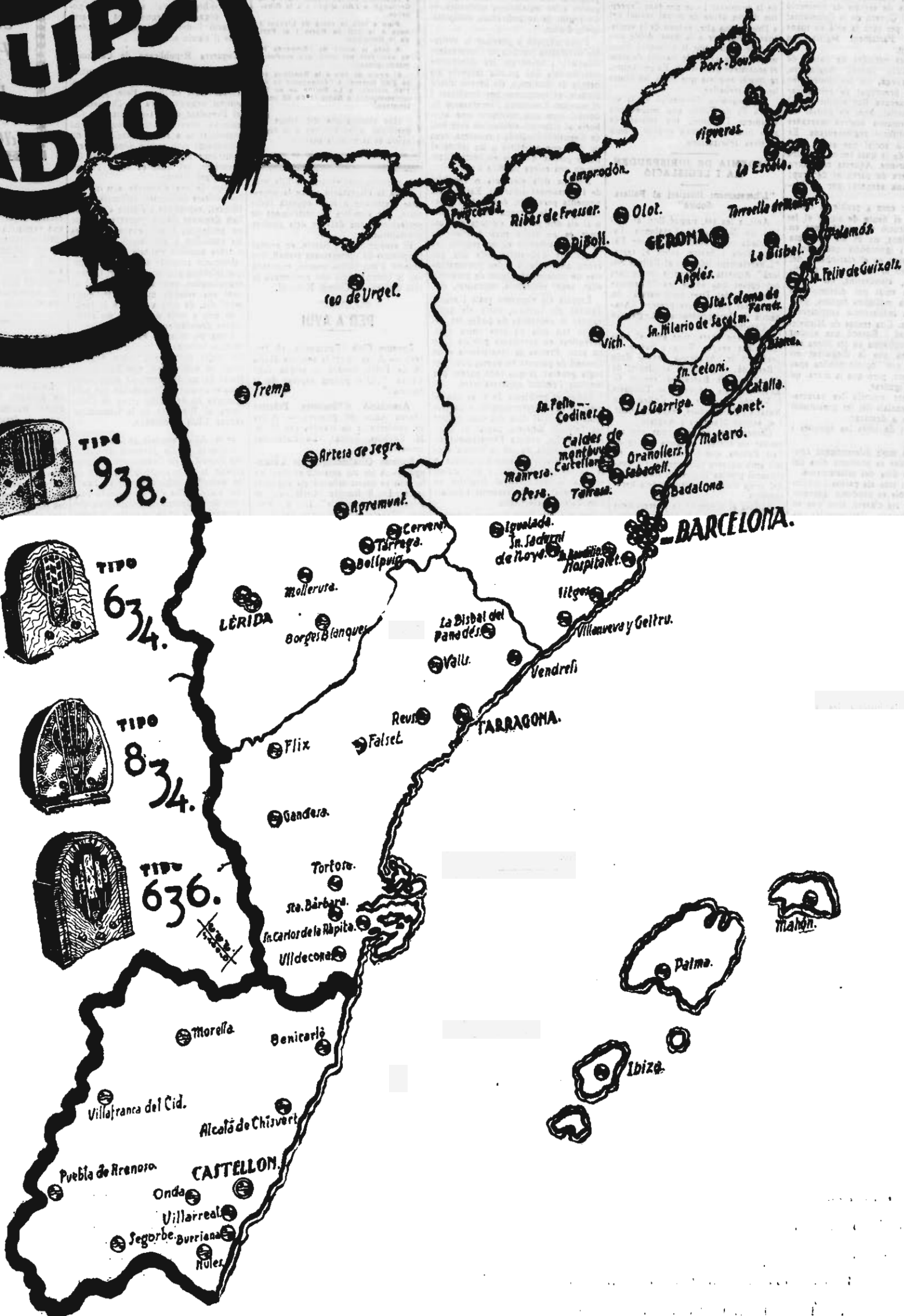
TIPO 634.

TIPO 834.

TIPO 636.

Comarques catalanes

FINANCES

GIRONA

Concurs fotogràfic :: Esportives :: El Tribunal d'Urgència :: Noves de Figueres i Blanes :: Noticiari

Girona, 26. (Per telèfon). — Els Intims organitzen un concurs de fotografia exclusiva de "natura morta" i reservat als amateurs de les comarques gironines. El termini d'admissió d'obres és fins al darrer dia de març. Les obres seran exposades a "Garbí" i es repartiran importants premis.

— Ahir a la tarda, el Girona F. C. es desplaçà a Palafrugell, on jugà un partit amistós contra el d'aquella població. Guanyaren els locals, per 3 a 1.

— Amb gran èxit s'està celebrant el Campionat de Girona de billar, organitzat pel Casino Gironí. Ha quedat campió de segona categoria el Sr. Bartomeu i clarament a primera categoria.

— Es treballa activament en la construcció de la piscina emplacada a la Divesa, que s'ha d'inaugurar aquest estiu.

— El Girona F. C. ha signat contracte amb l'entrenador Pere Luis Zabala, el qual començarà la seva tasca el 1.º d'abril.

— Dimenge al matí se celebrà a la Divesa el Campionat social de Cross, del G. E. i E. G. Resultà guanyador Esteban Seguí, a 60 metres de Vilar. El diumenge vinent se celebrà el Campionat de les Comarques Gironines, sota l'organització del mateix Club.

— Aquest matí s'ha vist davant el Tribunal d'Urgència la causa seguida contra Gregori Martínez (a) Gravat, per haver pres part en l'assalt a mà armada a una fàbrica d'embotits de Sant Daniel. El fall ha estat condemnatori. S'ha imposat al processat la pena de catorze anys de reclusió.

— També ha estat condemnat pel propi Tribunal a la pena de vuit anys de reclusió, el veí de Blanes, Pong Domènech, per haver fet uns disparats contra un automòbil que suposava ocupar pel director de la fàbrica Sàfa i que, en realitat, estava ocupat per un jove i una senyoreta, segons sembla escòpiols de llur domicili.

— Llegim al "Diari de Girona" la següent nota política: "Amb motiu d'haver obtingut una plaça a la Generalitat el director del periòdic esquerrà "El Poble", de Salt, aquest ha deixat de publicar-se."

— Després d'insistir l'importu expedient al Ministeri d'Instrucció, ha resultat rehabilitat el ròssec de 50.000 pessetes per a la construcció d'un edifici amb destinació a escoles graduades, a Figueres.

— A Blanes s'organitza un gran homenatge al patriarcat de les lletres catalanes Joaquim Ruyra, amb motiu d'haver completat 75 anys. Aquest homatge se celebrarà, segurament, per la segona Pasqua, i el seu anunci ha desvetllat molt d'entusiasme.

— Al quilòmetre 24 de la carretera de Girona a Palamós, han estat detingut per la guàrdia civil els veïns de Palafrugell Alfons Puig, de 28 anys, i Francesc Poch, de 36, autors d'un robatori d'assalt.

— Ahir al vespre, apassionant que no hi havia ningú a la botiga que l'industrial d'aquesta ciutat, senyor Paré, a la carretera de Santa Eugènia, entraren uns lladres i s'emportaren 300 pessetes en efectiu i 12 pessetes en plaça que hi havia al caixa del tauler.

TORTOSA

Suïcidi :: Futbol :: Conflicte solucionat :: Querrela contra un diari Altres noves

Tortosa, 26 (per telèfon). — Ahir al matí al quilòmetre 10 de la línia de València, en el pas a nivell anomenat "La Tortosa", se suïcidi, havent-se al·lucinat d'un tren de mercaderies, Josep Fàbregas, de trenta-dos anys, veïnatge de natural de Roquetes, la qual cosa morí.

— L'afectada ha mort amb uns 500 pessetes el propietari d'una botiga de fàbrica i amb una artista per exhibir-se en forma d'entertainment. A més s'ha donat un termini per a marxar.

— El president de Saragossa han acceptat la morsa d'una València, de pas cap a València, els d'algunes de l'Institut Goya, de la capital aragonesa.

— En el partit de futbol jugat ahir al camp del Rial, entre el Futbol Club Catalana, de Vilanova, i el Tortosa, resultà vencedor l'equip local per 5 a 0.

— Després d'haver-se solucionat a favor dels obrers el conflicte que hi havia plantat en les obres del nou pont, amb avaries han reprès novament el treball.

— El diputat tradicionalista senyor Rius ha presentat al Parlament una proposició d'interès pel director del diari local "El Poble", per un article que contenia injúries.

— Continuament al que ordena el Consell Provincial de Primera Ensenyança, ordenant el desenvolupament de les vacances a l'Institut el proper dia on aquest ha de començar.

MATARO

Inauguració de l'exposició de cartells per a l'U. R. Comercial :: Fall del Jurat :: Noticiari

Mataró, 26 (per telèfon). — Dissabte al vespre, amb assistència de les autoritats, tingué lloc al saló de sessions del Consell Provincial d'Ensenyança l'inauguració de l'exposició de cartells per a l'U. R. Comercial d'enguany. Hi hagué 12 cartells, que foren avaluats pel jurat d'enguany. La Comissió d'organització donà explicacions sobre els treballs que pensa realitzar i els que ja ha portat a cap. Després d'un breu parlament de l'alcalde, aquest donà lloc per acabar.

— Ahir, dimenge, es reuní el jurat qualificador per a concedir els premis de 1.º i 2.º i 3.º i 4.º i 5.º i 6.º i 7.º i 8.º i 9.º i 10.º i 11.º i 12.º i 13.º i 14.º i 15.º i 16.º i 17.º i 18.º i 19.º i 20.º i 21.º i 22.º i 23.º i 24.º i 25.º i 26.º i 27.º i 28.º i 29.º i 30.º i 31.º i 32.º i 33.º i 34.º i 35.º i 36.º i 37.º i 38.º i 39.º i 40.º i 41.º i 42.º i 43.º i 44.º i 45.º i 46.º i 47.º i 48.º i 49.º i 50.º i 51.º i 52.º i 53.º i 54.º i 55.º i 56.º i 57.º i 58.º i 59.º i 60.º i 61.º i 62.º i 63.º i 64.º i 65.º i 66.º i 67.º i 68.º i 69.º i 70.º i 71.º i 72.º i 73.º i 74.º i 75.º i 76.º i 77.º i 78.º i 79.º i 80.º i 81.º i 82.º i 83.º i 84.º i 85.º i 86.º i 87.º i 88.º i 89.º i 90.º i 91.º i 92.º i 93.º i 94.º i 95.º i 96.º i 97.º i 98.º i 99.º i 100.º i 101.º i 102.º i 103.º i 104.º i 105.º i 106.º i 107.º i 108.º i 109.º i 110.º i 111.º i 112.º i 113.º i 114.º i 115.º i 116.º i 117.º i 118.º i 119.º i 120.º i 121.º i 122.º i 123.º i 124.º i 125.º i 126.º i 127.º i 128.º i 129.º i 130.º i 131.º i 132.º i 133.º i 134.º i 135.º i 136.º i 137.º i 138.º i 139.º i 140.º i 141.º i 142.º i 143.º i 144.º i 145.º i 146.º i 147.º i 148.º i 149.º i 150.º i 151.º i 152.º i 153.º i 154.º i 155.º i 156.º i 157.º i 158.º i 159.º i 160.º i 161.º i 162.º i 163.º i 164.º i 165.º i 166.º i 167.º i 168.º i 169.º i 170.º i 171.º i 172.º i 173.º i 174.º i 175.º i 176.º i 177.º i 178.º i 179.º i 180.º i 181.º i 182.º i 183.º i 184.º i 185.º i 186.º i 187.º i 188.º i 189.º i 190.º i 191.º i 192.º i 193.º i 194.º i 195.º i 196.º i 197.º i 198.º i 199.º i 200.º i 201.º i 202.º i 203.º i 204.º i 205.º i 206.º i 207.º i 208.º i 209.º i 210.º i 211.º i 212.º i 213.º i 214.º i 215.º i 216.º i 217.º i 218.º i 219.º i 220.º i 221.º i 222.º i 223.º i 224.º i 225.º i 226.º i 227.º i 228.º i 229.º i 230.º i 231.º i 232.º i 233.º i 234.º i 235.º i 236.º i 237.º i 238.º i 239.º i 240.º i 241.º i 242.º i 243.º i 244.º i 245.º i 246.º i 247.º i 248.º i 249.º i 250.º i 251.º i 252.º i 253.º i 254.º i 255.º i 256.º i 257.º i 258.º i 259.º i 260.º i 261.º i 262.º i 263.º i 264.º i 265.º i 266.º i 267.º i 268.º i 269.º i 270.º i 271.º i 272.º i 273.º i 274.º i 275.º i 276.º i 277.º i 278.º i 279.º i 280.º i 281.º i 282.º i 283.º i 284.º i 285.º i 286.º i 287.º i 288.º i 289.º i 290.º i 291.º i 292.º i 293.º i 294.º i 295.º i 296.º i 297.º i 298.º i 299.º i 300.º i 301.º i 302.º i 303.º i 304.º i 305.º i 306.º i 307.º i 308.º i 309.º i 310.º i 311.º i 312.º i 313.º i 314.º i 315.º i 316.º i 317.º i 318.º i 319.º i 320.º i 321.º i 322.º i 323.º i 324.º i 325.º i 326.º i 327.º i 328.º i 329.º i 330.º i 331.º i 332.º i 333.º i 334.º i 335.º i 336.º i 337.º i 338.º i 339.º i 340.º i 341.º i 342.º i 343.º i 344.º i 345.º i 346.º i 347.º i 348.º i 349.º i 350.º i 351.º i 352.º i 353.º i 354.º i 355.º i 356.º i 357.º i 358.º i 359.º i 360.º i 361.º i 362.º i 363.º i 364.º i 365.º i 366.º i 367.º i 368.º i 369.º i 370.º i 371.º i 372.º i 373.º i 374.º i 375.º i 376.º i 377.º i 378.º i 379.º i 380.º i 381.º i 382.º i 383.º i 384.º i 385.º i 386.º i 387.º i 388.º i 389.º i 390.º i 391.º i 392.º i 393.º i 394.º i 395.º i 396.º i 397.º i 398.º i 399.º i 400.º i 401.º i 402.º i 403.º i 404.º i 405.º i 406.º i 407.º i 408.º i 409.º i 410.º i 411.º i 412.º i 413.º i 414.º i 415.º i 416.º i 417.º i 418.º i 419.º i 420.º i 421.º i 422.º i 423.º i 424.º i 425.º i 426.º i 427.º i 428.º i 429.º i 430.º i 431.º i 432.º i 433.º i 434.º i 435.º i 436.º i 437.º i 438.º i 439.º i 440.º i 441.º i 442.º i 443.º i 444.º i 445.º i 446.º i 447.º i 448.º i 449.º i 450.º i 451.º i 452.º i 453.º i 454.º i 455.º i 456.º i 457.º i 458.º i 459.º i 460.º i 461.º i 462.º i 463.º i 464.º i 465.º i 466.º i 467.º i 468.º i 469.º i 470.º i 471.º i 472.º i 473.º i 474.º i 475.º i 476.º i 477.º i 478.º i 479.º i 480.º i 481.º i 482.º i 483.º i 484.º i 485.º i 486.º i 487.º i 488.º i 489.º i 490.º i 491.º i 492.º i 493.º i 494.º i 495.º i 496.º i 497.º i 498.º i 499.º i 500.º i 501.º i 502.º i 503.º i 504.º i 505.º i 506.º i 507.º i 508.º i 509.º i 510.º i 511.º i 512.º i 513.º i 514.º i 515.º i 516.º i 517.º i 518.º i 519.º i 520.º i 521.º i 522.º i 523.º i 524.º i 525.º i 526.º i 527.º i 528.º i 529.º i 530.º i 531.º i 532.º i 533.º i 534.º i 535.º i 536.º i 537.º i 538.º i 539.º i 540.º i 541.º i 542.º i 543.º i 544.º i 545.º i 546.º i 547.º i 548.º i 549.º i 550.º i 551.º i 552.º i 553.º i 554.º i 555.º i 556.º i 557.º i 558.º i 559.º i 560.º i 561.º i 562.º i 563.º i 564.º i 565.º i 566.º i 567.º i 568.º i 569.º i 570.º i 571.º i 572.º i 573.º i 574.º i 575.º i 576.º i 577.º i 578.º i 579.º i 580.º i 581.º i 582.º i 583.º i 584.º i 585.º i 586.º i 587.º i 588.º i 589.º i 590.º i 591.º i 592.º i 593.º i 594.º i 595.º i 596.º i 597.º i 598.º i 599.º i 600.º i 601.º i 602.º i 603.º i 604.º i 605.º i 606.º i 607.º i 608.º i 609.º i 610.º i 611.º i 612.º i 613.º i 614.º i 615.º i 616.º i 617.º i 618.º i 619.º i 620.º i 621.º i 622.º i 623.º i 624.º i 625.º i 626.º i 627.º i 628.º i 629.º i 630.º i 631.º i 632.º i 633.º i 634.º i 635.º i 636.º i 637.º i 638.º i 639.º i 640.º i 641.º i 642.º i 643.º i 644.º i 645.º i 646.º i 647.º i 648.º i 649.º i 650.º i 651.º i 652.º i 653.º i 654.º i 655.º i 656.º i 657.º i 658.º i 659.º i 660.º i 661.º i 662.º i 663.º i 664.º i 665.º i 666.º i 667.º i 668.º i 669.º i 670.º i 671.º i 672.º i 673.º i 674.º i 675.º i 676.º i 677.º i 678.º i 679.º i 680.º i 681.º i 682.º i 683.º i 684.º i 685.º i 686.º i 687.º i 688.º i 689.º i 690.º i 691.º i 692.º i 693.º i 694.º i 695.º i 696.º i 697.º i 698.º i 699.º i 700.º i 701.º i 702.º i 703.º i 704.º i 705.º i 706.º i 707.º i 708.º i 709.º i 710.º i 711.º i 712.º i 713.º i 714.º i 715.º i 716.º i 717.º i 718.º i 719.º i 720.º i 721.º i 722.º i 723.º i 724.º i 725.º i 726.º i 727.º i 728.º i 729.º i 730.º i 731.º i 732.º i 733.º i 734.º i 735.º i 736.º i 737.º i 738.º i 739.º i 740.º i 741.º i 742.º i 743.º i 744.º i 745.º i 746.º i 747.º i 748.º i 749.º i 750.º i 751.º i 752.º i 753.º i 754.º i 755.º i 756.º i 757.º i 758.º i 759.º i 760.º i 761.º i 762.º i 763.º i 764.º i 765.º i 766.º i 767.º i 768.º i 769.º i 770.º i 771.º i 772.º i 773.º i 774.º i 775.º i 776.º i 777.º i 778.º i 779.º i 780.º i 781.º i 782.º i 783.º i 784.º i 785.º i 786.º i 787.º i 788.º i 789.º i 790.º i 791.º i 792.º i 793.º i 794.º i 795.º i 796.º i 797.º i 798.º i 799.º i 800.º i 801.º i 802.º i 803.º i 804.º i 805.º i 806.º i 807.º i 808.º i 809.º i 810.º i 811.º i 812.º i 813.º i 814.º i 815.º i 816.º i 817.º i 818.º i 819.º i 820.º i 821.º i 822.º i 823.º i 824.º i 825.º i 826.º i 827.º i 828.º i 829.º i 830.º i 831.º i 832.º i 833.º i 834.º i 835.º i 836.º i 837.º i 838.º i 839.º i 840.º i 841.º i 842.º i 843.º i 844.º i 845.º i 846.º i 847.º i 848.º i 849.º i 850.º i 851.º i 852.º i 853.º i 854.º i 855.º i 856.º i 857.º i 858.º i 859.º i 860.º i 861.º i 862.º i 863.º i 864.º i 865.º i 866.º i 867.º i 868.º i 869.º i 870.º i 871.º i 872.º i 873.º i 874.º i 875.º i 876.º i 877.º i 878.º i 879.º i 880.º i 881.º i 882.º i 883.º i 884.º i 885.º i 886.º i 887.º i 888.º i 889.º i 890.º i 891.º i 892.º i 893.º i 894.º i 895.º i 896.º i 897.º i 898.º i 899.º i 900.º i 901.º i 902.º i 903.º i 904.º i 905.º i 906.º i 907.º i 908.º i 909.º i 910.º i 911.º i 912.º i 913.º i 914.º i 915.º i 916.º i 917.º i 918.º i 919.º i 920.º i 921.º i 922.º i 923.º i 924.º i 925.º i 926.º i 927.º i 928.º i 929.º i 930.º i 931.º i 932.º i 933.º i 934.º i 935.º i 936.º i 937.º i 938.º i 939.º i 940.º i 941.º i 942.º i 943.º i 944.º i 945.º i 946.º i 947.º i 948.º i 949.º i 950.º i 951.º i 952.º i 953.º i 954.º i 955.º i 956.º i 957.º i 958.º i 959.º i 960.º i 961.º i 962.º i 963.º i 964.º i 965.º i 966.º i 967.º i 968.º i 969.º i 970.º i 971.º i 972.º i 973.º i 974.º i 975.º i 976.º i 977.º i 978.º i 979.º i 980.º i 981.º i 982.º i 983.º i 984.º i 985.º i 986.º i 987.º i 988.º i 989.º i 990.º i 991.º i 992.º i 993.º i 994.º i 995.º i 996.º i 997.º i 998.º i 999.º i 1000.º i 1001.º i 1002.º i 1003.º i 1004.º i 1005.º i 1006.º i 1007.º i 1008.º i 1009.º i 1010.º i 1011.º i 1012.º i 1013.º i 1014.º i 1015.º i 1016.º i 1017.º i 1018.º i 1019.º i 1020.º i 1021.º i 1022.º i 1023.º i 1024.º i 1025.º i 1026.º i 1027.º i 1028.º i 1029.º i 1030.º i 1031.º i 1032.º i 1033.º i 1034.º i 1035.º i 1036.º i 1037.º i 1038.º i 1039.º i 1040.º i 1041.º i 1042.º i 1043.º i 1044.º i 1045.º i 1046.º i 1047.º i 1048.º i 1049.º i 1050.º i 1051.º i 1052.º i 1053.º i 1054.º i 1055.º i 1056.º i 1057.º i 1058.º i 1059.º i 1060.º i 1061.º i 1062.º i 1063.º i 1064.º i 1065.º i 1066.º i 1067.º i 1068.º i 1069.º i 1070.º i 1071.º i 1072.º i 1073.º i 1074.º i 1075.º i 1076.º i 1077.º i 1078.º i 1079.º i 1080.º i 1081.º i 1082.º i 1083.º i 1084.º i 1085.º i 1086.º i 1087.º i 1088.º i 1089.º i 1090.º i 1091.º i 1092.º i 1093.º i 1094.º i 1095.º i 1096.º i 1097.º i 1098.º i 1099.º i 1100.º i 1101.º i 1102.º i 1103.º i 1104.º i 1105.º i 1106.º i 1107.º i 1108.º i 1109.º i 1110.º i 1111.º i 1112.º i 1113.º i 1114.º i 1115.º i 1116.º i 1117.º i 1118.º i 1119.º i 1120.º i 1121.º i 1122.º i 1123.º i 1124.º i 1125.º i 1126.º i 1127.º i 1128.º i 1129.º i 1130.º i 1131.º i 1132.º i 1133.º i 1134.º i 1135.º i 1136.º i 1137.º i 1138.º i 1139.º i 1140.º i 1141.º i 1142.º i 1143.º i 1144.º i 1145.º i 1146.º i 1147.º i 1148.º i 1149.º i 1150.º i 1151.º i 1152.º i 1153.º i 1154.º i 1155.º i 1156.º i 1157.º i 1158.º i 1159.º i 1160.º i 1161.º i 1162.º i 1163.º i 1164.º i 1165.º i 1166.º i 1167.º i 1168.º i 1169.º i 1170.º i 1171.º i 1172.º i 1173.º i 1174.º i 1175.º i 1176.º i 1177.º i 1178.º i 1179.º i 1180.º i 1181.º i 1182.º i 1183.º i 1184.º i 1185.º i 1186.º i 1187.º i 1188.º i 1189.º i 1190.º i 1191.º i 1192.º i 1193.º i 1194.º i 1195.º i 1196.º i 1197.º i 1198.º i 1199.º i 1200.º i 1201.º i 1202.º i 1203.º i 1204.º i 1205.º i 1206.º i 1207.º i 1208.º i 1209.º i 1210.º i 1211.º i 1212.º i 1213.º i 1214.º i 1215.º i 1216.º i 1217.º i 1218.º i 1219.º i 1220.º i 1221.º i 1222.º i 1223.º i 1224.º i 1225.º i 1226.º i 1227.º i 1228.º i 1229.º i 1230.º i 1231.º i 1232.º i 1233.º i 1234.º i 1235.º i 1236.º i 1237.º i 1238.º i 1239.º i 1240.º i 1241.º i 1242.º i 1243.º i 1244.º i 1245.º i 1246.º i 1247.º i 1248.º i 1249.º i 1250.º i 1251.º i 1252.º i 1253.º i 1254.º i 1255.º i 1256.º i 1257.º i 1258.º i 1259.º i 1260.º i 1261.º i 1262.º i 1263.º i 1264.º i 1265.º i 1266.º i 1267.º i 1268.º i 1269.º i 1270.º i 1271.º i 1272.º i 1273.º i 1274.º i 1275.º i 1276.º i 1277.º i 1278.º i 1279.º i 1280.º i 1281.º i 1282.º i 1283.º i 1284.º i 1285.º i 1286.º i 1287.º i 1288.º i 1289.º i 1290.º i 1291.º i 1292.º i 1293.º i 1294.º i 1295.º i 1296.º i 1297.º i 1298.º i 1299.º i 1300.º i 1301.º i 1302.º i 1303.º i 1304.º i 1305.º i 1306.º i 1307.º i 1308.º i 1309.º i 1310.º i 1311.º i 1312.º i 1313.º i 1314.º i 1315.º i 1316.º i 1317.º i 1318.º i 1319.º i 1320.º i 1321.º i 1322.º i 1323.º i 1324.º i 1325.º i 1326.º i 1327.º i 1328.º i 1329.º i 1330.º i 1331.º i 1332.º i 1333.º i 1334.º i 1335.º i 1336.º i 1337.º i 1338.º i 1339.º i 1340.º i 1341.º i 1342.º i 1343.º i 1344.º i 1345.º i 1346.º i 1347.º i 1348.º i 1349.º i 1350.º i 1351.º i 1352.º i 1353.º i 1354.º i 1355.º i 1356.º i 1357.º i 1358.º i 1359.º i 1360.º i 1361.º i 1362.º i 1363.º i 1364.º i 1365.º i 1366.º i 1367.º i 1368.º i 1369.º i 1370.º i 1371.º i 1372.º i 1373.º i 1374.º i 1375.º i 1376.º i 1377.º i 1378.º i 1379.º i 1380.º i 1381.º i 1382.º i 1383.º i 1384.º i 1385.º i 1386.º i 1387.º i 1388.º i 1389.º i 1390.º i 1391.º i 1392.º i 1393.º i 1394.º i 1395.º i 1396.º i 1397.º i 1398.º i 1399.º i 1400.º i 1401.º i 1402.º i 1403.º i 1404.º i 1405.º i 1406.º i 1407.º i 1408.º i 1409.º i 1410.º i 1411.º i 1412.º i 1413.º i 1414.º i 1415.º i 1416.º i 1417.º i 1418.º i 1419

ELS ESPORTS

NATACIO

Dos nous rècords de Catalunya i d'Espanya

Carme i Enriqueta Soriano, del C. N. Barcelona, bateren els rècords femenins respectius dels 400 metres estil Niure i dels 200 metres braça de pit

Els Concursos del C. N. Barcelona i del C. E. Mediterrani

DOS NOUS RECORDS

De la taula de rècords de la natació femenina han estat reemplaçats dos vells rècords per altres dos significatius del progrés de les nostres nedadores.

Les autores, i per no variar l'ordre establert d'un quant temps ençà, han estat les germanes Carme i Enriqueta Soriano, les quals han donat un pas més en el camí de la seva internacionalització.

Aquest camí, que van seguint a poc a poc, però amb marxa tan segura, que aviat podran fer conèixer arreu el positiu valor de la nostra natació femenina.

Hem omplert ja tantes quartilles elogiant la voluntat i entusiasme d'aquestes dues nedadores, que avui, que en justícia hem de fer-ho altra vegada, quasi no sabem que dir per no repetir sempre les mateixes paraules.

La seva carrera esportiva és plena de triomfs perquè és una justa compensació al molt que elles hi sacrificuen. Nosaltres voldríem que el seu exemple fos imitat per moltes altres nedadores. Que a cada indret de Catalunya on es coneix la natació sorgissin un parell de nedadores que, encara que no es diguessin Carme i Enriqueta, possin almenys la mateixa voluntat que les defensoras del C. N. Barcelona.

Si això fos, la natació femenina catalana seria reconeguda per tothom, i aleshores les germanes Soriano podrien restar satisfetes del seu exemple.

Però la realitat ens desvetlla de les nostres llunyanes imaginacions i ens fa complir amb el deure present d'informadors.

El diumenge passat al matí regnava a la piscina del C. N. Barcelona l'expectació que precedeix a tot intent de rècord. En l'interval de les curses i els partits de water-polo, del Concurs d'Hivern, s'anuncià l'intent de rècord de Catalunya i d'Espanya dels 400 metres braça de pit femení i una fèrta menuda i nerviosa se situà al llac de sortida, era

Enriqueta Soriano la coneguda campiona del C. N. Barcelona, que anava a aixecar un altre llorer a la seva corona de "recordwoman". Sonà el senyal de sortida, i el braçer estirant i energic d'Enriqueta ondula lleugerament la queta aigua de la piscina; en els primers cent metres els cronometres marcaven 1 minut 37 segons, temps previ per anticipar pel seu entrenador, Mr. Speisiger, hom podia esperar un nou rècord. Sense demorar la més lleu mostra d'esgotament, Enriqueta continuà la prova i accelerà progressivament fins a realitzar la darrera recta en un magnífic esprint i enmig de molts aplaudiments. A l'arribada, el vell rècord de 3 minuts 20 segons era reemplaçat pel nou de 3 minuts 24 segons 1-10. Seguidament es preparà.

Carme Soriano, la completa nedadora del C. N. Barcelona i la més digna representant de Catalunya en les competicions internacionals. El rècord que anava a batre era el dels 200 metres estil Niure, i si bé, a jutjar pels temps assolits en els entrenaments, hom preveia que el rècord seria enderrocat, no creíem que fos de tan marge.

En els cent primers metres Carme emprà 1 minut 28 segons, cosa que demostra un tren bastant fort per a 400 metres; en els 200 següents es retardà un segon, marcant els cronometres en els 300 metres a minut 41 segons, i finalment, en els cent darrers, forçà novament el tren, i a l'arribada deixava establert el nou rècord en 6 minuts 18 segons 6-10, temps que relaxa de dotze segons l'antic rècord.

Carme i Enriqueta Soriano havien complert una vegada més el seu propòsit. Sorollosos aplaudiments premien el seu esforç. Entre els molts espectadors que aplaudien hi érem també nosaltres.

EL CONCURS D'HIVERN DEL C. N. BARCELONA

Ampliat la victòria assolida pels equips B dels dos grups, en la jornada celebrada el diumenge passat, aquests equips es poden considerar ja com els campions del Concurs d'Hivern, manjant només dues jornades i aquestes, sigui quin sigui el seu resultat, no poden fer variar la classificació, així, doncs, tenim ja els dos campions; el seu elogi esperem fer-lo quan s'hagi acabat el concurs.

De la jornada de diumenge cal remarcar, en el primer grup, la victòria de Lepage en els cent metres estil Niure, el qual emprà 1 minut 8 segons 5-10, que, ultra ésser el seu millor temps, és també el millor de tot el concurs i el situa com a nedador de velocitat. Eggart i Hombrevilla guanyaren les curses d'estil.

El primer no gaire inquietat; però Hombrevilla hagué de disputar du-

cat tota la cursa el primer lloc a Carrasco i Sánchez, als quals guanyà en els darrers metres i per dècimes de segon en la prova més disputada de la jornada.

El partit de water-polo constituí un net domini de l'equip B, sobretot a la segona part.

En el segon grup sonà per primera vegada el nom de Boqueras, i aquest assolí el millor temps del concurs en els cent metres estil Niure, 1 minut 14 segons; ja és un temps que correspon al primer grup. Viladach i Balançó guanyaren novament les curses d'estil, i el partit de water-polo fou igualment millor que els altres.

Els resultats foren així:

CONCURS DE PRIMAVERA DEL C. E. MEDITERRANI

Ampliat el nombre de participants es celebrà diumenge al matí, a la piscina dels banys, les proves de la primera jornada del Concurs de Primavera, competició preparatòria per a la temporada vinent, organitzada pel Club Esportiu Mediterrani. En les diverses proves i categories s'assoliren bones marques.

Els resultats foren:

100 metres lliures: Primer grup: Muñoz (Llorenç), 1 m. 13 s. 4-10; Carrasco, Muñoz J., Ruiz E., Castellví, Blanch, Esquivel 50 metres lliures: Segon grup: Galmés, 35 s. 4-5; Guinó, Muntaner, Ruiz R., Alzó, Falcó, Escuder, Planes.

50 metres lliures (Dobuts): Rosal, 46 s. 4-5; Frances, Comerma, Cortés, Llecha, Arner, Espinosa.

FRONTO NOVETATS

AVUI, DIMARTS

Tarda, a les 8: Gallartà III - Elorrio

contra

Azurmondí - Campes

Mit, a les 10:15:

Sofozabal - Ohiquito Gallarta

contra

Izaguirre - Urzay

Detalls per cartell

EL CAMPIONAT D'ESPANYA DE FUTBOL

El Barcelona, en una magnífica segona part, vencé el Sevilla " L'Espanyol és batut pel Celta

En el Torneig de Classificació, el Sants, el Martinenc i el Terrassa resten en línia per a disputar la promoció amb el Granollers, el Palafrugell i el Badalona

NOTES CURTES

Ens hem passat la primera part del partit veient obria i tancar els paraigües de la gent. Una pluja fina i intermitent ha acabat de fer enjosa la via d'un futbol incoherent i d'escaç valor.

A la segona part, sense pluja, el joc ha millorat i s'han fet sis gols en pocs temps, deixant com a probable eliminat el Sevilla, tot i que, de la manera com han començat els blau-grana, no era d'esperar.

El Sevilla és un equip dur, coratjós, d'escaça tècnica, però capaç de decidir un resultat al seu favor degut a l'entusiasme dels darrers i al fet de tenir guardades les espalles per l'Euzkadi i la parella de defences Deva-Euzkadi.

Els jugadors internacionals s'han distingit força. Zabalo, Ventolrà i Feder-juntament amb el "probable" Euzkadi-re, han animat la partida àdhuc quan

l'ensopiment havia arribat a un grau superficial.

Entre que Zabalo bregava de valent i que Santos no es quedava enrera, l'ala esquerra del Sevilla ha perdut miserablement el temps tot el partit.

"Fede", amb les seves patilles de boca de drac fins a mitja galta, ha destorbat l'entelà fins a la segona part. Potser fins i tot l'excel·lent exterior tenia una mica de por de l'aspecte ferotge de "Fede". No n'hi havia per tant, perquè el mig-ala internacional ha estat sempre molt cavallesc, però no deixem de reconèixer que el pil que portava a les patilles era per a posar nervis a un guàrdia civil.

Hi havia expectació per veure Com-pañal, i si hem de jutjar pel partit d'ahir, ens va semblar que no pot ni compararse amb Lángara, tot i haver-se dit que jugaria al llac de davant centre de l'equip nacional.

No ha sobrat orientar el joc dels seus

davanters i únicament quan era prop de la porta inflava el pit, i la seva natural corpulència esdevenia gairebé una deformitat de tan grossa que té la caixa toràcica.

Cabanes, sense fer res excepcional, va fer un bon partit i un gol magnífic. La seva actuació permet de tenir confiança en ell i creure que pot arribar a ésser un clement indispensable.

Al seu costat juga bé tothom perquè no hi planty camés. I quan el serveix Pedrol el seu rendiment és suprb.

El partit ha acabat amb un extraordinari engrescament fruit dels gols obtinguts. Nosaltres també ens vam engrescar i podem ésser optimistes quant al resultat dels crítics de final. Tot i que el Barcelona ha perdut més d'una vegada en camp foraster per un marge superior a quatre gols i que el joc que va fer a la primera part era per a desenganyar qualsevol fanàtic.

S. O. S.

En els darrers 23 minuts, el Barcelona aconseguí eliminar virtualment el Sevilla

Després d'haver constatat la deficient exhibició desenvolupada pel Barcelona en el seu recent matx amb el Constància, seria obvi voler negar que la majoria dels assistents al partit de diumenge amb el Sevilla esguardaven el desenllaç d'aquesta eliminatòria amb un xic d'incertesa. El Sevilla, brillant campió de la Segona Divisió de Lliga, amb un conjunt ben cohesionat i amb algunes individualitats ben destacades, era, per tant, capaç de deixar al marge de la ruta ascendent del Campionat d'Espanya el Barcelona actual la característica principal del qual és la d'una irregularitat en gairebé totes les actuacions. Per aquest motiu no és d'estranyar, doncs, que el camp de Les Corts registrés un pic a vessar, enssem que el partit estigués emmarcat per un interès general.

Però no obstant, per tal de seguir la trajectòria de la lògica del futbol, aquest partit va resultar, almenys aparentment pel seu resultat, ben fàcil per al Barcelona. Cinc gols a un davant un adversari difícil com el Sevilla, que practica el futbol amb tecnicisme, és innegable que és un resultat magnífic, que reflecteix per ell sol una superioritat durant el transcurs de la lluita. Doncs bé, hem de manifestar de bell antuvi que aquesta superioritat va ésser exercida solament en la meitat del segon temps. En iniciar-se el partit, la característica del joc no es va aparèixer mai d'una gran igualtat. A la vegada que la lluita transcorria amb avançaments per part de tots dos equips, que obligaven els tercers defensius respectius a emmarcar a fons, la lluita entrava també de ple dintre un ambient més decisiu en veure que durant el primer temps el marcador es mantenia inerte, la qual cosa no cal dir que oferia unes perspectives molt fagugeres per als sevillans. En aquest primer temps, per tant, es van trobar davant per davant dues modalitats distintes, però no amb un resultat distint. El Barcelona va aguantar al Sevilla un joc basat amb entusiasme i rapidesa, preferentment exercit amb la bola alta, la qual cosa va permetre a la solida parella Euzkadi-Deva de donar fàcilment tals avançaments. En canvi, el Sevilla, desplaçant un joc més arribat i arran de terra, va esdevenir un adversari més perillós, perquè per a desfer les seves combinacions calgué que Zabalo, Pedrol i Santos possin de manifestar les seves condicions d'obstruït joc.

En aquestes característiques es va reflectir el partit. El Sevilla, que anteriorment es va mostrar tal vegada lleugerament superior al Barcelona, en canvi, en aquesta va haver de cedir l'èxtasi i l'entusiasme a la tècnica i més gran precisió d'un Barcelona que ressuscita. Semblava una cosa inverossemblant veure com la davantera barcelonista, recolzada fermament per la línia mitjana, avançava continuament envers la porta defensiva per Euzkadi-re. La bola, als peus dels barcelonistes, es venia a l'aire, i els sevillans, de diluïxar unes passades que enyoràvem al camp de Les Corts; jo arran de terra, ràpid, colat, amb precisió justa, acompanyat d'un entusiasme i voluntat de vencer il·limitada, forçadament havia de produir els seus efectes d'una manera fulgurant. La defensiva sevillana, que el primer temps va ésser fàcilment que no va poder superar la davantera barcelonista, davant la impenetrabilitat en què es desenvolupava el joc, contrari a la seva indolència, en els darrers vint-i-tres minuts va invertir el seu "rol". I d'aquesta manera es va convertir amb dos jugadors que solament perseguien obstruït les jugades sense resistir en el seu objectiu. En aquest temps, a mesura que avançava el partit, i així que arribaven nous gols, l'actuació dels jugadors blau-grana va anar "en crescendo" fins que, poc a poc, arribà a la seva màxima, els sevillans aconseguiren el gol de l'honor.

Dels viciants, Fede, amb el seu estil, sense espectacular, però molt efectiu, es va remarcar en diverses ocasions de la lluita, enssem que Arner, Euzkadi-re, Euzkadi-re, Segura i Cortés del Barcelona, Pedrol va actuar amb gran encert i voluntat, seguit de Zabalo, Santos, Cabanes i Sales.

L'arbitratge del senyor Pere Vailana, encertat.

EL CAMPIONAT D'ESPANYA

Resultats dels vuitens de final

(PRIMERA TANDA)

- A Barcelona: Barcelona, 5; Sevilla, 1.
- A Múrcia: Múrcia, 1; València, 3.
- A Sevilla: Betis, 3; Sporting, 0.
- A La Corunya: Coruña, 0; Hércules, 1.
- A Pamplona: Osasuna, 0; Madrid, 3.
- A Bilbao: Ath. Bilbao, 5; Saragossa, 0.
- A Oviedo: Oviedo, 4; Donostia, 0.
- A Vigo: Celta, 3; Espanyol, 2.

Torneig de Classificació

Resultats de diumenge

- Terrassa, 6; Iluro, 2.
- Sant Andreu, 1; Martinenc, 1.
- Manresa, 3; Sants, 1.

La puntuació final

Sants	10	0	2	4	19	14	14
Martinenc	10	5	3	2	14	9	13
Terrassa	10	5	2	3	21	10	12
Manresa	10	4	1	5	17	11	9
Sant Andreu	10	1	2	7	13	25	6
Iluro	10	4	0	6	17	18	8

Com pot veure's, resten classificats per a disputar la promoció, junt amb Granollers, Palafrugell i Badalona, els clubs Sants, Martinenc i Terrassa.

Torneig Català

Resultats de diumenge

- Espanyol, 3; Júpiter, 5.
- Granollers, 5; Mollet, 0.
- Badalona, 8; Sant Cugat, 3.
- Santfeliu, 1; Ripoll, 3.

La puntuació

Ripoll	10	7	2	1	25	9	16
Granollers	11	0	2	3	10	14	10
Badalona	10	4	3	3	17	11	11
Sant Cugat	10	4	2	4	23	12	10
Júpiter	10	3	4	3	17	25	8
Espanyol	9	4	0	5	19	31	8
Santfeliu	10	2	2	6	14	35	6
Mollet	10	2	1	7	10	25	6

Campionat del Món

Diumenge es jugaran dos partits eliminatòris per a l'ensenyament Campionat, els resultats dels quals foren:

A Mèl: Itàlia-Grècia, 4 a 0.

A Sofia: Bulgària-Hongria, 1 a 4.

Els equips eren: Sevilla: Euzkadi-re, Euzkadi-re, De-va, Alzer, Segura, Fede, Tejada, Tor-ventolrà, Campanal, Cortés i Carnerio. Barcelona: Nogué, Zabalo, Alonzi-z, Santos, Sales, Pedrol, Ventolrà, Ramon, Moya, Guibau i Calanes. (A la segona part Guibau i Ramon per-mutaren el lloc).

Els dos fets de la següent ma-nera: Al cap de 22 minuts, una com-binació Guibau - Ventolrà, amb un tret aparentment fàcil del darrer, amb una mala entesa entre Euzkadi-re i Vi-ra-guire, va valer pel primer gol local.

Sis minuts després una passada de Ca-lobes a Moya, placat aquest tot da-vant la porta, es transformà per segona vegada. Al cap de trenta-dos minuts, un cop franc tret per Pedrol que topà al castell del pal, va entrar la pilota per tercera vegada. Sis minuts més tard un cop franc tret per Santos i rematat per Moya de cap, i una passada de Moya a Cabanes, amb un esprint vertiginós del darrer, foren els dos darrers gols locals. I poc segons abans, Campanal, en donar fe de vida i lluitar una bola a Cabanes, es transformà en el gol de l'honor.

BASQUETBOL

Campionat de Catalunya Femení

Una jornada força completa: Brillant triomf de l'Atlas Club: Bella victòria del F. C. Barcelona: Brou Comentari

La tercera jornada d'aquest campionat, que amb tant d'encert organitzat el nostre col·lega "L'Opinió", tingué per adequat marc el nombros i selecte públic que assistí diumenge a la tarda al terreny del Laietà.

I en ésser francs, hem de fer ressaltar que l'èxit més falguer premià, i continuà fent-ho, els esforços que per a portar a terme una manifestació de tal envergadura han realitzat i realitzen els nostres benivolents amics de "L'Opinió".

Precisament, el basquet femení, a casa nostra, estava mancant completament d'ajut. No és que se'l tingués de recó, però les seves activitats es desenvolupaven quasi sempre dins un cercle viciós, que no feia més que encauar-lo cada dia un xic més, circumstància que li hauria barrat el pas del progrés esportiu, deixant-lo en condicions d'inferioritat davant les basquetbolistes d'arreu.

L'oportunitat que s'ofereix a les nostres nenes esportives, creiem que és prou valuososa perquè aquestes deixin d'aprofitar-la com cal. Saben prou bé, que en la present competició és absolutament necessari representar un bon paper, puix que comprenen que en aquest cas es farà necessària una repel·lida de la qual ningú més que elles mateixes en sortiran beneficiades.

Per altra part, els sacrificis que han hagut de fer els organitzadors d'aquest Campionat de Catalunya Femení es veuen correspostos per una nodrida i completa inscripció dels nostres equips femenins amb què comptem actualment.

Canyim-nos ara, però, a la nostra tasca purament informativa, i donem compte als nostres lectors de què foren els encontres que més anunt anunciem.

En primer terme, contengueren els equips respectius de l'Atlas Club i el Sants; i als ordres del senyor Guix, els cinc respectius s'alinearen així:

Atlas Club: Planells, Encarnación, Gómez 2, Entedat 1, Hernández 3 i A. Jordà 1.

Sants: Ribes 1, Rosa 2, Icart 4 i Mira, Vandellós.

Aquesta partida transcórregué enmig de l'expectació general puix que talmunt com sucof es preveia una gran univellació de forces. A la primera part, les jugadores del Sants dominaren a plaer i embolletaren les blanques i les aragoneses davant el seu basquet. Finalitzà aquest temps amb el resultat favorable a les nenes del Sants de 7 punts a un.

En reprendre el joc, però, hom pogué veure en els rengles de l'Atlas Club unes ganes enormes de millorar el resultat. No cediren fins que llurs esforços es van veure premiats amb la consecució de diversos punts que li permetrien d'igualar el marcador fins a l'extrem de fer perillós el triomf que les nenes del Sants ja es feien al seu poder.

A les darreries de l'encontre, les jugadores de l'Atlas, en com-provar que la partida no era del tot perduda per a elles, aguditzaren llurs atacs fins a tal punt que les contràries no pasaven quasi de mig camp.

Finalment, gràcies a una bella jugada de Gómez, que transfor-mà magníficament un tir en bas-quet, les nenes de l'Atlas Club s'adjudicaren la partida, que si hem d'esser justos es mereixien per la seva forçosa i ferma de-sigs de fer-se amb el triomf.

El Sants no pogué contrarestar la impenetrabilitat de les blanques, i, sorpresos, no tingué ni osma de reaccionar a temps. L'arbitratge del senyor Guix, ex-cel·lent en tots conceptes.

L'altra partida, la que enfrontava els cinc prospectus del Femení B, i el del F. C. Barcelona, transcórregué amb certa desani-mació per la palesa desnivellació de forces existent en el terreny de joc, ja que les nenes del F. C. Barcelona, superiors en en-vergadura i en joc, superaren netament les del Femení B.

Aquestes no pogueren fer més que defensar-se com pogueren, ja que sols els fou permès, per la diferència d'estatura existent, efectuar algunes jugades lligades amb passades curtes i a poca al-cària. En aquest aspecte cal fer ressaltar la tasca enormement entusiàstica que portà a terme la seva defensa senyoreta Ordoñez. Aquesta jugadora, amb els seus esforços constants, aixecà en di-

Pilota Basca

AL CLUB BASCONIA

En la matinal de diumenge, al Frontó Novetats, va jugar-se un interessant partit corresponent al campionat social entre Charroalde i Steegmann, vermells, i els bascos Vázquez i De-caso.

Una bona competició, que de bell antuvi semblava que s'havien d'endur els bascos; a la segona desena prugueren definitivament la davantera els vermells fins a guanyar per 35 a 20. Si bé tots quatre aportaren el seu esforç per tal de donar relleu al partit, la tasca de Charroalde excel·lí de la dels altres.

Els resultats dels altres partits jugats foren els següents:

Ribera i Marcello, vermells, 40 punts.

Ribera i Rodiles, bascos, 33 idem.

Arís II i Vidal Ribes, vermells, 28 idem.

Vázquez II i Arís I, bascos, 40 idem.

Castanyer i Lopez, bascos, 35 idem.

AL FRONTO DEL PALACE

Un bon relleu ofertà la matinal jugada en aquest frontó, i en fou la causa el partit jugat per Torrens II i Anton (professional), vermells, contra Gutierrez, Torrens I i Mas, bascos.

L'encertada tasca de Torrens punt i del seu company ien que els bascos, en gairebé tot el partit, però en arribar a la darrera desena, amb 39 a 33, una admirable reacció del trio els va permetre d'aconsegui-los a 39, i fou també per a ells el punt de la victòria, com a merescut premi.

Abans s'havien jugat tres partits més força entretinguts, que oferiren els següents resultats:

J. Balet i Villalba, vermells, 40 punts.

Boldu i A. Ba, bascos, 37 idem.

Díaz i Jordà, vermells, 40 idem.

Ribalta i Lloberes, bascos, 34 idem.

Ramon i Steegmann A, vermells.

Felco i Iere Escudé, bascos 37 id.

El Campionat de Catalunya

PARTITS JUGATS DIUMENGE

Primers equips: Interpús-Barcelona, 0-7 (amistós).

Tercers equips: Interpús-Barcelona, 3-0.

Junior C-Junior B, aquest cedex els punts.

Terrassa-Polo, aquest cedex punts.

Classificació actual de tercers equips:

	J	G	P	P	P
Interpús B	10	4	0	21	635
Polo B	12	2	3	20	327
Polo A	12	2	3	33	137
Junior C	13	4	2	22	121
Terrassa	11	6	2	22	121
Barceloneta	13	5	6	27	24
Interpús A	13	1	10	3	12
Junior B	13	0	12	4	13

UZZOON SCHMELING

LES ENTRADES I LOCALITATS

per a aquesta matinal jugada de boxa que tindrà lloc al

l'Estadi de Monjuïc

el dia 8 d'abril, es podran

A LA VENJA, DEMA DIMECRES

a les taquilles oficials de l'Olympic

i als centres de recerca

General, B. ptes. Localitats numerades

des de 7 ptes

Nota important: L'organització re-

coman al públic que s'abstingui en

absolut d'adquirir entrades i entrades

fora de les taquilles oficials i dels

centres de recerca, puix que s'haurà

venut localitats falsificades

ELS ESPORTS

Esports de Neu

ERNEST MULLOR, CAMPIO DE CATALUNYA DE BAIXA-DA I SLALOM

El diumenge passat, a la Vall de Cardener, se celebrà el campionat de Catalunya de baixada i slalom. Hi participaren seixanta esportistes, pertanyents al Centre Excursionista de Catalunya, Club Muntanyenc de Catalunya, Club Alpí Núria, Club Excursionista de Gràcia, Club Excursionista de Catalunya, de Barcelona, Agrupació Excursionista de Barcelona, Centre Excursionista de Sabadell i Centre Excursionista del Vallès de Sabadell.

La cursa de baixada s'efectuà des de Nou Creus a les portes del santuari, i la de slalom — combinada amb la primera — des del Bosc de la Llagarda.

El primer dels cinquanta classificats va fer el recorregut en cinc minuts i dotze segons.

A la prova de slalom no van participar els elements del Club Alpí Núria, demostrant-nos una especial manca de veure les coses i tenir un particularíssim sentit esportiu, que vençiblement no queda, el club o els seus corredors, a l'alçada que fins a l'aparició de l'amateurisme "marroí" els esports de neu havien estat assolits.

Com es pot veure en les classificacions detallades següentment, Ernest Mullor i Carles Bertràn, ambdós del Centre Excursionista de Catalunya, van classificar-se respectivament en les dues proves.

Mullor fou proclamat campió en la màxima suma de punts de les proves de baixada i de slalom.

El campionat fou controlat per la Federació Catalana d'Esquí, la qual ha lluit-se com és de costum.

M. Ernest Mullor, Centre Excursionista de Catalunya, en 5 minuts i 12 segons.

R. Monjeu, Club Alpí Núria, 6 minuts i 21 segons.

M. Argueta, C. A. N., 6 m. 27 s.

O. Canals, C. E. C., 6 m. 49 s.

C. Bertràn, C. E. C., 6 m. 59 s.

L. Marret, C. E. C., 7 m. 1 s.

G. Carandini, C. E. C., 7 m. 4 s.

J. Boix, C. A. N., 7 m. 10 s.

E. Boill, C. E. C., 7 m. 14 s.

G. Winch, C. E. C., 7 m. 19 s.

J. M. Nubiola, Centre Excursionista de Catalunya, 7 m. 37 s.

R. Camps, Centre Excursionista de Gràcia, 7 m. 53 s.

J. Monjo, Centre Excursionista de Catalunya, 7 m. 54 s.

A. Figueres, C. E. C., 7 m. 57 s.

L. Carles, C. E. C., 8 m. 41 s.

F. Roviera, A. E. Pedraforça, 8 m. 20 s.

Dels quinze que han pres la sortida per a la prova de slalom els tres primers són aquests:

1. Carles Bertràn, C. E. C., en 1 m. 50 s. 2-10.

2. Ernest Mullor, C. E. C., en 1 m. 54 s. 4-10.

3. Joan Buzó, C. E. C., en 2 m. 41 s. 4-10.

El temps, 1 m. 50 s. 2-10, és el que han emprat per a fer dues voltes el recorregut marcat.

El resultat de la prova combinada és aquest:

1. E. Mullor, 19273. Campió de Catalunya.

2. C. Bertràn, 17463.

3. L. Marret, 15485.

B o x a

AHIR, DOUGLAS FAIRBANKS, PARE I FILL, VISITAREN EL CAMP D'ENTRENAMENT DE MAX SCHEMLING A SITGES

PROBABLEMENT PAULINO UZCUDÍN ARRIBARÀ DIJUMENGE

El dia d'ahir fou de gran activitat a l'Hotel Terramar, de Sitges, amb motiu de l'arribada dels dos famosos Douglas Fairbanks i el seu fill.

A les onze del matí arribaren a Sitges Joe Jacobs i els dos Douglas, i tant sols parà de ploure anaren al camp de golf a disputar un partit. L'animació als "llocs" de Terramar fou enorme, car la notícia de l'arribada dels Fairbanks s'havia propagat per la vila i tot Sitges anà a veure'ls jugar al camp de golf.

A la una de la tarda acabà el partit, que fou guanyat per Douglas Fairbanks (pare) amb 41 punts, seguit de Max Mahon, Fairbanks (fill) i Max Schmeling.

En arribar a l'Hotel els Fairbanks i Schmeling es trobaren sorpresos per una gentada enorme que els tributà una llarga ovació, obligant a que el pare Douglas dirigís algunes paraules d'agraïment al poble de Sitges allí congregat.

A les dues arribaren a Sitges el senyor Gasa, promotor del combat, acompanyat de diversos periodistes i fotògrafs, els quals, després de disparar unes quantes plaques, foren invitats a menjar al saló de gala de l'Hotel Terramar.

Durant l'apat Douglas Fairbanks (fill) digué que romandria vuit dies a Barcelona, promentent assistir dimarts a la vetllada de boxa a honor de Max Schmeling.

El senyor Gasa digué als periodistes que Paulino Uzcudín té anunciada la seva arribada per al dia primer d'abril, ja que també el basa de l'objectiu d'assistir a la cursa de bras.

Preguntat Max Schmeling quin dia arribarà la seva esposa, la famosa "star" del cinema Anny Ondra, digué que els informés que ell té són que Anny Ondra arribarà a Barcelona la setmana abans del combat.

Joe Jacobs, el manager de l'ex-campió del món, anuncià als periodistes que en la vetllada de boxa de divendres a l'Olympia a honor de Max Schmeling ha acceptat arribar un combat.

La festa a Sitges acabà a les cinc de la tarda, hora en que la caravana automobilística tornà a Barcelona.

UNA DESFETA INESPERADA DE MIZLER. — A l'Estadi de Liverpool, el divendres passat i davant la sorpresa general Harry Mizler, campió d'Anglaterra dels pesos lleugers, va resultar batut per punts en dotze representacions per J. Walsh.

ARA RESULTA QUE NEUSEL NO SHA MOGUT DE NOVA YORK. — La nova que Walter Neusel havia arribat a Europa amb el seu manager Damsky i que havia estat recollit per tota la premsa esportiva, ha estat desmentida. Walter Neusel, que havia anunciat la seva vinguda a bord del "Bremen", va desistir a darrera hora del seu projecte de haver estat sol·licitat per l'empresa del Madison Square Garden per a un combat revengja amb King Lewinsky, el qual tindrà efecte a primers d'abril.

ELS AMATEURS. — Avui, dimarts, a un quart d'onze de la vetlla, tindrà lloc l'acostumada vetllada amateurs que organitza setmanalment el Barcelona Boxing Club al local de l'Agrupació Sardanista de Barcelona, carrer de Francesc Layret, núm. 101.

L'ordre dels combats és el següent: Milans-Alcañiz, Royo-Padilla, Pech-Besi, Judo-Bellé, Caran-Ubide (limitada del campionat de Catalunya) i Miró (també finalista del campionat de Catalunya) contra Madrid.

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA

Dimenge es jugaran els següents partits corresponents al campionat de Catalunya de segons equips:

Cornellà-Barcelona, 7 a 6.

Santboiana-Universitari, 3 a 6.

Després d'aquesta jornada la classificació és com segueix:

J. G. E. P. P.

Cornellà 2 2 0 0 6

Santboiana 2 2 0 1 4

Barcelona 2 1 0 1 4

Universitari 2 0 0 2 1

NOTES

El matx internacional jugat a Hannover entre França i Alemanya donà la victòria a França per 13 a 9.

Atletisme

ELS PRIMERS CAMPIONATS DE CATALUNYA DE NEOFITS

Una multitud de xicots va omplir la pista de l'Estadi, acudint a la iniciativa de la Federació Catalana d'Atletisme per a participar en els primers campionats de Catalunya de neofits.

Matí i tarda va durar el formigueig de futurs campions. Hom veié en la majoria molta més voluntat que encert.

Destacarem, però, les actuacions dels guanyadors de les diverses proves: Genís Molina, del C. E. Júpiter, 10'80 segons, en el pes; Lluís Miró, de la F. A. E. E. T., 16 minuts 45 segons, en els 5.000 metres; i Antoni Canyades, 1 metre 63 centímetres, en el salt d'alçada.

Com venim dient, cal que tots aquests atletes que han guanyat el Trofeu Molock, primer, i ara els presents Campionats, i després els restants Trofeus Calvet i altres d'Acció, siguin emmenats degudament pels actuals i treballadors dirigents de l'atletisme català.

Esport Ciclista Català (4-13-15-16-18). Agrupació Ciclista Santboiana (2-5-29-34-36).

TROFEU MASFERRE (tercer any). 15 abril 1934.—Concedit el recinte del parc de Montjuïc per l'Ajuntament, acord que mereixerà l'afecte de tots els nostres esportistes, la secció ciclista de la U. E. de Sans ha procedit ràpidament a ultimar els detalls d'organització per la disputa del Trofeu Masferrer (tercer any) anunciant per al dia 15 d'abril vinent. La llista de premis és la següent:

Classificació general. — Primer, 400 pessetes i una artística placa d'argent donada per Narcís Masferrer; segon, 300 pessetes; tercer, 200; quart, 125; cinquè, 75; sisè, 50; setè, 30; vuitè, 20; novè, 10; dècim, 5.

Classificació especial independent (garantia). — Primer, 150 ptes.; segon, 100; tercer, 75; quart, 50; cinquè, 30; sisè, 20; setè, 10; vuitè, 5.

En total es concediran 1.665 pessetes. La prova és seleccionadora per al campionat d'Espanya, segons anuncia oportunament la Unió Velocipedica Espanyola. A partir de la publicació de la present nota queda oberta la inscripció al local de la U. E. de Sans (Gallies, 9). Drets, a pessetes, reemborsables la meitat a la devolució del dorsal.

En la sessió d'avui quedarà acordat el reglament, nombre de voltes que es donaran al recinte i horari, ja que abans de la disputa de la cursa tindrà lloc la segona prova del campionat infantil organitzada per l'A. C. Montjuïc.

UNA CURSA JACA-BARCELONA. — Per al dia 14 d'abril "El Diàlvio" organitza una cursa de 367 quilòmetres, compresos entre Jaca i Barcelona, per Lleida, recorregut que, encara que no exageradament accidentat, farà de posar a prova la classe de fons dels nostres "routers".

La llista de premis serà així mateix adequada a la importància de la cursa. El primer, 700 pessetes; el segon, 500; el tercer, 300, etc., sense comptar premis especials, primes, premis per equips, que tenen en estudi els organitzadors.

La cursa serà nacional, i de moment sabem que Canard i Cardona han manifestat desigs d'assistir-se.

Es de creure que aquesta cursa reunita a Barcelona notables corredors, que aprofitaran l'avinentesa de disputar-se el següent dia el Trofeu Masferrer a Montjuïc.

Rugby

LA N. I. R. A. HA ESTAT CONSTITUÏDA OFICIALMENT

Catalunya ha estat nomenada vocal del Consell Directiu

A Hannover s'ha celebrat la reunió constitutiva de la Federació Internacional de Rugby Amateur amb assistència dels delegats següents: Laurent i Rolland (França), Meister i Schindmann (Alemanya), Dehon (Portugal), baró de Melodia (Itàlia), Gaeger (Espanya), Boix (Catalunya) i Dragut (Romania).

Han enviat llur adhesió per carta Suïssa, Txecoslovàquia i Estats Units.

S'aprovaron els Estatuts elaborats en la reunió de París i s'elegí el següent Consell directiu: president, M. Dauton (França); vice-presidents, Meister (Alemanya) i comte Rossi (Itàlia); secretari general, M. Laurent (França); tresorer, M. Rolland (França); vocals, Caracostea (Romania), Van Booven (Hollandia); Boix (Catalunya) i Dehon (Portugal).

S'acordà demanar al C. I. O. que el rugby figurarà en els Jocs Olímpics 1936. S'aprova que les lleis de joc siguin les britàniques i s'establí un calendari internacional, de moment amb els següents partits:

14 d'abril: Itàlia-Catalunya, a Barcelona.

22 d'abril: Itàlia-Romania, a Bolònia.

22 d'abril: Alemanya B-Txecoslovàquia, a Praga.

27 de maig: Romania-Itàlia, a Bucarest.

18 de novembre: Alemanya B-Hollandia, a Utrecht.

També s'acordà mirar la possibilitat que l'equip de França faci una "tournee" de propaganda per les altres nacions continentals.

El Campionat de Catalunya

Dimenge es jugaran els següents partits corresponents al campionat de Catalunya de segons equips:

Cornellà-Barcelona, 7 a 6.

Santboiana-Universitari, 3 a 6.

Després d'aquesta jornada la classificació és com segueix:

J. G. E. P. P.

Cornellà 2 2 0 0 6

Santboiana 2 2 0 1 4

Barcelona 2 1 0 1 4

Universitari 2 0 0 2 1

NOTES

El matx internacional jugat a Hannover entre França i Alemanya donà la victòria a França per 13 a 9.

Atletisme

ELS PRIMERS CAMPIONATS DE CATALUNYA DE NEOFITS

Una multitud de xicots va omplir la pista de l'Estadi, acudint a la iniciativa de la Federació Catalana d'Atletisme per a participar en els primers campionats de Catalunya de neofits.

Matí i tarda va durar el formigueig de futurs campions. Hom veié en la majoria molta més voluntat que encert.

Destacarem, però, les actuacions dels guanyadors de les diverses proves: Genís Molina, del C. E. Júpiter, 10'80 segons, en el pes; Lluís Miró, de la F. A. E. E. T., 16 minuts 45 segons, en els 5.000 metres; i Antoni Canyades, 1 metre 63 centímetres, en el salt d'alçada.

RESULTATS TECNICS

100 metres

1. Joan Gomis, independent, 12 segons; 2. Miralles; 3. Banús; 4. Bisbal; 5. Massana; i 6. Almerich.

400 metres

1. Ripollés, del C. A. D. C. I., 57 segons; 2. Bertran; 3. Perramon; 4. Company; 5. Flander; i 6. Pinyol.

1.500 metres

1. R. Elies, Junior, 4 minuts i 34 segons; 2. Coloma; 3. Pelfort; 4. R. Pijo; 5. Borràs; i 6. Puig.

La classificació en aquesta cursa fou feta a base dels millors temps emprats pels concursants en les diverses sèries disputades, o sigui contra el crònometre.

5.000 metres

1. Lluís Miró, F. A. E. E. T., 16 minuts i 45 segons; 2. Manuel Martínez; 3. A. Cervera; 4. J. Mir; 5. J. Figueres; 6. E. Godas; 7. J. Comabella; 8. J. Posa; 9. J. Gabornot; i 10. M. Barquer.

Retiraments 4 per 100

1. Club Atlètic Martinec, en 40 segons i un cinquè; 2. Cadei; 3. Boy-Scouts de Catalunya; 4. B. U. C.; 5. Club Esportiu Júpiter; i 6. C. E. Aire Lliure.

Llançament del pes

1. Genís Molina, C. E. Júpiter, 10'80 segons; 2. Joan Soler; 3. J. Vidal; 4. Joan Figols; 5. S. Aranda; i 6. J. Gascon.

Llançament del disc

1. A. López, del Barcelona, 26'83 metres; 2. Vilanyà; 3. A. Santesteban; 4. J. Castellet; 5. R. Santesteban; i 6. Aranda.

Salts d'alçada

1. Antoni Canyades, 1'63 metres; 2. Max Stant; 3. Bisbal (I.); 4. Banús; 5. Samacés; i 6. J. Blanch.

Salts de llargada

1. Pratmorsó, 5'75 metres; 2. Foz; 3. Bisbal; 4. Carcaso; 5. Deu; i 6. Busquets.

CROSS SOCIAL DEL G. E. I. E. G. — Dimenge, a Girona, se celebrà la Devesa el campionat social de cross del Grup Excursionista i Esportiu Gironès. La victòria correspongué a Esteve, i a continuació entrà Vilà, a uns 60 metres. Més destacats arribaren Santjoan, Sarrià, Suárez II i Pardas.

Per al diumenge vinent anunciem el Campionat de les Comarques Gironines, organitzat també per G. E. I. E. G.

Motorisme

EL SUIS RUESCH HA BATUT EL RECORD DEL KILOMETRE. SORTIDA ATURAT, ESTABLINT 147'027 KILOMETRES DE P. H.

El record del quilòmetre, sortida amb el cotxe aturat, sofrí un assalt fruit dels divendres passat a l'autodrom de Linas-Monthéry. L'autor de la performance ha estat el suís Hans Ruesch, damunt cotxe Maserati. Després de diverses temptatives infructuoses a causa del mal funcionament del crònometre elèctric, Ruesch pogué, per fi, obtenir un feliç resultat.

Amb el temps favorable, era pels volts del migdia, Ruesch es posà en pista al voltant del seu cotxe, i va recórrer el quilòmetre en 25 segons 17/100, o sigui a la mitjana de 143,027 quilòmetres per hora, batent així el record establert precedentment per Cobb, que va obtenir a Brooklands a raó de 142,01 quilòmetres de velocitat horària. Abans de Cobb Ruesch posseïa ja el record esmentat amb 142,132 quilòmetres.

Com es pot veure, en tres temptatives comportant resultats ofitiosos la mitjana no ha augmentat un quilòmetre; és poc i és mole a la vegada. El cotxe immòbil, ha de partir del punt zero, i quan ha recorregut els mil metres, la seva velocitat ha d'ésser superior sobre el conjunt del quilòmetre, a 143 per hora.

En altres termes cal una acceleració extraordinària per un pes relativament reduït donada la potència del vehicle.

En batre el record del quilòmetre, sortida amb el cotxe parat, Ruesch ha batut igualment el record internacional de la categoria tres litres, el qual des del 22 d'agost passat, era propietat de Trébut a 139,081 de mitjana, damunt Bugatti.

UNA NOTA DE LA FEDERACIO MOTOCICLISTA

La Federació Internacional de Clubs Motociclistes fa saber que el calendari d'esdeveniments esportius publicat per la "Ligue des Associations Motocyclistes Suisses-Allemandes" no ha estat autoritzat i en conseqüència els corredors amb llicència de les Unions motociclistes nacionals adherides a la Federació Internacional dels Clubs Motociclistes tenen prohibida la seva participació en les dites curses.

El calendari a què fa referència aquesta prohibició és el següent:

22 abril: Circuit de Schwytz (S. Championnat).

13 ev. 27 maig: Cursa sobre "pelouse" a Zurich (Championnat).

10 ev. 17 juny: Cursa en costa Hedau-Schweilbrun (3 id.).

1 juliol: Circuit d'Amriswil.

15 juliol: Cursa sobre "pelouse" a Winterthur.

22 juliol: Cursa idem a Aarau.

19 agost: Cursa en costa Hagendort-Allerheiligen (4 Cham.).

26 agost: Cursa en costa Dussang-Sigheer.

ESPECTACLES

Teatros

GRAN TEATRE DEL LICEU

Poses de primavera. Gran festival per la celebració de la festa de la Primavera, estrenada de l'Òpera basca del mestre Gurrutxua, amb un gran festival basco-català, amb la cooperació de l'Òpera Basca d'Abesbatas. Queda obert l'abonament.

TEATRE ROMEA

Telèfon 16991

Ricardo Calvo, Alfonso Muñoz, Rosarito Iglesias, Josefa Santolucía, Francisco López Silva, es presentaran el diàble de gloria, a un quart de sis de la tarda, amb el diví IMPACIENTE. S'admeten entrades per a les dues primeres representacions.

TEATRE NOVELTATS

Companyia lírica LLUIS GALVO

Tarda, 4'30. Gran matí: **LOS CLAVELES**

pel celebrat tenor Antoni Miras, segonores Vilà, Avell, Llanos, i segonores Tolda, Ruiz Paria, Rubio, etc.

LUISA FERNANDA

pel colobas

MARCOS REDONDO

bert, Vilà, Palacios, Ruiz Paria, Rubio, etc. Nit, a les deu: **NO BALTA NAIDE** i l'estrena del mestre Ponella

TANA FEDEROVA

pels seus excel·lents interpretats

Maria Teresa Planas, Trini Avell, Manuel Izquierdo, etc.

Demà, dimarts, tarda, 4'30. Gran matí: **LOS CLAVELES**

pel celebrat tenor Antoni Miras, segonores Vilà, Avell, Llanos, i segonores Tolda, Ruiz Paria, Rubio, etc.

LUISA FERNANDA

pel colobas

MARCOS REDONDO

bert, Vilà, Palacios, Ruiz Paria, Rubio, etc. Nit, a les deu: **NO BALTA NAIDE** i l'estrena del mestre Ponella

TANA FEDEROVA

pels seus excel·lents interpretats

Maria Teresa Planas, Trini Avell, Manuel Izquierdo, etc.

Demà, dimarts, tarda, 4'30. Gran matí: **LOS CLAVELES**

pel celebrat tenor Antoni Miras, segonores Vilà, Avell, Llanos, i segonores Tolda, Ruiz Paria, Rubio, etc.

LUISA FERNANDA

pel colobas

MARCOS REDONDO

bert, Vilà, Palacios, Ruiz Paria, Rubio, etc. Nit, a les deu: **NO BALTA NAIDE** i l'estrena del mestre Ponella

TANA FEDEROVA

pels seus excel·lents interpretats

Maria Teresa Planas, Trini Avell, Manuel Izquierdo, etc.

Demà, dimarts, tarda, 4'30. Gran matí: **LOS CLAVELES**

LA MONA DE PASQUA

Una de les més populars i tradicionals festes infantils, que omple de joia les llars, és la de Pasqua en rebre els infants de mans de llurs padrins l'esperada i clàssica Mona

Com de costum, i associant-nos a l'alegria per tan assenyalada festa, durant tota la setmana, del 26 al 31 inclusivament, obsequiarem els infants dels compradors amb esplèndides Mones de Pasqua

NOTES:

El val es repartirà tots els dies de la setmana, i les Mones seran lliurades des del dimecres al dissabte.

Si per qualsevol contingència imprevista, s'esgotessin aquest darrer dia, els possessors de val es podran recollir-les el diumenge, de nou a onze, al vestíbul dels nostres Magatzems.

Durant tota la setmana, els nostres Magatzems roman-
dran tancats d'una a dos quarts de quatre.

